

စာအုပ်သစ်

သီဟသူ

ချစ်တဲ့ရန်သူ

BURMESE
CLASSIC
.com

www.burmeseclassic.com

၀ + ၃
၈ ၂

၄ ● တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

အခန်းနှစ်ခန်းငှားလိုက်ကြပြီးမှ ညစာ စားသောက်
အပြင်ထွက်လာခဲ့ကြလေသည်။

နှစ်ယောက်သား စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ဝင်ရောက်
စားသောက်လိုက်ကြသည်။

ကောင်းလိသည် လင်းလင်းအား အထူးပင် ဂရုစိုက်
ကျွေးမွေးလေသည်။

လင်းလင်းက သူ့အား တစ်ချက်တစ်ချက် ခိုးကြည့်
သည်။

ကောင်းလိနှင့် ပတ်သက်ပြီး သူမ အတွေးကြွယ်နေ
ဖြစ်ပါသည်။

ထိုအချက်ကို ကောင်းလိ မသိခဲ့ပါ။

လင်းလင်းသည် အလွန်သနားစရာကောင်းသော မိန်းမ
လေး အစ်ယောက်ဟူသော ထင်မှတ်နေလေသည်။

အမှန်တော့....

ကောင်းလိသည် ငေးငေးငိုငိုရှိနေသော လင်းလင်း
ကြည့်တာ....

‘ညီမ.....ဘာတွေ စဉ်းစားနေတာလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

လင်းလင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူးရှင်’

ရှင်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၁

ကောင်းလိက....

‘ညီမက လူယုတ်မာသူဌေးကြီးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရမှာကို စိုးရိမ်
တာလား’

လင်းလင်းက....

‘ကျွန်မ....’

‘ညီမ ဘာမှမစိုးရိမ်ပါနဲ့၊ အစ်ကိုက တာဝန်ယူပါတယ်’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

လင်းလင်းက သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘သူဌေးကြီးက ဒီမြို့မှာပဲ မဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

လင်းလင်းက....

‘အရှေ့ဘက်မြို့ပြင်မှာရဲတိုက်ကြီးတစ်ခုရှိပါတယ်၊ အဲ့ဒီမှာ
ပါတယ်ရှင်’

‘ဪ.....’

ကောင်းလိသည် ယနေ့ည လင်းလင်းအား ထားခဲ့ပြီး
သူဌေးကြီးထံသို့သွားကာ ဆုံးမရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေသည်။

လင်းလင်းအား တည်းခိုခန်းသို့ အရင်ဆုံး ပြန်ပို့ရမည်
ဟု စားသောက်ပြီးစီးသွားသည်နှင့်....

၆၆ ကရုဏာသီတေဝာဏ်

ကဲ...မိုးလဲချုပ်ပြီ၊ တည်းခိုခန်းကိုပြန်ပြီး အနားယူရအောင်

ဟု ပြောလိုက်သည်။

လင်းလင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကောင်းပါပြီရှင်’

သူတို့နှစ်ယောက် စားသောက်ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

တည်းခိုခန်းသို့ရောက်လျှင်...

‘ကဲ...ညီမ၊ အေးအေးဆေးဆေးသာ အနားယူပေစေအပ်သို့ ကိစ္စလေးတစ်ခုရှိလို့ အပြင်သွားလိုက်ဦးမယ်’

ဟု ပြောလိုက်၏။

လင်းလင်းက...

‘ကောင်းပါပြီရှင်’

သူမသည် ကောင်းလိကိုနှုတ်ဆက်ကာ သူမ၏အခန်းသို့ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

ကောင်းလိကလည်း တည်းခိုခန်းအတွင်းမှ ချက်ချင်း ထွက်သွားလေသည်။

ကောင်းလိထွက်သွားပြီး မကြာမီ လင်းလင်းသည် တည်းခိုခန်း တံခါးပေါက်၌ ပေါ်လာသည်။

သူမသည် ကောင်းလိ ထွက်သွားရာဘက်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီးလျှင်...

‘သူက ငါ့ပြောနေတာတွေကို အမှန်လို့ ထင်နေရှာမယ်’ ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက်...

သက်ပြင်းကို လေးလေးပပ်ပင်ချရင်း တည်းခိုခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင်သွားလေတော့သည်။

.... ၀

ကောင်းလိသည် မြို့အရှေ့ပိုင်းဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်လာခဲ့လေသည်။

အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်းလိုလို မီးအိမ်များ ထွန်းညှိထားသည့် ဖြူရာ ဖြာကျနေသော မီးရောင်များဖြင့် လမ်းများပေါ်တွင် လင်းထိန်နေလေသည်။

ကောင်းလိသည် မြို့အရှေ့ပိုင်းသို့ရောက်လာလျှင် ရဲတိုက်နှင့် အသွင်သဏ္ဌာန်တူသည့် အဆောက်အအုံကို ရှာဖွေကြည့်လိုက်လေသည်။

၀ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မကြာပါချေ။

စုလစ်မွန်းချွန်များဖြင့် အလွန်ခန်းနား ထည်ဝါလှသည့် အဆောက်အအုံကြီးတစ်လုံးကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလိ ဝမ်းသာသွားသည်။

‘လင်းလင်းကိုခုကွပေးတဲ့ သူဌေးကြီးနေတာ ဒီနေရာပဲ ဖြစ်မယ်’

ထိုသို့တွေးတောပြီး အဆောက်အအုံကြီးအနီးသို့ ချဉ်းကပ် သွားလိုက်လေသည်။

အဆောက်အအုံရှေ့တွင် အစောင့်အကြပ်များ ရှိနေသည် ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ကောင်းလိက အနည်းငယ် အကဲခတ် ကြည့်လိုက်ပြီး အဆောက်အအုံကြီး ဝဲဘက်သို့ လျှောက်သွားလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

မှောင်ရိပ်ခိုကာ အုတ်တံတိုင်းပေါ်သို့ ခုန်တက်လိုက်ပြီး ခြံဝန်းအတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သည်။

တစ်ဖန်....

ရဲတိုက်ကြီးအနီး ချဉ်းကပ်သွားလိုက်လေသည်။ အစောင့်များသည် မီးအိမ်များဆွဲကာ လှည့်လည် စောင့်ကြပ်နေကြသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကောင်းလိက မှောင်ရိပ်ခိုကာ အခြေအနေ စောင့်ကြည့် နေလိုက်သည်။

အစောင့်များ ဖြတ်ကျော်သွားပြီးမှ ရဲတိုက်နံရံဘေးသို့ ပြေး၍ ကပ်လိုက်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၉

ပြတင်းပေါက်တစ်ခုအနီးသို့ ရောက်သျှင် အသာဖွင့်လိုက် ပြီးလျှင် ကိုယ်ဖော့ပညာအသုံးပြုကာ ရန်ဝင်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိအခန်းတွင်းသို့ ရောက်လျှင်....

‘ဘယ်သူလဲ’

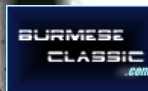
အော်ငေါက်မေးမြန်းသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ အခန်းတွင်း၌ မီးရောင်များ ထွက်ပေါ်လာသည်။

အစောင့်များ ဝင်ရောက်လာကြသည်။

ကောင်းလိ ရှောင်တိမ်းချိန်မရလိုက်ပါ။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင်....

အစောင့်များ၏ ဝိုင်းရံထားခြင်းကို ခံလိုက်ရလေတော့ သည်။

— ၀ —

၁၀ မ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

အစောင့်များသည် ကောင်းလိကို ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြသည်။

ကောင်းလိက ခပ်တည်တည်ပင် ရင်နေလိုက်သည်။

အစောင့်များ၏ ခေါင်းဆောင်ဖြစ်ဟန်ရှိသူက....

‘မင်း ခိုးဝင်လာတာကိုတို့မသိဘူးများမှတ်နေသလား။

တမင် ချောင်ပိတ်ဖမ်းချင်လို့ လွှတ်ပေးထားလိုက်တာ၊ က...

အခု ဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ’

ဟု ခေါက်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ မဲပြုံး ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ကို မကြောက်လို့ ဝင်လာခဲ့တယ်ဆိုတာ မှတ်ထားပါ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အစောင့်ခေါင်းဆောင်က....

‘မကြောက်ဘူး ဟုတ်လား၊ ခုဆိုလဲ အကြောင်းပြရသေးတာပေါ့’

ချက်ချင်းပင် လက်ဝေ ယမ်းပြလိုက်ပြီး....

‘ဒီကောင်ကို ဆုံးမလိုက်ကြစမ်း’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

ထိုအခါ...

သူ၏လူများသည် ငြာသံပေးကာ ပြေးဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေတော့သည်။

ကောင်းလိကလည်း တုန်ဆိုင်းမနော် ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ ၁၁

အခန်းတွင်း၌ ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

‘ဝုန်း....’

‘အား....’

‘အမယ်လေး....’

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကောင်းလိ၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အစောင့်များ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

သူ၏လူများ မရှုမလှခံလိုက်ရသည်ကို မြင်လျှင် အစောင့်ခေါင်းဆောင် မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

‘တောက်....’

ခံပြင်းစွာ တက်ခေါက်လိုက်သည်။

ပြီးလျှင်....

‘သိကြသေးတာပေါ့ကွာ’

ဟု ကြုံးဝါးရင်း ၎င်းကိုယ်တိုင် ကောင်းလိထံ ခုန်ဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

အစောင့်ခေါင်းဆောင်သည် ကောင်းလိကို မပေါ့ဆရဲဘဲ ဓားတစ်လက် အသုံးပြုကာ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

ကောင်းလိက အစောင့်ခေါင်းဆောင်၏ ဓားခုတ်ချက်ကို ပူတ်ကာသိကာ ရှောင်တိမ်းလိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းပင် လူချင်းဝင်ပူးကာ အစောင့်ခေါင်း
ဆောင်၏ မေးရိုးဆီသို့ လက်သီးတစ်လုံး ပစ်သွင်းလိုက်လေ
သည်။

သူ၏ လှုပ်ရှားတိုက်ခိုက်မှုများ လျှပ်ပြက်သလို လျင်မြန်
လှပေသည်။

အစောင့်ခေါင်းဆောင်ရှောင်တိမ်းဖို့ အချိန်မရလိုက်ပါ။
ကောင်းလိ၏ လက်သီးသည် သူ၏မေးရိုးဆီသို့ တည့်
တည့်မတ်မတ်ကြီး ဝင်သွားလေတော့သည်။

‘ခုပ်....’
‘အား....’

အစောင့်ခေါင်းဆောင် ပက်လက်လန်ကာ လဲကျသွား
တော့သည်။

‘ဟား....ဟား....ဟား’
ကောင်းလိက သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။
ကြမ်းပြင်ပေါ်မှ ထလာသည့် အစောင့်ခေါင်းဆောင်ကို
ခါးထောက်ကာ ကြည့်ရင်း....

‘ကဲ....ခင်ဗျား ဘာပြောချင်သေးသလဲ’
ဟု မေးလိုက်လေသည်။
အစောင့်ခေါင်းဆောင်မှာ မေးရိုးပြိုက်ထွက်မတတ် နာ
ကျင်နေသည်ဖြစ်ရာ ဘာမှ ပြန်မပြောနိုင်ချေ။

ကောင်းလိက....
‘ကဲ....လူယုတ်မာ သူဌေးသားအဖ ဘယ်မှာလဲ၊ ခေါ်
လိုက်စမ်း’

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။
အစောင့် ခေါင်းဆောင်က....
‘ဘာပြောတယ်’

‘လူယုတ်မာ သူဌေးသားအဖကို ပြောတာလေ’
‘မင်း ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ၊ ဘာသူဌေးသားအဖမှ
မရှိဘူး’
ဟင်....’

ကောင်းလိ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။
သူက အိမ်မှားပြီး စင်ရောက်မိခဲ့သည်လော။
အစောင့်ခေါင်းဆောင်ကိုကြည့်ကာ....
‘ဒီအိမ်ပိုင်ရှင်ဟာ သူဌေးကြီး မဟုတ်သား’
ဟု မေးလိုက်သည်။
အစောင့်ခေါင်းဆောင်က....

‘မင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ဘာသူဌေးကြီးမှ မဟုတ်
ဘူးကွ’
‘ဒါဖြင့်....’

‘ဒီရဲတိုက်ပိုင်ရှင်ဟာ....’
အစောင့်ခေါင်းဆောင်၏ စကားမဆုံးမီ....
‘ဘာဖြစ်နေတာလဲဟေ့’
မေးမြန်းသံနှင့်အတူ လူသုံးယောက်ရောက်ရှိလာကြသည်ကို
တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

လူသုံးယောက် ရောက်ရှိလာကြသည်။
 အပြာရောင် ဝတ်ထားပြီး အသက်ငါး ဆယ်ခန့်ရှိသူ
 နှစ်ယောက်က ခြံရံကာ ရောက်ရှိလာကြခြင်း ဖြစ်လေသည်။
 အပြာရောင်ဝတ် အဘိုးအိုကို မြင်လျှင် အစေ့ခိုများ
 လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားကြလေသည်။
 ချက်ချင်းပင် ဦးညွှတ်အရိုအသေ ပြုလိုက်ကြလေသည်။
 အပြာရောင်ဝတ်အဘိုးအိုက....
 'ဟာဖြစ်နေကြတာလဲဟေ့'
 ဟု အသံမာမာဖြင့် မေးလာလေသည်။
 အစောင့်ခေါင်းဆောင်က....
 'အိမ်ထိန်းကြီးခင်ဗျား၊ သူခိုးလေးတစ်ယောက် ကျူး
 ကျော် ဝင်ရောက်လာလို့ပါ'
 ဟု ရိုသေစွာ အစီရင်ခံလိုက်လေသည်။
 ကောင်းလိ မကျမနပ် ဖြစ်သွားသည်။
 'ဟေ့...ကျုပ်က သူခိုးမဟုတ်ဘူး၊ လူယုတ်မာသူဌေးကြီး
 ကို ဆုံးမဖို့လာခဲ့တာ'
 ဟု လှမ်းပြောလိုက်လေသည်။
 အစောင့်ခေါင်းဆောင်က ဘာမှပြန်မပြောဘဲ နေလိုက်
 သည်။
 အိမ်ထိန်းကြီးဆိုသည့် အပြာရောင်ဝတ်ထားသော အဘိုး
 အိုက ကောင်းလိကို အကဲခတ် ကြည့်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိကလည်း ခပ်တည်တည်ပင် ပြန်စိုက်ကြည့်လိုက်
 သည်။
 အိမ်ထိန်းကြီးသည် ကောင်းလိကို အတန်ကြာ အကဲခတ်
 ကြည့်လိုက်ပြီးမှ....
 'မင်းက ခုလို ကျူးကျော်ဝင်ရောက်လာရဲတာ နည်းတဲ့
 ဟတ္ထိ မဟုတ်ဘူး
 ဟု ပြောလေသည်။
 ကောင်းလိက....
 'ကျုပ်က လူယုတ်မာ သူဌေးသားအဖကို ဆုံးမဖို့ လာခဲ့
 သေးပါ
 ဟု ထပ်ပြောလိုက်သည်။
 အိမ်ထိန်းကြီး မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး....
 သူဌေးသားအဖဆိုတာ ဘယ်သူ့ကိုပြောတာလဲ'
 ဟု မေးလေသည်။
 ကောင်းလိက....
 'ဘယ်သူရှိခလဲ၊ ဒီအိမ်ပိုင်ရှင်ကို ပြောတာပေါ့ဗျ'
 ဟု ပြောလိုက်သည်။
 အိမ်ထိန်းကြီး မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။
 သို့သော်....
 ချက်ချင်းပင် ခါးကောက်ကာ....
 'ဟား...ဟား...ဟား'

၁၆ ● တက္ကသိုလ်သီတဇာတိ

ဟားတိုက် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ ကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

‘ကျုပ်က ရယ်စရာပြောနေတာ မဟုတ်ဘူးဗျ’

ဟု ခပ်မာမာပြောလိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးသည် လုံးဝဂရုမစိုက်ဘဲ အဆက်မပြတ် ရယ်
မောနေသည်။

အတော်ကလေးကြာမှ ရယ်ခံာခြင်းကို ရပ်တန့်ကာ....

‘ဟေ့.....မင်း ပေါက်တတ်ကရတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့၊
မင်း ဘာခိုးဖို့လာတာလဲ’

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

ကောင်းလိ ဒေါသထွက်သွားလေသည်။

‘ကျုပ်ကို မစော်ကားနဲ့၊ ဘယ်မှာလဲ လူယုတ်မာသားအဖ၊
ခေါ်လိုက်စမ်း’

ဟု ပြန်အော်လိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက....

‘ဟေ့.....ဒါဟာ ရဟတ် ရဲတိုက်ကွ၊ ရဲတိုက်ပိုင်ရှင်ဟာ
သိုင်းဆရာကြီး တန်လုံဆိုတာ မင်းမှတ်ထား’

ဟု ငေါက်လိုက်ပြန်သည်။

မမျှော်လင့်သောစကား ကြားလိုက်ရသောအခါ....

‘ဟေ့....’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၁၇

ကောင်းလိ လွတ်ခနဲ အော်လိုက်မိသည်။

ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

အိမ်ထိန်းကြီးကို မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက....

‘မင်း.....ဘာပြောချင်သလဲ’

ခါးထောက်ပြီး ခပ်မာမာ မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဧါ.....ဒါ.....ရဟတ်ရဲတိုက် ဟုတ်လား’

ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ မေးလိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက....

‘မင်းက ဒီနေရာကို ဝင်လာပြီး ဘယ်လိုနေရာမျိုး လဲဆိုတာ
တောင် မသိဘူးလား၊ အံ့ပဲ၊ ရဲကွာ’

ဟု ပြစ်တင်ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိမှာ သူ၏စကားကို ဂရုမစိုက်နိုင်သေးဘဲ....

‘ရဲတိုက်ပိုင်ရှင် သခင်ကြီး တန်လုံဟာ တစ်ချိန်က သိုင်း
ဆရာမှာထင်ရှားခဲ့တဲ့ အာဇာနည်ငါးဖော်မှာ ပါခဲ့သူ
ပါ၊ ဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်မိပြန်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တာပေါ့ကွာ၊ ဘာလဲ မင်း ကြောက်နေပြီလား’

ဟု ခနဲလိုက်လေသည်။

၁၈ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ကောင်းလီ မဲပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ဘာဖြစ်လို့ကြောက်ရမှာလဲ၊ ကျုပ်က သူနဲ့တောင် စကား
ချင်သေးတယ်’

‘သခင်ကြီးနဲ့တွေ့ချင်တယ် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ကို ခင်ဗျားတို့သခင်ကြီးဆီကို ခေါ်
သွားစမ်းပါ’

အိမ်ထိန်းကြီး မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

‘မင်းလို့ သူ့ခိုးလေးတစ်ယောက်ကို သခင်ကြီးက တွေ့
မူလားကွ ဟေ...’

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ကောင်းလီ ဟားတိုက် ရယ်မောလိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးကို သဘောကျစွာကြည့်ရင်း...

‘ခင်ဗျားတို့သခင်ကြီးက ကျုပ်ကို တွေ့ဆုံချင်လိမ့်မယ်
တာ ခင်ဗျား မသိသေးဘဲကိုး၊ ကဲ...ခေါ်သင်ခေါ်သွား
ပါဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက...

‘မင်း...မင်း...’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၁၉

‘ကျုပ်ဟာ ခင်ဗျားတို့သခင်ကြီး ပီစံဆွေခွဲသားမိဗျား၊
ကဲ...သခင်ပါ၊ သွားတွေ့လိုက်ကြရအောင်’

ကောင်းလီက ပြောပြောဆိုဆို လှမ်းထွက်သွားရန် ဟန်
ပြောင်လိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက...

‘ရပ်လိုက်စမ်း’

ချက်ချင်းဟန့်တားလိုက်သည်။

ကောင်းလီက...

‘ခင်ဗျားတို့သခင်ကြီးကို သွားတွေ့ပါမယ်ဆိုမှ ခင်ဗျားစာ
စာကြောင့် လိုက်မပို့ချင်တာလဲဗျာ’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

အိမ်ထိန်းကြီး ဒေါသထွက်သွားသည်။

‘ဟေ့...ဒါတွေ ငါနားမလည်ဘူး၊ မင်း ရပ်လိုက်စမ်း’

ကောင်းလီက ဂရုမစိုက်ဘဲ ရှေ့ဆက်လှမ်းသွားရန် ဟန်
ပြောင်လိုက်သည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက...

‘ဒီကောင်ကို ဖမ်းလိုက်ကြစမ်း’

သူနှင့်အတူ လိုက်ပါလာသည့် ကိုယ်ရံတော် နှစ်ယောက်
အား အမိန့်ပေးလိုက်လေတော့သည်။

၂၀ ● စက္ကန့်သိပ်သီဟစောင့်

ကိုယ်ရံတော်နှစ်ယောက်သည် ချက်ချင်းပင် ရွှေ့သို့ ခုန်ထွက်လာကြပြီး၊ ကောင်းလီအား ဝိယာတစ်ဘက်တစ်ချက်မှ ဝိုင်းရံထားလိုက်ကြလေသည်။

ကောင်းလီ ခြေလှမ်းရပ်သွားသည်။

ကိုယ်ရံတော်နှစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ကျုပ်ကို တိုက်ခိုက်ဖို့ကြိုးစားရင်တော့ အမှားကြီး မှားသွားလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကိုယ်ရံတော်နှစ်ယောက် ဂရုမစိုက်ကြချေ။

အိမ်ထိန်းကြီးကလည်း....

‘ဒီကောင်ကို ဖမ်းထားလိုက်စမ်း’

ဟု ထပ်ပြီး အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

ကိုယ်ရံတော်နှစ်ယောက်က....

‘ကောင်းပါပြီ အိမ်ထိန်းကြီး’

ဟု ပြောကာ ကောင်းလီထံ ပြိုင်တူ ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

ကောင်းလီက....

‘နောက်မှ ကျုပ်အဆိုးမဆိုးနဲ့’

ပြောရင်း ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ၂၁

ကိုယ်ရံတော်နှစ်ယောက်၏ သိုင်းပညာမခေပါချေ။ သို့သော်....

ကောင်းလီနှင့် ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မိလိုက်သောအခါ....

‘ဝုန်း....’

‘အား....’

စူးရှစွာအော်ဟစ်ကာ အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားကြပေတော့သည်။

ကောင်းလီက ဆက်၍ တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ လက်နှစ်ဘက်နက်ပစ်ကာ အေးအေးဆေးဆေးပင် ရပ်နေလိုက်သည်။

အိမ်ထိန်းကြီး မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

‘မင်း....မင်း’

ထိုစဉ်....

‘ဘာဖြစ်နေကြတာလဲဟေ့’

ကျယ်လောင်သော အသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

အားလုံးလှမ်းကြည့်လိုက်ကြသောအခါ ရှည်လျားသော အိမ်ထိန်းကြီးမျှားရှိသည့် လူပုလေးတစ်ယောက် လှမ်းလာနေကြောင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ထိုလူပုလေးကိုမြင်လျှင် အိမ်ထိန်းကြီးမှအစ အားလုံး
တစ်ဦးတည်းဖြစ်သွားကြလေတော့သည်။

အားလုံးသည် ဦးညွတ်အရိအသေပြုလိုက်ကြပြီး....
'သခင်ကြီးကို ဂါရဝပြုပါတယ်'
ဟု ပြိုင်တူပြောလိုက်ကြသည်။

ကောင်းလိ အံ့ဩသွားသည်။

'ဒီမုတ်ဆိတ်ဖြူလူပုလေးဟာ ရဲတိုက်ပိုင်ရှင်ကြီးတဲ့လား
ဟု စိတ်ထဲမှ ရေရှည်လိုက်မိသည်။

လူပုလေးသည် ရွှေရောင် အနားကွပ်သော အနီရောင်
အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ထားသည်။

လက်နှစ်ဘက်နောက်ပစ်ကာ အေးအေးဆေးဆေး လှမ်း
ဝင်လာခြင်းဖြစ်သည်။

သူ၏မျက်နှာထားသည် အလွန်ခက်ထန် မောက်မာသည့်
အသွင်ရှိသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကောင်းလိ အကဲခတ်ကြည့်နေစဉ်မှာပင် လူပုလေးက...

'ဘာဖြစ်နေကြတာလဲ'

ဟု ထပ်မံမေးမြန်းလာသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက

'သခင်ကြီးခင်ဗျား....ရဲတိုက်ထဲကို သူ့ခိုးလေးတစ်ယောက်
ဝင်လာလို့ပါ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကောင်းလိ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

'ခင်ဗျား စကားကြည့်ပြော၊ ကျုပ်ကို စော်ကား မော်
ကား ပြောတဲ့အတွက် ဆုံးမခံရမယ်'
ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ဖြူအဘိုးအိုသည် ကောင်းလိအား မျက်မှောင်
တုတ်ကာ ကြည့်လိုက်သည်။

ကောင်းလိက ထိုအဘိုးအိုအား ဦးညွတ်သိုက်ပြီး....

'ဦးခင်ဗျား.... ကျွန်တော်ဟာ အာဇာနည် ငါးဖော်မှာ
ပါဝင်တဲ့ ကောင်းယုံကျင်းရဲသား ကောင်းလိ ဖြစ်ပါတယ်
ခင်ဗျား'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

'ဟေ....'

မုတ်ဆိတ်ဖြူအဘိုးအို အံ့ဩသွားသည်။

ကောင်းလိကို စိုက်ကြည့်ရင်း....

'မင်းဟာ ကောင်းယုံကျင်းရဲသား....ဟုတ်လား'

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

'ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျား'

'နေပါဦး....မင်းက ညကြီးအချိန်မတော် ဘာသဘောနဲ့
လူမသိအောင် တိတ်တဆိတ် ခိုးဝင်လာရတာလဲ၊ ကောင်းယုံ

ကျင်းရဲသားဟာ ငါ့ရှင်ရဲတိုက်ကို ပြောင်ကျကျ မကော့စရာ
အကြောင်းမရှိဘူး။ မင်း လိမ်ပြောနေတာပဲဖြစ်မယ်’
ဟု စွပ်စွဲလိုက်သည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျွန်တော် အဖေဟာ လူသတ်သမားတစ်ယောက်ရဲ့လက်
ချက်နဲ့ သေဆုံးသွားပါပြီခင်ဗျာ’

‘တာက’

‘ကျွန်တော် အဖေသာမကဘူး၊ ရွှေစားမုရုံစန်းနဲ့ နဂါး
ရှမ်းကဲ့တို့လဲ သေဆုံးသွားကြပါပြီခင်ဗျာ’

ကောင်းလိမိကောားကို ကြားရသောအခါ မုတ်ဆိတ်ဖြူ
အဘိုးအို လှုပ်လှုပ်ရှားရှားဖြစ်သွားလေတော့သည်။

‘မင်း...မင်း တကယ်ပြောနေတာလား’

ဟု မေးလာလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘တကယ်ပြောတာပါခင်ဗျာ၊ လူသတ်သမားဟာ အာဇာ
နည် ငါးဖော်ကို လိုက်လံ သုတ်သင်နေတယ်လို့ သိရတယ်၊
ဒါကြောင့် ကျွန်တော်ဟာ ဦးဆီကို ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးလာ
ခဲ့ရတာပါ’

ဟု အကျိုးအကြောင်း ညီညွတ်အောင် ပြောပြလိုက်လေ
သည်။

မုတ်ဆိတ်ရှည်လူပုအဘိုးအိုမှာ ရဟတ်ရဲတိုက်ပိုင်ရှင်တန်လုံ
ဖြစ်ပါသည်။

တန်လုံသည် အာဇာနည်ငါးဖော်တွင် တစ်ယောက်အပါ
အဝင် ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

လူသတ်သမားက အာဇာနည် ငါးဖော်အား လိုက်လံ
သုတ်သင်ရှင်းလင်းနေသည်ဆိုလျှင်တန်လုံဘက်သို့လည်းမြားဦး
လှည့်လာမည်မှာ သေချာလှသည်။

မုတ်ဆိတ် ရှည်အဘိုးအိုတန်လုံက....

‘လူသတ်သမားက ဘယ်သူလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ခုထိတော့ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ မသိသေးပါဘူးဗျာ၊
ဒါပေမယ့် ထိုက်စန်းတောင်ခြေက အဖြစ်အပျက်နဲ့ ပတ်သက်
နေတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဟေ....’

တန်လုံ ပိုပြီး လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားလေသည်။

ကောင်းလိအား စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး အတော်လေးကြာမှ....

‘မင်း ငါနဲ့လိုက်ခွဲ’

ဟု ခေါ်လိုက်လေသည်။

ထို့နောက်...

ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွားသည်။

ကောင်းလိလည်း ဘာမှ မပြောဘဲ တန်လုံနောက်သို့
ကောက်ကောက်ပါအောင် လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

...၀...

တန်လုံသည် ကောင်းလိအား အလွန်ခမ်းနားသပ်ရပ်သော
စာကြည့်ခန်းတစ်ခုသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

စာကြည့်ခန်းအတွင်း၌ မီးရောင်များထိန်ထိန်လင်းအောင်
ထွန်းညှိထားလေသည်။

စာဖတ်ခန်းအလယ်တွင် စားပွဲတစ်လုံးခင်းထားပြီး ဧည့်ပိန်း
ချ ထိုင်ခုံခပ်မြင့်မြင့်တစ်လုံး ရှိနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

တန်လုံက ထိုထိုင်ခုံတွင် ထိုင်ချလိုက်ပြီး ကောင်းလိအား
မျက်နှာချင်းဆိုင်၍ သစ်သားထိုင်ခုံတစ်လုံးတွင် ထိုင်ခိုင်းလေ
သည်။

ထိုင်ခုံချင်း တန်ဖိုးချင်းကွာသလို အမြင့်ချင်းလည်း မတူ
ပေ။

တန်လုံထိုင်သောထိုင်ခုံက ပိုမြင့်လေသည်။

တန်လုံသည် အရပ်ပုသူဖြစ်၍ လူတိုင်းကို မော့ကြည့်
ရသော သဘောရှိလေသည်။

ထို့ကြောင့်...

သူ၏စာဖတ်ခန်းထဲ၌ သူများထက် ခေါင်းတစ်လုံး ပိုမြင့်
အောင် ထိုင်နိုင်သော ထိုင်ခုံဖြင့်လုပ်ထားခြင်း ဖြစ်ပုံရလေ
သည်။

နှစ်ယောက်သား မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်မိလိုက်ကြလျှင်
တန်လုံက စကားစလိုက်လေသည်။

‘မင်းဟာ ကောင်းယုံကျင်းရဲ သားဆိုတာ အမှန်ပါပဲ
နော်’

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘အမှန်ပါပဲ ခင်ဗျာ’

‘ဒါဖြင့် မင်းအဖေ ဘယ်လိုကြောင့် သေဆုံးသွားရတယ်
ဆိုတာ မင်း သိမှာပေါ့’

၂၈ ❀ တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ကောင်းလိက....

‘လူသတ်သမားတစ်ယောက် လုပ်ကြံသွားတာပါ။ ဖေဖေ လုပ်ကြံခံရတဲ့အချိန် ကျွန်တော် အိမ်မှာမရှိပါဘူး။ ဖေဖေ သတင်းကြားလို့ ပြန်လာခဲ့တာပါ’

တန်လုံက....

‘လူသတ်သမား ဘယ်သူဘယ်ခါဆိုတာ မင်းမသိဘူးပေါ့’

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျွန်တော်မသိရသေးပါဘူး။ ဒါနဲ့ လိုက်ပြီး စုံစမ်းကြည့်တဲ့အခါ ရွှေစားမုရုံစုန်းနဲ့ နဂါးရှမ်းကဲ့ တို့ဆီကို ရောက်ခဲ့ပါတယ်’

‘ဪ...မင်းက သူတို့ဆီကိုတောင်ရောက်ခဲ့ပြီးပြီကိုး’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘သူတို့ဆီကတစ်ဆင့် သဲလွန်စဖော်တုတ်လို့ ရမယ်ထင်လို့ လား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ကဲ...ပြောစမ်းပါဦး၊ မင်း ဘယ်လိုသဲလွန်စများ ရလာခဲ့ သလဲ’

ကောင်းလိ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ခုထိုတော့ ဘာမှ မရသေးပါဘူး’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) • ၂၉

တန်လုံ မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး....

‘ရှမ်းရှမ်း ပြောစမ်းပါကွဲ့’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက သူ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည့် အဖြစ်အပျက်များကို ရှင်းပြလိုက်လေသည်။

တန်လုံက စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေပါသည်။

ကောင်းလိ၏စကားဆုံးသွားသောအခါ...

‘လုံရှမ်းနဲ့ မုရုံစုန်းတို့လဲ မင်းအဖေကို သတ်ပစ်လိုက်တဲ့ လူသတ်သမားရဲ့လက်ချက်နဲ့သေသွားကြပြီပေါ့ဟုတ်လား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘သူတို့ကို သတ်ပစ်လိုက်တဲ့လူဟာ တစ်ယောက်တည်းပဲလို့ မင်း ထင်သလား’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

တန်လုံက အကြောင်းရှိ၍ မေးနေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းလိ သဘောပေါက်လိုက်လေသည်။

တန်လုံက....

‘ထိုက်စန်းတောင်ခြေမှာဖြစ်ပျက်ခဲ့တဲ့အဖြစ်အပျက်ကြော၊
ခုလို တစ်ကြော့ပြန် လူသတ်မှုတွေ ပေTပေါက်လာရတယ်လို့
လျှမ်းက ပြောခဲ့တယ်နော်’

‘ဟုတ်ပဲ၊တယ် ခင်ဗျာ’

‘ထိုက်စန်းတောင်ခြေမှာ ဘာတွေ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ်ဆိုတာ
မင်းသိသလား’

ကောင်းလီ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မသိပါဘူး ခင်ဗျာ’

တန်လုံက....

‘မင်းအဖေက ဘာမှပြောမပြခဲ့ဘူးလား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလီက....

‘ပြောမပြခဲ့ပါဘူး၊ဖေဖေဟာ သိုင်းလောကမှာ ကျပ်လည်
ကျက်စားခဲ့တယ်ဆိုတာကိုတောင် ဖေဖေလုပ်ကြံခံလိုက်ရပြီး
နောက်ပိုင်းမှ သိခဲ့ရတာပါ’

အမှန်အတိုင်း ပြောပြလိုက်လေသည်။

တန်လုံ အံ့သြသွားပုံရလေသည်။

‘မင်းအဖေရဲ့ နောက်ကြောင်းရာဇဝင်ကိုတောင် မင်းမသိ
ခဲ့ဘူးဆိုပါတော့’

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘ကောင်းကွာ’

တန်လုံသည် စိတ်လှုပ်ရှားလာဟန်ဖြင့် စားပွဲပေT၌ရှိနေ
သော အရက်အိုးကို မယူကာ အရက်တစ်ခွက် ငွေသောက်လိုက်
လေသည်။

ကောင်းလီက အကဲခတ်ကြည့်နေလိုက်လေသည်။

တန်လုံသည် အရက်သုံးခွက်တိတိ ဆင့်သောက်လိုက်ပြီးမှ....

‘မင်းအဖေက ဘာကြောင့် သူ့ရဲ့နောက်ကြောင်းရာဇဝင်
ကို မင်းကို ပြောမပြခဲ့ရတာလဲ’

ဟု မေးပြန်သည်။

ကောင်းလီက....

‘ဖေဖေဟာ သိုင်းလောကနဲ့ လုံးဝ အဆက်အသွယ် ဖြတ်
လိုက်ချင်တဲ့ သဘောရှိပါတယ်၊ ကျွန်တော်သိုင်းပညာသင်ချင်
တယ်ဆိုတာတောင် သင်မပေးပါဘူး၊အဲဒီကိစ္စနဲ့ပဲ ကျွန်တော်နဲ့
ဖေဖေသဘောထား မတိုက်ဆိုင်လို့ ကျွန်တော်အိမ်က ထွက်
သွားခဲ့တာပါ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တန်လုံက....

‘လက်စသပ်တော့ မင်းအဖေဟာ သေအံ့မှူးမှူးနဲ့
တစ်ယောက်ရဲ့ ပြောသွားတဲ့စကားတွေကို အကြောက်ကြီး
ကြောက်သွားတာကိုး’

၃၂။ တက္ကသိုလ်သီတင်းသင်

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလီ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

သန်လုံပြောသည့်စကားကို သူ လုံးဝ လက်မခံနိုင်ပါချေ။

‘ကျွန်တော် အဖေဟာ ကြောက်တတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်
မဟုတ်ပါဘူးဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

တန်လုံက ရယ်ရမာလိုက်လေသည်။

ကောင်းလီက....

‘ကျွန်တော် တကယ်ပြောတာဗျ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တန်လုံက....

‘မင်းအဖေကို ကြောက်တတ်တယ်လို့ ပြောတာမဟုတ်ပါ
ဘူး၊ ဒါပေမယ့် ထိုက်စန်းတောင်ခြေက အဖြစ်အပျက်ကတော့
တော်ရုံတန်ရုံလူ သွေးပျက်သွားနိုင်တယ်ကွ’

ကောင်းလီက....

‘အယ်လိုမျိုး ဖြစ်ပျက်ခဲ့လို့လဲဗျာ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

တန်လုံက ကောင်းလီကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၃၃

‘မင်းအဖေက မင်းကို ပြောမပြခဲ့ဘူးလား’

ဟု မေးလေသည်။

အလစ်အငိုက်ဖမ်းကာ မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလီက....

‘မပြောခဲ့ပါဘူး ခင်ဗျာ’

ဟု အမှန်အတိုင်းပင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောလိုက်လေ
သည်။

တန်လုံက....

‘မင်း လိမ်ပြောနေတာမဟုတ်လား’

‘ဟာ...မဟုတ်ပါဘူးဗျာ’

ကောင်းလီသည် မဟုတ်မတရားစွပ်စွဲခံလိုက်ရခြင်းကြောင့်
ကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

တန်လုံက....

‘ဒါဖြင့် ထိုက်စန်းတောင်ခြေက အဖြစ်အပျက်ကြောင့်
အသက်သမားဟာ အာဇာနည်ငါးဖော်ကိုလိုက်ပြီး ဒုက္ခပေး
တာလို့ မင်း ဘာကြောင့် ပြောနိုင်တာလဲ၊ ပြောစမ်း
လို့’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျွန်တော် ပြောပြီးပါပြီ၊ ဦးလေးမုရုံစန်းနဲ့ ဦးလေး လုံရှမ်းတို့နဲ့ တွေ့ပြီးတဲ့နောက်ပိုင်းမှာ ကံသတ်သမား ပေါ် ပေါက်လာတာ ထိုက်စန်းတောင်ခြေက အပြစ်အပျက်ကြောင့် ဆိုတာ ထင်ရှားနေပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

သူက မုရုံစန်းနှင့် လုံရှမ်းတို့အား ဦးလေးဟု ခေါ်ဝေါ် သုံးစွဲလိုက်ခြင်းကြောင့် တန်လုံ ကျေနပ်သွားပုံ ရလေသည်။

တစ်ချိန်က....

အာဇာနည်ငါးဖော်သည် သွေးရင်းသားရင်းများ ဖြစ်ခဲ့ ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

တဖန်လည်း ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ်ညိတ်လိုက်သည်။

‘အင်း.....မင်းအဖေက ပြောမပြခဲ့တာဟာ မင်းကို မသိစေ ချင်လို့ ပဲဖြစ်မယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ ရင်ထိတ်သွားသည်။

‘သူကလဲ လုံရှမ်းတို့ မုရုံစန်းတို့လိုပဲ ထိုက်စန်းတောင်ကိစ္စ ငါ့ကိုမပြောဘဲနေတော့မယ်ထင်ဓာယ်’

ဟု တွေးလိုက်မိလေသည်။

တန်လုံက....

‘ထိုက်စန်းတောင်ကိစ္စကိုသိရရင် လူသတ်သမားကို ဖော် ထုတ်နိုင်မယ်လို့ မင်း ထင်နေတယ် ဟုတ်လား’
ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

‘ဟား.....ဟား.....ဟား’

တန်လုံက ကျယ်လောင်စွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဒါဟာ ရယ်စရာကိစ္စတစ်ခု မဟုတ်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ထင်ပါတယ် ဦး’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တန်လုံက....

‘ရယ်စရာမဟုတ်မှန်း ငါသိတာပေါ့၊ ထိုက်စန်းတောင်ခြေ ကအပြစ်အပျက်နဲ့ ပတ်သက်နေမယ်ဆိုရင် မင်းပြောမှလား၊ မင်းအဖေဟာ သူ့ရန်သူ ဘယ်သူလဲဆိုတာ သိနေမှာပေါ့၊ မုရုံစန်းနဲ့ ရှမ်းက ကကော မသိဘဲနေကြမလား’

‘ဒါဟာ ...’

‘သူတို့ ၈ မင်းရဲ့ အယူအဆကို လက်မခံခဲ့ကြဘူး မဟုတ် လား’

၃၆ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ကောင်းလိင် စကားမဆုံးမီ တန်လုံက ကြားဖြတ် ပြော
လိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလိင်....

‘ဦးလေး မုရုံစန်းကော၊ ဦးလေးရှမ်းကဲ့ကော လက်ခံ
ခဲ့ကြပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တန်လုံ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ငါမယုံနိုင်ဘူး၊ သူတို့က လက်ခံတယ်ဆိုရင် ဘာကြောင့်
မင်းကို ပြောမပြကြတာလဲ’

ဟု အချက်ကျကျ မေးလေသည်။

ထိုမေးခွန်းအတွက် ကောင်းလိင်က အဖြေရှိနေပါသည်။

ကျွန်တော်ဟာ လူငယ်ဘယ်ယောက်ပါ၊ အာဇာနည်
ငါးဖော်ကတော့ ထိတ်ထိတ်ကြဲဆိုင်းသမားကြီးတွေ ဖြစ်ကြပါ
တယ်၊ ဒါကြောင့် ဦးလေးမုရုံစန်းကဲ့က သူတို့ကိစ္စ သူတို့ဘာ
သာ ဖြေရှင်းမယ်ဆိုတဲ့သဘောနဲ့ ကျွန်တော် ကိုဘာမှမပြောဘဲ
နေခဲ့ကြတာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်၊ ကျွန်တော် ဒီလိုပဲ ယူဆပါ
တယ်’

တန်လုံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘မင်းပြောတာကို ငါလက်မခံဘူး’

‘ဗျာ....’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၃၇

‘ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ မင်း သိချင်သလား’

‘ဟုတ်ကဲ့’

တန်လုံက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်....

‘ထိုက်စန်းတောင်ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဘာမှပြောစရာ မရှိ
လို့ဘဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိင် မျက်မှောင်ကုတ်သွားလေသည်။

‘ဦးပြောတာကို ကျွန်တော် နားမလည်နိုင်ပါဘူး ခင်ဗျာ’

တန်လုံက....

‘အေး....မင်းနားလည်အောင်ရှင်းပြရရင် ထိုက်စန်းတောင်
အဖြစ်အပျက်ဟာ ဘာမှပြောပဲလောက်တဲ့ ကိစ္စတစ်ခု မဟုတ်
လို့ပဲ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိင် မသိမသာ ဖြစ်သွားလေသည်။

သူ၏ဖခင် လုပ်ကြံခံရသည့် ကိစ္စသည် ထိုက်စန်းတောင်
အဖြစ်အပျက်နှင့် ပတ်သက်နေရမည်ဟု အခိုင်အမာ ယုံကြည်
ထားလေသည်။

တန်လုံကမူ ထိုက်စန်းတောင် အဖြစ်အပျက်သည် အရေး
မကြီးသော ကိစ္စတစ်ခုဟု သဘောထားနေပါသည်။

၃၈ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ဤသို့ဆိုလျှင်....

ဘုသည် တန်လုံထံမှ မည်သို့မျှ အတူအညီ ရနိုင်တော့မည် မဟုတ်ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်လေသည်။

တန်လုံက....

‘ကျုပ်က မင်းအဖေကို အစ်ကိုကြီးတစ်ယောက်လိုသဘောထားပါတယ်။ သူ လုပ်ကြံခံလိုက်ရတာကိုလဲ စိတ်မကောင်းပါဘူး၊ ဒါပေမယ့်....’

သူသည် ဆက်ပြောရမည်ကို အားနာသွားဟန်ဖြင့် စကားရပ်ထားလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက သူ့ကို စိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

‘ပြောစရာရှိတာပြောပါဦး၊ ကျွန်တော်ကို အားနာစရာမလိုပါဘူးခင်ဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

တန်လုံက....

‘အဓိပ္ပာယ်မရှိဘဲ ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီးတော့ ကျုပ်က အချိန်ကုန်ခံနေမှာ မဟုတ်ဘူး’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဦး ဆိုလိုတာက....’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၅) • ၃၉

တန်လုံက....

‘ရှင်းရှင်းပြောရရင် မုရုံစန်းတို့သေဆုံးသွားကြတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်က စိတ်မဝင်စားတာအမှန်ပဲ’

‘ဘာ....’

ကောင်းလိ မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေသည်။

မုရုံစန်းတို့အား သူပြောပြခဲ့စဉ်က မုရုံစန်းကော၊ ရှမ်းကု’ ပါကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်သွားကြပုံရှိသည်။

ယခု....

တန်လုံမှာမူ သူနှင့်လားလားမျှမဆိုင်သလို ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

ကောင်းလိက တန်လုံကို ဝေးကြည့်နေမိလေတော့သည်။

တန်လုံက....

‘သူတို့အသတ်ခံလိုက်ရတာဟာ တခြားအကြောင်းကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့် လူသတ်တရားကို ရှာချင်ရင် တခြားမှာ ရှာပေတော့’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ သတိဝင်လာသည်။

မဲ့ပြုံး ပြုံးလိုက်ပြီး....

‘လက်စသပ်တော့ ဦးကလဲ လူသတ်သမားကို ကိုယ့်ဘာသာ ကြိုက်ပြီး ရင်ဆိုင်နေတာကိုး’
ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

တန်လုံ၏ မျက်နှာထဲမှာ တင်းမာသွားသည်။

‘မင်းက ငါ့ကို ဘာမှဝေဖန်နေစရာမလိုဘူး၊ ငါ့ရဲ့ ရဲတိုက်ထဲက အမြန်ဆုံး ထွက်သွားပေတော့’

ဟု မောင်းထုတ်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘လူသတ်သမားကို ကိုယ့်ဘာသာ ရင်ဆိုင်ချင် ခဲ့ကြတဲ့ ဦးလေးမုရ်စန်းနဲ့ ဦးလေးရှမ်းကဲ့ တို့ဘယ်လိုဖြစ်သွားကြတယ်ဆိုတာ သတိထားပါဦးဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

‘ဟင်....’

တန်လုံ မကျေမနပ် ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ဟေ့.... ကောင်လေး၊ ငါ့ကိုလာပြီး မိကျောင်းမင်းရေကင်းပြမနေနဲ့၊ မင်းသာ လူသတ်သမားလက်ချက်နဲ့ အသက်ဆွက်မသွားအောင် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ဂရုစိုက်နေစမ်းပါ’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကောင်းလိသည် ခက်ထန်ပြီး ဘဝမြင့်သည့် တန်လုံကို သဘောမကျနိုင်အောင် ဖြစ်သွားလေသည်။

ထို့ကြောင့်....

‘စောင့်ကြည့်လိုက်ပါဦး ခင်ဗျာ၊ မကြာခင် အဖြေပေါ်လာမှာပါ’

ဟု ပြောရင်း ထိုင်ရာမှ ထလိုက်လေသည်။

တန်လုံက....

‘မင်းက ငါ့ကို ခြိမ်းခြောက်တာလား’

ဟု ဒေါနှင့် မောနှင့် မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ခြိမ်းခြောက်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်က ဦးနဲ့လက်တွဲပြီး လူသတ်သမားကို ဖော်ထုတ်ချင်တာကို လက်မခံနိုင်တဲ့ အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်မိတာပါ’

ဟု ပြောလိုက်၏။

တန်လုံက....

‘နေစမ်းပါဦး၊ မင်းက ငါနဲ့လက်တွဲပြီး လူသတ်သမားကို ဖော်ထုတ်ချင်တယ်ဆိုတော့ မင်းက ဘယ်လောက်များ အစွမ်းအစရှိလို့လဲ’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက ရင်ကော့လိုက်ပြီး....

၄၂ ❀ တက္ကသိုလ်သီတတောင်

‘ကျွန်တော်ဟာ ယောက်ျားတစ်ယောက်ပါ။ ကိုယ့်မိစ္ဆာတွေကို သတ်သွားတဲ့လူတွေကို အသက်စွန့်ပြီး ရင်ဆိုင်ပုံပါတယ်’

ဟု ပြတ်ပြတ်သားသား ပြောလိုက်သည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

တန်လုံက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်လေတော့သည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျွန်တော် တကယ်ပြောနေတာပါ။ ရယ်စရာမဟုတ်ပါဘူး’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တန်လုံက....

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ မင်း တကယ်ပြောတယ်ဆိုတာ ငါ သိပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သက်တံ့ဖို့စိတ်မကူးပါနဲ့၊ မင်းဘာသာ သွားပြီး ရင်ဆိုင်ပေါ့ကွာ’

ကောင်းလိက....

‘စိတ်ချ၊ လူသတ်သမားကို ကျွန်တော် သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်မှာပါ။ ထိုက်စန်းတောင်ခြေမှာ ဘာတွေ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ်ဆိုတာပဲ ကျွန်တော် ကို ပြောပြပါဗျာ’

တန်လုံ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ငါ မပြောနိုင်ဘူး’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ❀ ၄၃

ကောင်းလိက....

‘ဘာခဲ၊ ဦးတို့က မဲဟုတ်တာလုပ်ခဲ့ကြလို့ မဟုတ်လားဗျာ’
ဟု မေးလိုက်သည်။

တန်လုံက ထိုင်ခုံလက်ယမ်းကို လက်ဝါးဖြင့် ‘မြန်း’ခနဲ မြှည့်သောင် ပုတ်လိုက်ပြီး....

‘မင်း ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်စမ်း’

ဟု ငေါက်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဦးက မဟုတ်တာမလုပ်ခဲ့ဘူးဆိုရင် ပြောရဲရမှာပေါ့ဗျာ’

‘ဟေ့...မင်း...မင်း...’

တန်လုံသည် အနာပေ T တုတ်ကျသလို ဆက်ဆတ်ခါနာ သွားလေတော့သည်။

ကောင်းလိက....

‘ဦးတို့ငါးယောက်မှာ ကျွန်တော် အဖေလဲ ပါခဲ့တာပဲ မဟုတ်လား၊ ကျွန်တော် ကို သွေးရင်းသားရင်း တစ်ယောက်လို သဘောထားပြီး ပြောစရာရှိတာပြောပြရင် အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်ဗျာ’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

တန်လုံ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

၄၄ ● တက္ကသိုလ်သိတစောဝ်

‘ငါက မင်းကို သွေးရင်းသားရင်းလို သဘောမထားနိုင်ဘူး’

ကောင်းလိက....

‘ကောင်းပါပြီ၊ ကျွန်တော် သွားပါတော့မယ်၊ လူသတ်သမားဟာ မကြာခင် ဦးဆီကို ရောက်လာလိမ့်မယ်ဆိုတာ သေချာပါတယ်’

တန်လုံက....

‘ငါ့ဆီကို ရောက်လာတော့ကော ဂရုစိုက်ရမှာလားကွ’ ဟု ထအော်လေသည်။

ကောင်းလိ ဂရုမစိုက်တော့ပါ။

တန်လုံ၏ ရဲတိုက်အတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

အစောင့်များသည် သူ့အား ဟန့်တားခြင်း လုံးဝ မရှိကြပါချေ။

ကောင်းလိသည် တည်းခိုခန်းသို့ ပြန်လာရာ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် ဤသို့ စဉ်းစားလာမိလေသည်။

‘သူတို့က ဘာကြောင့် ထိုက်စန်းတောင်ကိစ္စကို ပြောမပြချင်ကြရတာလဲ’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၄၅

‘လင်းလင်းကို ခုကွပေးခဲ့သူဟာ တန်လုံဖြစ်နေတာ အံ့ဩစရာပဲ’

မိုးစုန်းစုန်း ချုပ်သွားတော့မ....

ကောင်းလိသည် တည်းခိုခန်းသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသွားလေတော့သည်။

....၀....

မာနရှင်

ကောင်းလိသည် တည်းခိုခန်းသို့ ပြန်လည် ရောက်ရှိသွား
လေသည်။

တည်းခိုခန်းမှာ မီးရောင်များ ထိန်ထိန်လင်းနေဆဲ...
ဆိုက်တံခါးလည်း ဟာလာဟင်းလင်း ဖွင့်ထားသည်။

ကောင်းလိ တည်းခိုခန်းထဲဝင်လိုက်သောအခါ...

‘အစ်ကိုလေး၊ ဒီမှာ တစ်ညတည်းခိုမလို့ လားဗျ’
တာဝန်ခံလုပ်သူက မေးလာသေးသည်။
ကောင်းလိက...

‘ကျုပ်က ဒီတည်းခိုခန်းမှာ တစ်ညတည်းဖို့ အခန်းငှား
ထားပြီးပါပြီ၊ ကိစ္စရှိလို့ အပြင်သွားနေတာနဲ့ ခုမှ ပြန်ရောက်
လာတာပဲ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

တာဝန်ခံက...

‘ကျုပ် မသိလို့ မေးမိတာပါ၊ ခွင့်လွှတ်ပါဗျာ’
‘ရပါတယ်၊ ကိစ္စမရှိပါဘူး’

ကောင်းလိသည် အပေါ်ထပ်ရှိ ငှားရမ်းထားသော
အခန်းဆီသို့ တက်လာခဲ့လေသည်။

သူ၏ အခန်းရှေ့သို့ရောက်သောအခါ လင်းလင်း၏အခန်း
ကို ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

လင်းလင်းနှင့် သူ့အခန်းမှာ ကပ်လျက်ဖြစ်လေသည်။

သူပြန်အလာကို လင်းလင်းက စောင့်ကြိုနေလိမ့်မည် ဆင်
မိလေသည်။

သူထင်မှတ်သလို ဖြစ်မလာပေ။

လင်းလင်း၏ အခန်းတံခါး ပိတ်ထားပြီး၊ မီးမှိတ်ထား
ဆဲကို တွေ့ရလေ၏။

ကောင်းလိ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘ဘယ်လိုဖြစ်တာပါလိမ့်’
ဟု တွေးမိလေသည်။

၄၈ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သို့သော်....

‘အင်း...မိုးချုပ်ပြီဆိုတော့ သူလဲ အိပ်ချင်ရှာမှာပေါ့လေ’
ဟု တွေးကာ သူ၏အခန်းဆီသို့ လျှောက်သွားပြီး တံခါး
ဖွင့်ကာ ဝင်လိုက်သည်။

ထို့နောက်....

တစ်နေ့လုံး ပင်ပန်းလာခဲ့သည်ဖြစ်ရာ အနားယူရန် ခုတင်
ပေါ် လှဲချလိုက်လေသည်။

မကြာပါချေ။

ပြဿနာအရပ်ရပ်ကို မေ့လျော့ကာ မျက်တောင်များ
မွေးစင်းလာပြီး အိပ်ပျော်သွားလေတော့သည်။

....၀....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၇) ● ၄၉

‘အောက် အီး အီး အူတ်....’

ကြက်တုန်သံများ ဟိုမှသည်မှ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

နေရောင်ခြည်သည် အရှေ့ဘက်မှ ဖြာထွက်လာ၏။

နံနက်မိုးစင်စင်လင်းလာပြီဖြစ်သည်။

ကောင်းထိုသည့် အိပ်ရာမှနိုးလာသည်နှင့် လင်းလင်းအား
သတိရမိလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်....

အိပ်ရာထက်မှ လူးလိုမိထလိုက်သည်။

အခန်းတွင်းမှထွက်ကာ လင်းလင်း၏ အခန်းဆီသို့ သွား
လိုက်လေသည်။

လင်း...င်း... အိပ်ပျော်နေဆဲ ဖြစ်ပုံရလေသည်။

မိုးလင်းလာသည့်တိုင် အခန်းတံခါးပိတ်ထားဆဲဖြစ်သည်
ကို တွေ့ရလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘နေထိုင်မကောင်းများဖြစ်နေသလား မပြောတတ်ဘူး’
ဟု တွေးလိုက်သည်။

တံခါးခေါက်လိုက်၏။

‘ဒေါက်....ဒေါက်....’

တံခါးခေါက်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ရှေးမနောင်းမှာပင်....

‘ဘယ်သူလဲ’

မေးမြန်းသံနှုတ်အတူတံခါးပွင့်သွားပြီး မိန်းကလေးတစ်ဦး ထွက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထိုမိန်းကလေးကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်နှင့်....

‘ဟိုက်....’

ကောင်းလိ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

မိန်းကလေးအား မျက်လုံးပြူးကာ ကြည့်လိုက်မိသည်။ ထိုမိန်းကလေးမှာ ဘူးမျှော်လင့်ထားသည့် လင်းလင်း မဟုတ်ပါချေ။

မိန်းကလေးသည် ကောင်းလိကိုမြင်လျှင်....

‘လက်စသတ်တော့ ရှင်ကိုး....’

ဟု ရေရွတ်ခွံလာသည်။

ထိုမိန်းကလေးမှာ လင်းလင်းမဟုတ်သော်လည်း ကောင်းလိနှင့် သိကျွမ်းနေသူလေး ဖြစ်ပေသည်။

ကောင်းလိအား ဒုက္ခအမျိုးမျိုးပေးနေသူလည်း ဖြစ်ပေတော့သည်။

‘ဪ...မင်းကိုး’

ကောင်းလိကလည်း တအံ့တဩရေရွတ်လိုက်သည်။

စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင်တွင် ရ ဟုတ်ရဲ့ တိုက်ပိုင်ရှင် နှစ်ယောက်က ရှိမ်းပျံ့နေသည့်တွင် ဂရုစိုက်ဘဲ နေပြခဲ့သော အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသည့်မိန်းကလေး ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ထိုစားသောက်ဆိုင်၌မင် ဆုံတွေ့ခဲ့ရသော အသုံးအဆောင်များ ပညာသင်လိုလျှင် ထိုမိန်းကလေးထံ၌ အကူအညီတောင်းဆိုသည်ဟု ပြောခဲ့သေးသည်ဟုတ်ပါလား။

လင်းလင်း၏အခန်း၌ လင်းလင်းကို မတွေ့ရဘဲ ထို မိန်းကလေးအား တွေ့လိုက်ရသည့်အဖြစ်ကို နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားရလေတော့သည်။

ကောင်းလိ ကြက်သေသေကာကြည့်နေစဉ် မိန်းကလေး...

‘နေပါဦး....ရှင်က ကျွန်မနောက်ကို တကောက်ကောက် ဖိုက်နေတာ ဘာသဘောလဲရှင်’ ဟု မေးလာသည်။

ကောင်းလိ သတိဝင်လာ၏။

‘ဘာပြောတယ်၊ ကျုပ်က မင်းနောက်ကို တကောက်ကောက် လိုက်နေတယ် ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ ဟိုမှာလဲတွေ့ ဒီမှာလဲတွေ့နဲ့၊ အခုတောင် ကျွန်မအခန်းရှေ့သို့ ရောက်လာပြီမဟုတ်လား၊ အဲဒါ ကျွန်မ နေခန်းကို တကောက်ကောက်လိုက်နေတာမဟုတ်လို့ ဘာလဲ’

ကောင်းလိက....

‘ကျုပ်က လင်းလင်းကိုလာရှာတာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေး မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘လင်းလင်း....ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘လင်းလင်းဆိုတာ ဘယ်သူလဲ’

‘လင်းလင်းဆိုတာ လင်းလင်းပေါ့’

‘ကောင်းရောပေါ့ရှင်’

မိန်းကလေးမျက်နှာကြီး ရှုံ့မဲ့သွားသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကဲ....ပြောစမ်းပါ၊ လင်းလင်း ဘယ်မှာလဲ’

မိန်းကလေး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျွန်မ ဘယ်သိပါ့မလဲရှင်’

ကောင်းလိက....

‘ခင်ဗျားမသိလို့ ဖြစ်မလား၊ လင်းလင်းက ဒီအခန်းမှာ နေတာပဲ’

‘ဘာရှင်....’

သူက ဒီအခန်းမှာ နေတာလေ’

မိန်းကလေး... ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျွန်မ မသိဘူး၊ ရှင် သိချင်ရင်တော့ ဆိုင်တာဝန်ခံကို သွားမေးကြည့်’

ပြောပြီး အခန်းတွင်းသို့လှည့်ဝင်ကာ တံခါးကို ဝှန်ခနဲ ဖွင့်အောင် ဆောင့်ပိတ်လိုက်သည်။

ကောင်းလိလည်း ချက် ချင်းပင် လှည့်ထွက်လာခဲ့လေ သည်။

တည်းခိုခန်း အောက်ဘက်သို့ ရောက်သောအခါ ဆိုင် တာဝန်ခံထံသို့ အလျင်အမြန် လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။

ဆိုင်တာဝန်ခံသည် ကောင်းလိကို မြင်သည်နှင့် မှတ်မိပုံ မရှိ...

‘ဟာ....အစ်ကိုလေးပါလား’

ဟု လှမ်းပြီးနှုတ်ဆက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က အခန်းအမှတ်သုံးမှာ ငှားနေတာ၊ အခုက အမှတ်သုံးကို ကျုပ်အတွက်ငှားပြီး အခန်း အမှတ်

သုံးကို ကျုပ်မိတ်ဆွေ မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် ငှား ချားခဲ့တယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

ဆိုင်တာဝန်ခံက....

‘ဟုတ်ကဲ့...ပြောပါအစ်ကိုလေး’

‘အဲဒါ ကျုပ်ရဲ့မိတ်ဆွေမိန်းကလေးရဲ့အခန်းမှာ အခြား
မိန်းကလေးတစ်ယောက် ရောက်နေလို့’

‘ဗျာ....’

အာဝန်ခံ မျက်လုံးပြူသွားလေသည်။

‘တခြားမိန်းကလေး တစ်ယောက် ရောက်နေတယ် ဟုတ်
လားအစ်ကိုလေး’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဒါဖြင့်...အစ်ကိုလေးမိတ်ဆွေမိန်းကလေးကကော’

‘သူမရှိတော့လို့ ပြောနေတာပေါ့’

‘သူက ဘယ်ရောက်သွားလို့လဲ’

ကောင်းလီ ဒေါ်ပူသွားသည်။

‘အဲဒါ ခင်ဗျားကိုမေးမလို့ ကျုပ်လာခဲ့တာဗျ’

ဆိုင်တာဝန်ခံက....

‘ကျုပ်ဘယ်သီမှာလဲ’

‘သီရမှာပေါ့ဗျ’

‘ဟာ....အစ်ကိုလေးကလဲ ဒီကိစ္စ ကျုပ်နဲ့မှမဆိုင်တာ’

‘ဘာကြောင့်မဆိုင်ရမှာလဲ’

ကောင်းလီသည် ဆိုင်တာဝန်ခံအား စိတ်မရှည်နိုင်အောင်
ဖြစ်လာလေတော့သည်။

ထိုစဉ်....

ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက်သည် သူတို့အနီးသို့ ရောက်ရှိလာ
ပါသည်။

သူတို့ ပြောဆိုနေကြသည့်စကားများကိုကြားလျှင်....

‘ဆရာ....မနေ့ညက အခန်း အမှတ် နှစ်က အစ်မကြီးဟာ
အခန်းသော့ပြန်အပ်ပြီး ထွက်သွားတယ်လေ။ သူထွက်သွား
လို့မှ မကြာသေးဘူး၊ နောက်ထပ် အစ်မကြီး တစ်ယောက်
ရောက်လာလို့ အဲဒီအခန်းကို ဆရာပဲ ငှားလိုက်တာမဟုတ်
လား’

ဟု ပြောလေသည်။

ထိုအခါမှ....

ဆိုင်တာဝန်ခံသည် သူ၏နဖူးကို လက်ခါးဖြင့် ဖျန်းခနဲ
မြည်အောင် ရိုက်လိုက်ပြီး....

‘ဟာ....ဟုတ်သားပဲ၊ ငါ့မေ့နေလိုက်တာ’

ဟု ညည်းလိုက်သည်။

ကောင်းလီကို ပြုံးပြလိုက်ပြီး....

‘ဟုတ်တယ်အစ်ကိုလေး၊ အစ်ကိုလေးမိတ်ဆွေမိန်းကလေး
ဟာ ညကပဲ အခန်းသော့အပ်ပြီး ထွက်သွားပါပြီဗျာ’

ဟု ပြောပြလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ ဝိပ်သွား၏။
 ‘သူ...သူ ထွက်သွားပြီ ဟုတ်လား’
 ‘ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကိုလေး’
 ‘ဘယ်ကို ထွက်သွားတာလဲ’
 ‘ဒါတော့ ပြောမသွားပါဘူး’
 ကောင်းလိ ခေါင်းရှုပ်သွားသည်။
 လင်းလင်းသည် အဘယ့်ကြောင့် သူ့ကိုမစောင့်ဘဲ ထွက်
 သွားရပါသနည်း။
 ကောင်းလိသည် သူမအား လိုက်ရှာဖို့ ဆုံးဖြတ်ကာ ဆိုင်
 ပြင်ဘက် ထွက်လာခဲ့လေသည်။
 ဆိုင်လုလင်နှင့် တာဝန်ခံသည့် သူ၏နောက်ကျောကို ငေး
 ကြည့်ရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

....○....

နေမုန်းတည့်တော့မည်ဖြစ်သည်။
 ကောင်းလိသည် မြို့ထဲ၌ တပ်လည်လည် ဖြစ်နေပါသည်။
 တစ်မြို့လုံးအနှံ့ လိုက်လံရှာဖွေလိုက်ပါသော်လည်း လင်း
 လင်း၏ အရိပ်အယောင်မျှပင် မတွေ့ရချေ။
 လင်းလင်းတစ်ယောက် ခြေချပျောက်သွားခဲ့ပြီ ဖြစ်သည်။
 ကောင်းလိ၏ငယ်ထဲ ဖော်မပြနိုင်သော ခံစားချက်များ
 ဖြစ်ပေါ်နေလေသည်။
 လင်းလင်းကို တွေ့လိုမြင်လိုစိတ်များလည်းပြင်းပျနေသည်။
 သူမအပေါ် သံယောဇဉ်ငြိတယ်နေပြီလောဟုလည်း စဉ်း
 စားကြည့်သည်။
 သို့သော်....
 အဖြေမှာ ထိုကျရေရာလှသည်တော့ မဟုတ်သေးချေ။
 ကောင်းလိသည် လင်းလင်းအားရှာဖွေရင်း စားသောက်
 ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်လာသောအခါ....
 စားသောက်ဆိုင်ထဲမှ မေးကြိုင်သင်းပျံ့သည့် ရနံ့များ
 ထွက်ပေါ်နေသည်ကို ရှူရှိုက်မိလိုက်သဖြင့် ဝမ်းဗိုက်ထဲ
 စကြုတ်ကြုတ်မြည်အောင် ဆာလောင်လာလေတော့သည်။
 ကောင်းလိ၏ ခြေလှမ်းများ တုန်ခနဲ ရပ်သွားသည်။
 စားသောက်ဆိုင်ဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
 ဆိုင်းထဲ၌ လူစည်ကားနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

၅၈ ● တက္ကသိုလ်ဆီကအောင်

ကောင်လိက....

‘အင်း...တစ်ခုခုစားသောက်ပြီးမှ ဆက်ရှာရင် ကောင်းမယ်ထင်တယ်’

ဟု ရေရွတ်ပြီး စားသောက်ဆိုင်ထဲလှမ်းဝင်လိုက်လေသည်။

ဆိုင်လုပ်ငန်းများက ဆီးကြိုဂါရဝပြုကြလေသည်။

‘ကြွပ်ပါ အစ်ကိုလေး ကြွပ်ပါ’

ကောင်းလိကို စားပွဲတစ်လုံးတွင် နေရာထိုင်ခင်းပေးလိုက်ကြသည်။

ထို့နောက်....

စားသောက်ဖွယ်ရာများ ယူလာကြလေသည်။

ကောင်းလိလည်း အားရပါးရ စားသောက်လိုက်လေသည်။

ဗိုက်ထဲဆာလောင်နေခြင်းကြောင့် သည်းကောင်း၊ စားသောက်ဖွယ်ရာများမှာ အရသာ ထူးကဲလှခြင်းကြောင့် လည်းကောင်း တစ်ခဏအတွင်းမှာမင် ဘက်တက်စင် ပြောင်သွားလေသည်။

ဗိုက်ပြည့်သွားပြီမို့ ကောင်းလိ ကျေနပ်သွား၏။

ထိုင်ရာမှသရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

တို့စဉ်....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၅၉

သူ့အား တစ်စုံတစ်ယောက်က စိုက်ကြည့်နေသည်ဟူသော ခံစားချက် ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

ကောင်းလိ မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

အဘယ့်ကြောင့်-ထိုသို့သောခံစားချက်များ ဖြစ်ပေါ်လာရပါသနည်း။

ကောင်းလိသည် တွေးတောစဉ်းစားရင်း ချာခနဲ နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ထိုအခါ....

သူ့အား လူတစ်ယောက်က စိုက်ကြည့်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

... ၀ ...

၆၀ * တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

လူတစ်ယောက်က စိုက်ကြည့်နေပါသည်။
သူ၏မျက်နှာသည် ပြုံးပြုံးကြီးဖြစ်နေသည်။
ကောင်းလိမ့်လို့ ထိုလူကိုမြင်လျှင်.....

‘ဟင်.....’

လွတ်ခနဲ ရေရွတ်မိလေသည်။

သူ့အား စိုက်ကြည့်နေသူမှာ အဘိုးအိုတစ်ယောက် ဖြစ်နေပါသည်။

ထိုအဘိုးအိုကို သူ ကောင်းစွာ သိထားပေတော့သည်။
‘ရဟတ်ရဲတိုက်က သခင်လေးကို ဆုံးမလိုက်တဲ့ အဘိုးအိုပါလား’

ကောင်းလီ တွေးတောနေစဉ် အဘိုးအိုသည် သူ့အား လက်ရပ်ခေါ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ကောင်းလီသည် ဘာမှ တွေးကောစဉ်းစားမနေတော့ဘဲ
ထိုင်ရာမှထကာ အဘိုးအိုထံသို့ လှမ်းသွားလိုက်လေသည်။
အနီးသို့ ရောက်သွားလျှင် အဘိုးအိုက လွတ်နေသော
ကုလားထိုင်တစ်လုံးကို ညွှန်ပြကာ.....

‘ထိုင်ပါဦးကွ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလီသည် နုံဆွဲကာ ထိုင်ချလိုက်သည်။
အဘိုးအိုက သူ့အားပြုံးပြရင်း.....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၇) ၆၁

‘မင်း ဘယ်ကဘယ်လို ဒီမြို့ကိုရောက်လာတာလဲ ပြောပါဦး’
ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလီက.....

‘ဦးကော.....’

ဟု ပြန်မေးလိုက်သည်။

သူက ထိုသို့ ပြန်မေးလိုက်သဖြင့်.....

‘ဟား...ဟား...ဟား’

အဘိုးအို သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ကောင်းလီက.....

‘ကျွန်တော်က လူသတ်ကောင်ကို လိုက်ရှာရင်း ရောက်လာတာပါ’

ဟု အဖြေပေးလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက.....

‘ငါက ခြေလှမ်းအိမ်တိုင် လျှောက်သွားနေတဲ့လူဆိုတော့
လေတိုက်ရာလွှင့်ပြီး ရောက်လာတာပေါ့ကွာ’

ဟု ပြောလေသည်။

‘ဟား...ဟား...ဟား’

ကောင်းလီ အဘိုးအို၏ဝကားကို သဘောကျသွားပြီး ရယ်
မောမိလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက.....

‘ငါ ဘာကပ်ပြောတာကွ’

ဟု အတည်ပေါက် ထပ်ပြောလေသည်။

၆၂ ● ကတ္တသိုက်သီဟအောင်

ကောင်းလိက....

‘ထားလိုက်ပါတော့ဗျာ၊ ဦးဟာ သိုင်လောကမှာ ခြေသလုံးအိမ်တိုင် လျှောက်သွားနေသူဆိုရင် ထူးခြားတဲ့ကိစ္စတွေကို စိတ်ဝင်စားမှာပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အဘိုးအို ခေါင်းခါးယမ်းလိုက်လေသည်။

‘ဟင့်အင်း၊ ငါ စိတ်မဝင်စားဘူး’

‘ဗျာ....’

‘ဘာလဲ၊ ငါက စိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုရင် မင်း ကြုံတွေ့နေရတဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေအတွက် ဝိုင်းဝန်း ကူညီဖြေရှင်းခိုင်းမလို့ မဟုတ်လား’

ကောင်းလိ ဘာမှမပြောနိုင်တော့ဘဲ ပြုံး၍သာ နေရလေတော့သည်။

အဘိုးအိုက....

‘အာဇာနည်ငါးဖော်ဆိုတာ တကယ်တော့ ထင်ရာစိုင်းခဲ့ကြတဲ့ တဇောက်ကန်းသိုင်းသမားတွေကွ၊ သူတို့နဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်း လိုက်စုံစမ်းမယ်ဆိုရင် ကောင်းသတင်းထက်မကောင်းသတင်း ကြားရဖို့ ပိုများလိမ့်မယ်’

အာဇာနည်ငါးဖော်တွင် ဖခင်ဖြစ်သူ ပါဝင်နေခြင်းကြောင့် ကောင်းလိ စိတ်မကောင်းဖြစ်သွားလေသည်။

အဘိုးအိုက ဆက်ပြောလိုက်သည်။

‘ငါ အကြံတစ်ခုပေးချင်တယ်’

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ပြောပါဦး’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) | ● ၆၃

‘မင်း...လက်လျှော့လိုက်ရင် ကောင်းမယ်’

‘ဗျာ....’

အဘိုးအိုက....

‘မင်းအဖေ လုပ်ကြံခံလိုက်ရတဲ့ကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး လူ့ဆန်စားကို ဖော်ထုတ်ဖို့ ကြိုးစားနေတဲ့ မင်းရဲ့လုပ်ရပ်တွေကို စိတ်နဲ့ကရပ်လိုက်တာ အကောင်းဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ဟာ...ဒါတော့ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ လူသတ်စားကို မဖြစ်မနေ ဖော်ထုတ်ရမှာပဲ’

အဘိုးအိုက....

‘ဒါတော့ မင်းဘာသာပဲလေ၊ ကျုပ်က စေတနာနဲ့ သတိထားတာပါ’

ကောင်းလိ အဘိုးအိုအား ခိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ဦးကိုကြည့်ရတာ လူသတ်တရားခံကို သိနေသလိုပဲ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

‘ဟေ....’

အဘိုးအို မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျွန်တော်ပြောတာ မှန်တယ်မဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက....

‘စုကွဲပဲ၊ မင်းက ငါ့ကို စွပ်စွဲနေပါလားကွ’

‘ဟုတ်တယ်လေ၊ ဦးဟာ လူသတ်သမားကို သိနေလို့သာ ကျွန်တော်ကို တားမြစ်နေတာ မဟုတ်လား’

အဘိုးအို ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မဟုတ်တာကွာ၊ ငါက ဘာကြောင့် လူသတ်သမားကို သိမှောင်’

ကောင်းလိက....

‘ကျွန်တော် ခန့်မှန်းလို့ရသလောက်ကတော့ ဦးဟာ သိန်းလောက်အကြောင်း အတော်နှံ့ခပ် ကျွမ်းကျင်သူ ဖြစ်ရမယ်၊ ဦးဟာ အာဇာနည်ငါးဖော်ရှိ ထိုက်နိုးတောင်ကိုစွဲကိလဲ သိထားလိမ့်မယ်၊ ဒါကြောင့်သာ ကျွန်တော်ကို တားမြစ်နေတာ ဖြစ်မယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အဘိုးအို သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ကောင်းလိကဘာမှပြန်မပြောဘဲ အရက်တစ်ခွက်ငွေ့ဘောက် နေလေသည်။

ကောင်းလိက လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ ဦးညွတ်ရင်း....

‘ထိုက်စန်းတောင်ကိစ္စကို ဦးသိထားတယ်ဆိုရင် ပြောပြဖို့ ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

အဘိုးအို ဘာမှမပြောပါ။

အရက်ခွက်ကိုချကာ ဆေးတံကို မီးညှို့ဖွဲ့ချိုက်နေပြန်ပါသည်။

ကောင်းလိက မျှော်လင့်ချက်ကြီးစွာဖြင့် အဘိုးအိုအား စိုက်ကြည့်နေလိုက်မိသည်။

တော်တော်လေးကြာမှ....

အဘိုးအိုသည် ပါးစပ်ထဲမှ ဆေးတံကိုချွတ်ကာ ပင့်သက်တစ်ချက် ရှိုက်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိကကြည့်ရင်း....

‘မင်း တကယ်သိချင်တာလား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညှိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

‘ကောင်းပြီ၊ မင်းသိချင်တယ်ဆိုရင် ငါပြောပြမယ်၊ ဒါပေမယ့် ဒီနေရာမှာ ပြောလို့တော့မဖြစ်ဘူးကွ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ အားတက်လာလေသည်။

‘ဘယ်နေရာမှာပြောမှဖြစ်မှာလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက....

‘ကျုပ် နောက်လိုက်ခဲ့ပေါ့’

‘ကောင်းပါပြီဗျာ၊ ကျွန်တော်လိုက်ခဲ့ပါမယ်’

၆၆ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

‘ခါဖြင့် သွားစို့’

အဘိုးအိုသည် ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက်ကိုခေါ်ကာ စား
သောက်ကျသင့်ငွေပေးချေလိုက်လေသည်။

တစ်ဖန်....

ကောင်းလိကိုခေါ်ကာ ဆိုင်ထဲမှ ထွက်သွားသည်။

ကောင်းလိလည်း ဘာမှမပြောဘဲ ကောက်ကောက်ပါ
အောင် လိုက်သွားလေတော့သည်။

....၃....

အဘိုးအိုသည် ကောင်းလိအား ခေါ်ဆောင်သွားလေ
သည်။

ကောင်းလိကလည်း လိုက်ပါသွားသည်။

သူတို့နှစ်ယောက်သည် မင်းလမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်
ဖျားကြရင်း မြို့ပြင်သို့ရောက်မှန်းမသိ ရောက်ရှိသွားကြလေ
သည်။

လူရှင်းသော တောအုပ်တစ်ခုအတွင်းသို့ရောက်လျှင်...

‘ဒီနေရာမှာ ဘယ်သူမှမရှိကြဘူး၊ ပြောပြလို့ရပြီဗျား’

ကောင်းလိက မေးလိုက်လေသည်။

အဘိုးအို ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

၆. ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကောင်းလိဘက် လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘မင်း သိပ်သိချင်နေပြီလား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

အဘိုးအိုက....

‘နေဦး၊ မင်းကိုပြောမပြခင် အရင်ဆုံး မေးစရာရှိသေး
ဇာယ်’

ကောင်းလိက....

‘မေးနိုင်ပါတယ်ဗျာ’

အဘိုးအိုက....

‘အိုက်စန်းဘောင်ကိစ္စနဲ့ပတ်သက်ပြီး၊ ငါ့ပြောပြတာကို
မင်းက ယုံမှားလား’

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့၊ ယုံမှားပေါ့ဗျာ’

အဘိုးအိုက....

‘ငါက လိမ်ပြောရင်ကော’

‘ဗျာ...’

ကောင်းလိ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားလေသည်။

အဘိုးအိုကို နားမလည်နိုင်စွာ ကြည့်လိုက်သည်။

အဘိုးအိုက....

‘ငါက လိမ်ပြောရင်ကော မင်းက ယုံမှားလား’

ဟု မေးသည်။

ကောင်းလိ ဝိုင်နေသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်....

ယုံမှားပေါ့ဟု လွယ်လွယ်နှင့် ပြောမထွက်တော့ချေ။

အဘိုးအိုက....

‘မင်းနဲ့ငါတွေတာ ဘာမှမကြာသေးဘူး၊ မင်းက ငါ့ကို
ယုံကြည်တယ်ဆိုရင် မှားသွားမှာပေါ့’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ အားမလိုအားမရ ဖြစ်သွားသည်။

‘ဦး...ကျွန်တော် ကို ဒီလိုတော့ မကျီစားပါနဲ့ဗျာ’

ဟု တောင်းပန်လိုက်သည်။

အဘိုးအိုက....

‘ကျုပ်က ကျီစယ်နေတာမဟုတ်ဘူးကွ’

‘ဦး...’

‘ကျုပ်က မင်းအတွက် စေတနာထားပြီး ပြောနေတာ၊
ရှင်းရှင်းပြောရရင် မင်းလက်လျှော့ပြီး အေးအေးဆေးဆေး
နေလိုက်တာ အကောင်းဆုံးပဲ’

ကောင်းလိ စိတ်ဆိုးသွားလေသည်။

‘ဦးက ဆက်ပြီး လက်လျှော့ဖို့ပြောနေမယ် ဆိုရင်တော့ ထိုက်စန်းတောင်ကိစ္စ မသိရရင်လဲ နေပါစေ၊ ကျွန်တော် သွားတော့မယ်’

ပြောပြောဆိုဆို ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘နေပါဦးကွ....’

ဟု ဟန့်ထားလိုက်သည်။

ကောင်းလိက အဘိုးအိုကို စိုက်ကြည့်နေလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက....

‘မင်း ဒီလောက်တောင်သိချင်နေရင် ပြောပြပါ့မယ်ကွာ’ ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ ဝမ်းသာသွားသည်။

ချက်ချင်း လက်နှစ်ဘက်ဆုပ်ကာ ဦးညွတ်လိုက်ပြီး....

‘ပြောပြမယ်ဆိုရင် ဦးရဲကျေးဇူးကို မမေ့ပါဘူးဗျာ’ ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘အဖြစ်အပျက်ကို ကျုပ်က ကိုယ်တွေ့ကြုံခဲ့ရတာ မဟုတ်တော့ တိတိကျကျ ပြောမပြနိုင်ဘူးနော်၊ ကျုပ်သိသလောက်ပဲ ပြောပြနိုင်မှာ’

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ရပါတယ် ဦးရယ်’

အဘိုးအိုက....

‘သိမ်းလောကမှာ အာဇာနည်ငါးဖော် ကျပ်လည် ကျက်စားခဲ့ကြတုန်းကပေါ့၊ သူတို့ဟာ သိမ်းပညာ အားကိုးနဲ့ မှားတယ်မှန်တယ်ဂရုမစိုက်ဘဲ ထင်ရာစိုင်းခဲ့ကြတယ်၊ ဒါကြောင့် လူမှန်းမျှားခဲ့တာပေါ့၊ ဒီလိုနဲ့ တစ်နေ့နေမှာ သူတို့ဟာ ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမားနဲ့ အဆင်မပြေ ဖြစ်ခဲ့ကြတယ်၊ ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ဖို့ ထိုက်စန်းတောင်မှာ ချိန်းလိုက်ကြတယ်၊

ကောင်းလိသည် အတိတ်ကအဖြစ်အပျက်များကို ကြားသိလိုက်ရသဖြင့် စိတ်ဝင်စားစွာ နားထောင်နေလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက....

‘ထိုက်စန်းတောင်မှာ ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမားနဲ့ အာဇာနည်ငါးဖော် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတယ်၊ ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမားဟာ ထိတ်ထိတ်ကြဲ သိုင်းသမားကြီး တစ်ယောက်ပါ၊ သူဟာ အာဇာနည်ငါးဖော်ကို အနိုင်ယူနိုင်လိမ့်မယ်လို့ သိမ်းလောကတစ်ခုလုံးက ကင်းကြးပေးခဲ့ကြတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပြိုင်ပွဲမှာ ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမား အရေးနိမ့်သွားခဲ့တယ်’

‘ဟင်....’

ကောင် လိ တအံ့တသြဖြစ်သွားသည်။

၇၂ ● အတ္တုဆိုလဲဆီကတောင်

ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမားက သိုင်းပညာ သာသည် ဆိုလျှင် သူ့သာအနိုင်ရမည် မဟုတ်ပါလား။

အဘိုးကြောင့် ရှုံးနိမ့်သွားရပါသနည်း။

‘ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမားက ဘာကြောင့် ရှုံးနိမ့်သွားရတာလဲ’ ဟု မေးလိုက်မိလေသည်။

အဘိုးအိုက...

‘သိုင်းသောကသားတွေကတော့ အာဇာနည်ငါးပေါက် အကောက်ကြံခဲ့လို့ ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမား ရှုံးနိမ့်သွားရတယ် လို့ ဝေဖန်သုံးသပ်ခဲ့ကြတယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ ပြင်နေလိုက်သည်။

အဘိုးအိုက ဆက်ပြောသည်။

‘ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမားဟာ အရေးနိမ့်သွားတာနဲ့ ထွက် ပြေး တိမ်းရှောင်သွားတယ်။ အာဇာနည်ငါးပေါက်က လိုက်ပြီး တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ထိုက် စန်း တောင် ခြေ ကိုလဲ ရောက်ကော...’

သူ၏စကားမဆုံးမီ...

‘ဝှစ်...ဝှစ်...ဝှစ်’

လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လက်နက်ပုန်းလေးများသည် သစ်ပင်များကြားမှ တရစပ် ပစ်လွှင့်လာလေသည်။

အဘိုးအိုက...

‘သတိထား’

ဟု အော်ပြောကာ ဝဲဘက်သို့ ခုန်ရှောင်လိုက်လေသည်။ ကောင်းလိလည်း သတိ ငါလာပြီး ကပျာကသာ ရှောင် ဖိမ်းရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

သို့သော်...

လက်နက်ပုန်းလေး တစ်ခုသည် သူ၏ ပခုံး၌ တည့်တည့် မက်မက် ထိမှန်သွားလေသည်။

‘အင့်...’

ကောင်းလိ မသဲမကွဲချေရွတ်ကာ ခန္ဓာကိုယ် ယိမ်းယိုင် သွားလေသည်။

ထိုစဉ်...

‘မပြေးနဲ့’

အဘိုးအိုက အော်ငေါက်ကာ သစ်ပင်များကြားသို့ ပြေး ဝင်သွားလေသည်။

ကောင်းလိလည်း ပြေးလိုက်သွားသည်။

သစ်ပင်များကြားမှ လူရိပ်တစ်ခု လှစ်ခနဲပြေးထွက်သွား သည်ကို တွေ့ရလေသည်။

၇၄ • တက္ကသိုလ်သိတအောင်

သူတို့အား လုပ်ကြံသောသူသည် လူသတ်သမားသာလျှင်
ဖြစ်ရမည်မဟုတ်ပါလား။

ကောင်းလို့သည် လက်နက်ပုန်း ထိသားသော်လည်း
အားတက်ဝမ်းသာနေမိသည်။

မုရုန်းအား ထိမုန်သွားသောလက်နက်ပုန်းနှင့် အတူတူ
ပင်ဖြစ်နေသည်မဟုတ်ပါလား။

ကောင်းလိသည် ပြေးလွှားလာရင်း ခြေလှမ်းများ
လေးလံလာသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

အဘိုးအိုသည် လျှင်မြန်စွာ ပြေးလွှားသွားရင်း ဝေး၍
ဝေး၍သွားသည်။

ကောင်းလိ မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

သူက အဘယ်ကြောင့် အဘိုးအိုအား မိအောင် လိုက်
မသွားနိုင်ရပါသနည်း။

ရုတ်တရက်....

ကောင်းလိ၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားလေသည်။

ခြေခေါက်ကာ....

‘ဝုန်း....’

မြေပေါ်လဲကျသွားလေသည်။

ကောင်းလိ ထိတ်လန့်သွားသည်။

ကယျာကယာ လူးလိမ့်ထလိုက်သည်။

သို့သော်....

သူ၏ခန္ဓာကိုယ် ဒဏ်းဒဏ် ဖြစ်နေပါသည်။

‘ငါ...ငါ...တယ်လို ဖြစ်သွားတာလဲ’

သူတော့တောနေစဉ် မျက်လုံးများ ပြာဝေလာသည်။

ဦးခေါင်းထဲ မူးနောက်ရှိဝေလာလေသည်။

ယခု....

အဘယ်ကြောင့် ယခုလိုဖြစ်ရသည်ကို ကောင်းလိသိလိုက်
ပြီဖြစ်ပါသည်။

‘လက်နက်ပုန်းမှာအဆိပ်ပါတာကိုး’

ထိုသို့ သိရှိလိုက်ပြီးနောက်....

‘ဝုန်း....’

မြေပေါ်လဲကျသွားသည်။

ယခုတစ်ကြိမ်....

ကောင်းလိ ပြန်မထနိုင်တော့ပါ။

မြေပေါ်တွင် တောင်တောင်ကြီးလဲကာ သတိလစ်မ...
မြောသွားလေတော့သည်။

အချိန်မည်မျှကြာသွားမှန်းမသိ။

‘အား.....ကျွတ်.....ကျွတ်’

ကောင်းလိသည် ညည်းညူရင်းသတိရလာလေသည်။

သူ၏ရင်ထဲ ပူလောင်နေသည်။

မျက်လုံးများ ကျိန်းစပ်ကာ ဦးခေါင်းထဲ မူးနောက်ရှိဝေ
နေလေသည်။

‘ရေ....ရေ ပေးပါ’

ရင်ပူလွန်းလှသဖြင့် ရေတောင်း လိုက်မိလေသည်။

ထိုစဉ်....

သူ၏ပံးစပ်ထဲသို့ အရည်များ တစက်စက် ကျဆင်းလာ
သည်။

ထိုအရည်များသည် ချွေပျစ်ပျစ် ငံကျိုကျို အရသာရှိလေ
သည်။

သို့သော်....

ကောင်းလိသည် ထွေးထုတ်မပစ်ဘဲ ရင်ပူသက်သာလိုသက်
သာငြား မျှီချလိုက်မိလေသည်။

ထိုသို့မျှီချလိုက်သည်နှင့် ရင်ထဲမှ ပူလောင်မှုများ အမှန်
တကယ်သက်သာသွားပြီး ရင်ထဲအေးမြသွားလေတော့သည်။

ကောင်းလိ ယခုမှ အသက်၁၀၀ ရှူနိုင်လာလေသည်။

ဦးခေါင်းတဲလည်း ကြည်ကြည်လင်လင်ဖြစ်လာသည်။

မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ညိုညင်ညစ် ကျောက်
စားပြင်ကြီးအပေါ်မှ အုပ်မိုးနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ
သည်။

ကောင်းလိ အံ့သြသွားသည်။

‘ငါ့ဘယ်ရောက်နေပါလိမ့်’

သူတော့တောနေစဉ် ကြည်လင် သာယာသော အသံ
တစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

‘ရှင် သတိရလာပြီလား’

ထိုအသံသည် စိုးရိမ်ပူပန်သည့် အသံမျိုး ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလိ၏ မြင်ကွင်းထဲသို့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဝင်
ရောက်လာလေသည်။

ကောင်းလိသည် ထိုမိန်းကလေးကို တွေ့မြင်လိုက်ရသော
အခါ ဖော်မပြနိုင်အောင် ဝမ်းသာသွားလေတော့သည်။

‘လင်း.....လင်းလင်း’

ဟု ခေါ်လိုက်မိသည်။

သူ၏အသံ ဗလုံးဗထွေးထွက်ပေါ်လာလေသည်။

မှန်ပေသည်။

၇၀ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

သူ၏မြင်ကွင်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသည့် မိန်းကလေးမှာ
လင်းလင်းဖြစ်နေပါသည်။

ကောင်းလိသည် လင်းလင်းကို တွေ့လိုက်ရသဖြင့်
လျှောင်းနေရာမှ လူးလိမ့်ထရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။
'အို...မထနဲ့ဦးလေ'

လင်းလင်းက စိုးရိမ်တကြီးဟန်တားလိုက်လေသည်။
ကောင်းလိလည်း တကယ်တန်း မထနိုင်သေးပါ။

အားပြတ်သလို ဖြစ်နေခြင်းကြောင့် ပြန်လည်လဲကျသွား
လေသည်။

လင်းလင်းက....

'အစ်ကို အဆိပ်မိထားတယ်၊ ကံကောင်းလို့ပေါ့'

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက အားယူ၍....

'ကျုပ်...ကျုပ် ညီမကိုလိုက်ရှာနေတာ'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

လင်းလင်းက....

'ကျွန်မကြောင့် အစ်ကိုဒုက္ခရောက်သွားမှာကို စိုးရိမ်လို့
ကျွန်မ ထွက်သွားတာပါရှင်'

ပြောပြီး ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်လေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၇၉

ကောင်းလိက....

'ကျုပ်က ညီမကိုမတွေ့လို့ စိတ်ပူလိုက်ရတာ၊ တကယ်လို့
များ လူသတ်သမားရဲ့ လက်ချက် အစ်ကို သေသွားရမယ်
ဆိုရင် ညီမကို ဘယ်တော့မှ တွေ့ရတော့မှာ မဟုတ်ဘူး'
ဟု ပြောလိုက်သည်။

လင်းလင်းက....

'ဪ...အစ်ကိုရယ်'

ခပ်တိုးတိုးလေး ညည်းတူးလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

'ညီမတို့ပြန်တွေ့ရတာ ဝမ်းသာလိုက်တာ၊ လူသတ်သမား
စိုတောင် ကျေးဇူးတင်ရမလို့ ဖြစ်နေပြီ'
ဟု ပြောလိုက်သည်။

လင်းလင်း၏ မျက်ဝန်းအစုံတွင် မျက်ရည်များ ရစ်ဝဲလာ
လေတော့သည်။

ကောင်းလိက....

'ညီမ ဒီတစ်ခါတော့ အစ်ကိုကိုထားပြီး ထွက်မသွားပါ
နဲ့တော့နော်....'

ဟု ပြောလိုက်သည်။

လင်းလင်းက....

'စိတ်ချပါအစ်ကိုရယ်၊ ညီမဘယ်ကိုမှ မသွားတော့ပါဘူး'

ကောင်းလီ ဝမ်းသာသွားသည်။

‘ညီ...ညီမ တကယ်ပြောတာနော်’

‘တကယ်ပါ အစ်ကိုရယ်’

ကောင်းလီ အားရပါးရ ပြုံးလိုက်သည်။

‘ဝမ်းသာလိုက်တာ ညီမရယ်’

ထိုသို့ပြောပြီးလျှင် ကောင်းလီသည် ပြန်လည်အတိတ်
မေ့မျောသွားလေတော့သည်။

....၀....

သုံးရက်....

သုံးရက်ဟူသောအချိန် ကုန်ဆုံးသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလီသည် သုံးရက်တိုင်တိုင် လဲလျောင်းနေခဲ့ပြီး

နောက် ထူထူထောင်ထောင် ဖြစ်လာလေသည်။

လင်းလင်းက သူ့အား ဂရုစိုက်ရှာပါသည်။

တစ်ချိန်လုံး အနားတွင်နေကာ ပြုစုပေးသည်။

ကောင်းလီ ထူထူထောင်ထောင်ဖြစ်လာတော့မှ ပတ်ဝန်း
ကျင်ကို သတိထားမိလေသည်။

သူ့သို့သည် အလွန်ကျယ်ဝန်းသော ဝကျောက်ဂူကြီးတစ်လုံး
အတွင်း၌ ရောက်ရှိနေခြင်းဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့ရောက်ရှိနေရသည်ကို ကောင်းလီ
မသိပါချေ။

အံ့ဩစိတ်ဖြင့် လင်းလင်းကို မေးလိုက်မိလေသည်။

‘ညီမ အစ်ကိုတို့ ဘယ်နေရာကို ရောက်နေကြတာလဲဟင်’

လင်းလင်းက....

‘ဘောအုပ်ကြီးတစ်ခုထဲမှာပေါ့’

‘ဘောအုပ်ထဲမှာ’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဘောအုပ်ထဲ ရောက်လာမှတော့လဲ’

လင်းလင်းက....

‘ကျွန်မဟာ အစ်ကို့ကို ပစ်ထားခဲ့ပြီး ထွက်သွားမိခဲ့ပါ
တယ်၊ ဒါပေမယ့် အစ်ကိုစိတ်ပူနေမယ်၊ ညီမကို လိုက်ရှာနေ
လိမ့်မယ်ဆိုတာ တွေးမိလို့ ပြန်လာခဲ့ပါတယ်၊ တောထဲက
ဖြတ်အလာ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်မှာ လူတစ်ယောက်လဲနေ

၈၂ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

တာတွေ့လို့၊ ငြည့်လိုက်တော့ အစ်ကိုဖြစ်နေတာကို တွေ့ခဲ့ရပါတယ်’

ဟု ပြောပြလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘အစ်ကိုက လူသတ်သမား အကြောင်း စုံစမ်းနေတုန်း လူသတ်သမား တကယ်ကိုရောက်လာပြီး အလစ်ချောင်းတိုက်ခိုက်တာကို ခံခဲ့ရတာပဲ’

ဟု ရှင်းပြလိုက်၏။

လင်းလင်းက....

‘အစ်ကို့ကို တွေ့လိုက်ရတော့ ညီမ စိတ်ပူသွားမိတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ ပတ်ဝန်းကျင်မှာရှာဖွေကြည့်တော့ ဒီကျောက်ဂူကြီးကို တွေ့ပြီး လုံလုံခြုံခြုံထားနိုင်တာ ဒီနေရာပဲရှိတာမို့ ဒီနေရာကို ခေါ်လာခဲ့တာပါ’

ကောင်းလိက....

‘ညီမနဲ့သာမတွေ့ရင် မတွေ့ဝံ့လောက်အောင်ပါဘဲ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

လင်းလင်း ပြုံးလိုက်၏။

‘အစ်ကိုလဲ ညီမကို ကူညီခဲ့တာပဲမဟုတ်ဘူးရှင်’

‘အို....ဒါက မပြောပလောက်ပါဘူးကွယ်’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၈၃

‘ဘယ်ဟုတ်မလဲရှင်၊ အစ်ကို့ကျေးဇူးကို ကျွန်မ မမေ့ပါဘူး’

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

လင်းလင်းက....

‘နောက် တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက်ဆိုရင် အစ်ကိုသက်သာသွားမှာပါ’

ဟု ပြောလိုက်၏။

ကောင်းလိက....

‘မြန်မြန် သက်သာသွားမှပဲ ဖြစ်မယ်၊ လူသတ်သမားဟာ အစ်ကို့နောက်ကို ခြေရာခံလိုက်နေတာ သေချာနေပြီ၊ ရဟတ်ရဲတိုက်ပိုင်ရှင် တန်လုံလဲ ဘယ်လို အခြေအနေရှိမယ် မဆိုနိုင်ဘူး’

ထိုသို့ပြောရင်း လင်းလင်း၏ ရန်သူသည် တန်လုံဖြစ်နေကြောင်း သတိရလာလေသည်။

ထို့ကြောင့်....

လင်းလင်းကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်ပြီး....

‘ညီမ’

ဟု ခေါ်လိုက်သည်။

လင်းလင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါအစ်ကို’

ကောင်းလိက....

‘ညီမကိုဒုက္ခပေးခဲ့တဲ့ သူ့ဌေးကြီးဆိုတာ ရဟတ်ရဲတိုက်ပိုင်ရှင် တန်လုံကို ပြောတာလား’
ဟု မေးလိုက်၏။

လင်းလင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်ပြန်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်၊ သူပါပဲ’

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ရဟတ်ရဲတိုက်ပိုင်ရှင် တန်လုံဆိုရင် ဘာမှမပူနဲ့တော့၊ သူ့ကို လုပ်ကြံပစ်မယ်သူ အဆင်သင့်ရှိနေပါပြီ’
လင်းလင်း မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘အစ်ကိုလားဟင်’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘အစ်ကိုမဟုတ်ပါဘူး’

‘ခါဖြင့် ဘယ်သူလဲဟင်’

‘အစ်ကို့ကို ဒုက္ခပေးခဲ့တဲ့ လူသတ်သမားပါ’

‘ရှင်....’

လင်းလင်း နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားသည်။

ကောင်းလိကိုကြည့်ကာ....

‘အစ်ကိုပြောတာ ညီမတော့ ဘာမှနားမလည်နိုင်တော့ဘူး’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

ကောင်းလိက....

‘ဒီလိုညီမရဲ့ အစ်ကို အဖေအပါအဝင် အာဇာနည် ငါးဆရာတို့ သိုင် သမားငါးယောက်ဟာ ထိုက်စန်းတောင်ခြေမှာ မတရားဘဲ လုပ်ရပ်တစ်ခုကို လုပ်ခဲ့ဖူးကြတယ်၊ ဒီကိစ္စကြောင့် သူ့ကို လက်တုန့်ပြန်မယ့်သူကစ်ယောက် ဒေါ်ပေါက်လာခဲ့တယ်’

လင်းလင်းက....

‘အဲဒီလူဟာ လူသတ်သမား ဟုတ်လား’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ် ညီမ’

သူက အစ်ကို့ အဖေကို သတ်ပစ်ခဲ့တာပေါ့ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ မုရ်စန်းနဲ့ လုံရှမ်းကိုလဲ သူပဲ သတ်ပစ်လိုက်တာ’

လင်းလင်းက....

‘သူက ဘာကြောင့် ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ’

‘သူ့မှာလဲ နာကြည်းချက်ရှိလို့ ဖြစ်မယ်ဆိုတာ အစ်ကို့တို့ ခေါ်မိပါပြီ’

လင်းလင်းက...

‘အစ်ကိုက လူသတ်သမားနဲ့ ရင်ဆိုင်ဦးမှာလားဟင်’
ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘အင်း...ရင်ဆိုင်ရမှာပဲ’

စဉ်းစားချင့်ချိန်သော လေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေသည်။
လင်းလင်း သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘သူ့မှလဲ နာကြည်းချက်ရှိသလို အစ်ကို့ဘက်ကလဲ မိမိ
တွေ အသတ်ခံလိုက်ရတယ်မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် လူသတ်
သမားနဲ့ ရင်ဆိုင်လို့ ကို မရနိုင်တဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်နေတာ
ပေါ့’

ဟု ရှင်းပြလိုက်သည်။

လင်းလင်းက....

‘အစ်ကို ကျွန်မ တစ်ခုပြောချင်ပါတယ်’

‘ပြောပါဦးမ...’

‘လူသတ်သမားနဲ့ ရင်ဆိုင်ပါလားဟင်’

လင်းလင်းသည် အလွန် စိုးရိမ်ပူပန်သည့်အသွင်ဖြင့် ပြော
လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘မဖြစ်ဘူးဦးမ၊ အစ်ကိုရင်ဆိုင်ရမှာပဲ’

လင်းလင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ အစ်ကို့ဘက်က စဉ်းစားကြည့်ရင်လဲ
ရင်ဆိုင်လို့ မဖြစ်ဘဲကိုး၊ ဒါပေမယ့် ညီမ တစ်ခုတော့ သတိ
ပေးချင်ပါတယ်’

ကောင်းလိက....

‘ပြောပါဦးမ’

‘ရန်...နဲ့ရင်ဆိုင်ရင် သတိထားစေချင်ပါတယ်၊ အစ်ကို့ရဲ့
ရန်သူဟာ ကြောက်စရာကောင်းတဲ့လူတစ်ယောက်လို့ ညီမ
ထင်ပါတယ်’

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘စိတ်ချ ညီမ၊ အစ်ကို ဘတိထားပြီး ရင်ဆိုင်မှာပါ’

လင်းလင်းက....

‘ဒါဆို ပြီးတာပါပဲရှင်’

ကောင်းလိသည် လင်းလင်းက သူ့အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေ
သည်ကို တွေ့ရသောအခါ ဖော်မပြနိုင်သော ခံစားချက်များ
ဖြစ်ပေါ်လာလေသည်။

လင်းလင်း၏မျက်နှာလေးကို ရှုန်းရှုန်းစားစား ကြည့်လိုက်
မိသည်။

လင်းလင်းကလည်း သူ့ကို ကြည့်နေသည်။

၈၈ ဇွန်လဆန်း

နှစ်ယောက်သား အကြည့်ချင်းဆုံမိသောအခါ လင်းလင်း
ဇိမ့်ကန်သေးရှက်သွေးဖြင့် နီရဲသွားပြီး ခေါင်းလေးငုံထား
လိုက်လေတော့သည်။

ကောင်းလိသည် ဖခင်အား လုပ်ကြံသွားသည့် လူသတ်
သမားကို လိုက်လံရှာဖွေရာမှ ဒုက္ခမျိုးစုံ ကြုံတွေ့ခဲ့ရလေသည်။

ယခု...
ဒုက္ခကြားမှ ပျော်ရွှင်စရာတစ်ခုနှင့် ကြုံတွေ့ရပြီဟု ခံစား
နေရလေတော့သည်။

....၀....

ကုန်သွယ်

ရှစ်ရက်....
ရှစ်ရက်မြောက်သောနေ့တွင် ကောင်းလိသည် ရောဂါ
ဝေဒနာများသက်သာပျောက်ကင်းသွားပြီး လူကောင်းပကတိ
ဖြစ်လာလေသည်။
ထို့ကြောင့်....
ကောင်းလိနှင့် သင်းလင်းတို့သည် လိုက်ဂူထဲမှ ထွက်လာ
ခဲ့ကြလေသည်။
သူတို့သည် မြို့လေးဆီသို့ ဦးတည်ကာ ပြန်လျှောက်လာ
ကြခြင်းဖြစ်လေသည်။
လမ်းတွင် လင်းလင်းက...

‘အစ်ကို ဘယ်ကိုသွားမလဲဟင်’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ရဟတ်ရဲတိုက်ကိုသွားမယ်လေ’

‘ရှင်...’

လင်းလင်း ခြေလှမ်းတုန့်ခနဲ ရပ်သွားလေသည်။

ကောင်းလိလည်း ခြေလှမ်းရပ်သွားသည်။

သူမကိုကြည့်လိုက်သောအခါ စိုးရိမ်ပူပန်သည့်အသွင်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ညီမ စိုးရိမ်နေတာလားဟင်’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ကောင်းလိက....

‘မပူပန်နဲ့ညီမရယ်၊ သူဟာ မတရားလုပ်တဲ့လူတစ်ယောက်ပါ။

သူ့တရား သူ စီရင်သွားပါလိမ့်မယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

လင်းလင်းက....

‘ရဲတိုက်ပိုင်ရှင်ဟာ အစ်ကို့ဖေဖေနဲ့ မိတ်ဆွေမဟုတ်လားဟင်’

ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘အစ်ကို့အဖေမိတ်ဆွေဆိုတာ ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အစ်ကို့မိတ်ဆွေမှ မဟုတ်တာ’

‘ရှင်....’

ကောင်းလိက သူမကို ပြုံးပြလိုက်သည်။

လင်းလင်းက....

‘အစ်ကို တကယ်မြှောတာနော်’

ကောင်းလိက....

‘တကယ်ပေါ့’

‘အို...အစ်ကိုရယ်’

လင်းလင်း ခေါင်းလေးငုံ့သွားလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ညီမဟာအစ်ကို့မိတ်ဆွေသာမဟုတ်ဘဲ အစ်ကို့ရှင်ကျေးဇူးရှင်လဲ ဖြစ်နေတယ်လေ’

‘အစ်ကို....’

လင်းလင်းက မော့ကြည့်လာသည်။

ကောင်းလိကလည်း သူမကို ရှုန်းရှုန်းစားစား ကြည့်လိုက်လေသည်။

၉၂ ❀ တက္ကသိုလ်သီတအောင်

လင်းလင်းက....

‘ညီမတော့ မယုံနိုင်အောင်ပါပဲရှင်’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလုံပြုံးလိုက်သည်။

‘ပြီးတော့ ညီမနဲ့အစ်ကိုဟာ မိဘမဲ့တစ်ကောင်ကြွက်ဘဝ ကုတေ့ဖြစ်နေကြပြီလေ’

လင်းလင်းက....

‘ညီမမှလဲ အားကိုးစရာဆိုလို့ အစ်ကိုတစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတော့တယ်’

ဟု တီးတိုးပြောလေသည်။

ကောင်းလုံက....

‘စိတ်ချပါ ညီမရယ်၊ အစ်ကိုက ညီမကိုဘယ်တော့မှ လက် ထဲ့ဖြုတ်သွားမှာ မဟုတ်ပါဘူး’

ပြောရင်းလက်ဆန့်ထုတ်ကာ လင်းလင်း၏လက်ကိုလှမ်းဆွဲ လိုက်လေသည်။

လင်းလင်းက ငြင်းဆန်ခြင်းမပြုပါချေ။

သူမသည် အလိုက်သင့်ပင် ကောင်လုံ၏ ရင်ခွင်ထဲ ထိုး ဝင်လာလေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ❀ ၉၃

ကောင်းလုံက သိမ်းဖက်ထားလိုက်သည်။
သူတို့နှစ်ယောက်၏ ဘဝသည် နှစ်ယောက်ပေါင်းမှ ပြည့်
စုံခြင်းသို့ ရောက်ရတော့မည်ဖြစ်လေသည်။

....၀....

နေခြည် ဖြာကျနေသည်။
ကောင်းလုံနှင့် လင်းလင်းတို့သည် နေရောင်ခြည်အောက်
တွင် လက်ချင်းတွဲကာ မြို့လေးဆီသို့ ဦးတည်လျှောက်လာခဲ့
ကြလေသည်။

သူတို့၏မျက်နှာ ပြုံးရွှင်နေကြသည်။

ယခု....

သူတို့သည် တစ်ယောက်ဘဝကို တစ်ယောက် နားလည်မိ
ကြကာ ချစ်သူများဘဲ ရောက်ရှိနေကြပြီဖြစ်ပါသည်။

နှစ်ယောက်သား ပြီးကုန်သို့ ရောက်လာကြလျှင် လင်းလင်း
က ကောင်းလုံကို ကြည့်ကာ....

‘အစ်ကို ရဟတ်ရဲတိုက်ကိုသွားမှာလားဟင်’
ဟု မေးလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ် ညီမ’

လင်းလင်းက....

‘မသွားပါနဲ့တော့လားရှင်’

ကောင်းလိက....

‘ဘာဖြစ်လို့လဲ ညီမ’

လင်းလင်းက စိုးရိမ်ပူပန်သည့်အသွင်ဖြင့်....

‘ရဟတ် ရဲတိုက်ပိုင်ရှင်အပေါ် ညီမ ဘယ်လိုမှ သဘော
မထားပါဘူး၊ သူကညီမကို မနှောင့်ယှက်တော့ရင် ပြီးတာ
ပါပဲရှင်’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိပြုံးလိုက်သည်။

‘စိတ်ချညီမ၊ အစ်ကိုနဲ့ ပတ်သက်နေမှတော့ သူမနှောင့်
ယှက်ဝံ့တော့ပါဘူး’

‘ဒါဆိုလဲ ပြီးတာပါပဲလေ၊ ညီမအတွက် သူ့ကို ရင်ဆိုင်
စရာမှမလိုတော့တာ၊ အစ်ကိုဘာကြောင့် သွားချင်သေးတာ
လဲဟင်’

ကောင်းလိက....

‘လူသတ်သမားဟာ သူ့ကို ပစ်မှတ်လို သဘောထား
နေတယ်၊ ဒါကြောင့် အခြေအနေ သွားကြည့်မလို့ပါ’
ဟု ရှင်းပြလိုက်သည်။

ကောင်းလိကို ဟန့်တား၍ရမည် မဟုတ်မှန်း လင်း
လင်းက သဘောပေါက်လိုက်လေသည်။

ထို့ကြောင့်....

‘အစ်ကို သွားမယ်ဆိုရင်လဲ ညီမ မတားတော့ပါဘူး၊
ဒါပေမယ့် သတိတော့ထားပါနော်’
ဟု သတိပေးလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘စိတ်ချ ညီမ’

သူတို့သည် စကားတပြောပြောဖြင့် လျှောက်လာကြရာ
ရဟတ်ရဲတိုက်နှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ရောက်ရှိလာခဲ့ကြလေသည်။

သူတို့ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ကြသည်။

ကောင်းလိက....

‘ညီမ ဟိုဘက်ကစားသောက်ဆိုင်မှာ အစ်ကို့ကိုစောင့်နေ
ပါ၊ အစ်ကို ချက်ချင်းပြန်လာခဲ့ပါမယ်’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

၉၆ * တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မလှမ်းမကမ်းရှိ စားသောက်ဆိုင် တစ်ဆိုင် ဆီသို့ ညွှန်ပြ
လိုက်လေသည်။

လင်းလင်းက ...

‘ကောင်းပါပြီ အင်္ကျီ မြန်မြန်ပြန်လာခဲ့ပါနော်’

‘စိတ်ချ ညှိမ’

သူတို့နှစ်ယောက် လူချင်းခွဲလိုက်ကြလေသည်။

လင်းလင်းက စားသောက်ဆိုင်ဆီသို့ ထွက်သွားသလို၊
ကောင်းလီကလည်း ရဟတ်ရဲတိုက်ဆီသို့ ဦးတည်ကာ လှမ်း
သွားလိုက်လေတော့သည်။

....၀....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) • ၉၇

ရဟတ်ရဲတိုက်။

ကောင်းလီသည် ရဟတ်ရဲတိုက်ဆီသို့ ဒုတိယအကြိမ်ပြန်
လာရာ ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်လေသည်။

ရဲတိုက်ရှေ့သို့ ရောက်သွားလျှင်....

‘ဝုန်း....’

‘အား....’

‘အမယ်လေး....’

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြား
ထိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလီ ရင်ဆိတ်သွားသည်။

‘ဟင်....ရဲတိုက်ထဲကို လူသတ်သမား ရောက်နေပြီထင်တယ်’
ဟု ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

ချက်ချင်းပင် ရဲတိုက်ထဲသို့ ပြေးဝင်သွားမိလိုက်လေသည်။

ရဲတိုက်တံခါးရှေ့တွင် အစောင့်အကြပ်များကိုမတွေ့ရပါ။

သူ့အား ဟန့်တားမည့်သူမရှိပါ။

ထို့ကြောင့်....

ရဲတိုက်အတွင်းသို့ အလွယ်တကူ ဝင်ရောက်သွားနိုင်ခဲ့လေ
သည်။

ကောင်းလိ ဟိုဟိုသည်သည် ကြည့်လိုက်သောအခါ ရဲတိုက်
ရှေ့ မြေကွက်လပ်တွင်အစောင့်အကြပ်များသည် ဆနက်ထောင်
ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်အား ဝိုင်းရံ
တိုက်ခိုက်နေကြသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလိ အံ့သြသွားသည်။

‘ဟင်...နေရာတကာ ပြဿနာရှာတဲ့ မိန်းကလေးပါလား’
ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

မှန်ပေသည်။

ရဟတ်ရဲတိုက်မှ အစောင့်အကြပ်များ၏ ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်
ခြင်း ခံနေရသည့် မိန်းကလေးမှာ ကောင်းလိနှင့် ဘုတောက်
ကျခဲ့သည့် အနက်ထောင်ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းကလေး ဖြစ်
နေပါတော့သည်။

ကောင်းလိ တုန့်ခနဲရပ်သွားပြီး ဝေးမော ကြည့်နေလိုက်မိ
လေသည်။

ထိုအချိန်တွင်....

‘ဝန်း!....’

‘အား!....’

‘အမယ်လေး’

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ရဟတ်ရဲတိုက်မှ အစောင့်လေးယောက်သည် အနက်ထောင်
မိန်းကလေး၏လက်ချက်ဖြင့် အေးသို့ လွင့်စဉ်သွားသည်ကို
တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ဒီမိန်းကလေးက ဘာကြောင့် ဒီမှာလာပြီး သောင်းကျန်း
နေတာပါလိမ့်’

ဟု တွေးနေမိလေသည်။

ရဟတ်ရဲတိုက်မှ အစောင့်အကြပ်များသည် မိန်းကလေး
အား ဆက်၍ မတိုက်ခိုက်ကြတော့ဘဲ နောက်ဆုတ်လိုက်ကြ
လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

‘ရဟတ်ရဲတိုက်မှာ လာပြီးသောင်းကျန်းရဲတာ နည်းတဲ့
သတ္တိမဟုတ်ဘူး’

ဟူသောစကားသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ကောင်းလိ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ ရဲတိုက်ထဲမှ အိပ်
ထိန်းကြီး လှမ်းထွက်လာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘အိပ်ထိန်းကြီးလဲ ဒီမိန်းကလေးကို တတ်နိုင်မှားမဟုတ်ဘူး’
ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

ခွန်ပေသည်။

မိန်းကလေးသည် အိမ်ထိန်းကြီးကို တွေ့မြင်လိုက်ရသော်
လည်း လုံးဝ ဂရုမစိုက်ဘဲ....

‘ရှင်တို့ ရ ဟတ် ရဲ တိုက် က လူတွေက ရှိမ်းစိုင်းတာကော
ထည့်မပြောတော့ဘူးလား’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက....

‘မင်း....တော်တော်စော်ကားပါလား၊ ရဟတ်ရဲတိုက်ကို
ဘယ်လိုများ ထင်နေသလဲ’

မိန်းကလေးက....

‘အရင်ကတည်းက ရ ဟတ် ရဲ တိုက် ဟာ အသစ်ကြီးစရာ
ကောင်းတယ်လို့ မထင်ခဲ့ ဘူးရှင်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီး ဒေါ်ပူသွားသည်။

‘တောက်....စော်ကားလိုက်တာ၊ ကဲ....ဆုံးမလိုက်ကြစမ်း’
သွန် အတူပါလာသည့် ကိုယ်ရံ တော် နှစ်ယောက်ကို
အမိန့်ပေးလိုက်လေသည်။

ကိုယ်ရံ တော်နှစ်ယောက်သည် ချက်ချင်းပင် ခါးမှ ဓား
များဆွဲထုတ်ကာ မိန်းကလေးထံ ပြေးဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြ
လေသည်။

မိန်းကလေး မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျွန်မက ရှင်တို့ကို ဂရုစိုက်နေရမှာလား’

ဟု ပြောကာ လက်ဝဲ ယမ်းလိုက်လျှင်....

‘ချမ်း....ချမ်း’

ကျယ်လောင်သောမြည်သံများ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။
ကိုယ်ရံ တော်နှစ်ယောက်၏ လက်ထဲမှဓားများ အဝေးသို့
လွင့်စဉ်သွားတော့သည်။

‘ဟင်....’

‘ဟာ....’

ကိုယ်ရံ တော်နှစ်ယောက် ထိတ် လန့် သွား ကြ လေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘နောက်ဆုတ်လိုက်ကြစမ်း’

ဟု အော်ငေါက်ရင်း လက်ဝဲ ယမ်းလိုက်လျှင်....

‘ဖြန်း....ဖြန်း’

တဖြန်းဖြန်းမြည်သံများနှင့်အတူ ကိုယ်ရံတော်နှစ်ယောက်
ခါးပါးပြင်၌ နီရဲသော လက်ငါးချောင်းစုများ ဖြစ်ပေါ်
လာလေသည်။

၁၀၂ ဒုတိယအပိုင်း

ကိုယ်ရံတော်နှစ်ယောက်မှာ ပါးရိုက်ခုံလိုက်ရသဖြင့် ထူထူးသွားကြလေသည်။

ရှက်လည်းရှက် ဒေါသလည်းထွက်ကာ...

‘သေပေတော့’

အော်ငေါက်ကာ မိန်းကလေးထံ ခုန်ဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်ကြလေသည်။

သူတို့သည် မိန်းကလေးအား မယှဉ်နိုင်မှန်း သိကြသော်လည်း တွေးတော စဉ်းစားမနေကြတော့ချေ။

မိန်းကလေးက...

‘တယ်လဲ အသိခေါက်ခက် အဝင်နက်ကြပါလား’

ဟု ကြုံးဝါးကာ ခြေထောက်ဖြင့် ကန်ကျောက်ပစ်လိုက်လေသည်။

‘မှန်း...’

‘အား...’

ကိုယ်ရံတော်နှစ်ယောက်သည် မိန်းကလေး၏ ခြေထောက်ကန်ချက်မီကာ အဝေးသို့ လူနီစဉ်သွားကြလေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၇) ၁၀၃

ယခုတစ်ကြိမ်...

သူတို့ ပြန်ထမလာနိုင်ကြတော့ဘဲ မြေပေါ်လဲကျကာ သတိလစ် မေ့မြောသွားကြလေတော့သည်။

...၁...

ကိုယ်ရံတော်နှစ်ယောက် သတိလစ် မေ့မြောသွားကြလေသည်။

ကောင်းလုံ ပင့်သက်ရွှိုက်လိုက်သည်။

‘ဒီမိန်းကလေးဟာ ရဲတိုက်ပိုင်ရှင်တန်လုံနဲ့ ရင်ဆိုင်ရတော့မှာပဲ’

ဟု ရှေ့တစ်ဖက်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်...

အိမ်ထိန်းကြီးသည် ရှေ့သို့ ဖမ်းထွက်လာပြီးလျှင်...

‘မိန်းကလေး...မင်းဟာ ရဲတိုက်ထဲကနေ အသက်ရှင်လျက် ပြန်ထွက်သွားနိုင်လိမ့်မယ်မထင်နဲ့တော့’
ဟု ကြုံးခါးလိုက်သည်။

လက်နှစ်ဘက်ဆန့်ထုတ်ကာ လက်ချောင်းများကို စွန့်ကုတ် လက်သည်းပုံသဏ္ဌာန်ဖြင့် ကုတ်ဆွဲတိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သူ၏တိုက်ခိုက်မှုမှာ ကြောက် မက် ဖွယ် ကောင်းအောင် ပြင်းထန်နေပါသည်။

အမှတ်တမဲ့ဆိုလျှင်....

အိမ်ထိန်းကြီး၏ တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် မိန်းကလေး ဒုက္ခ ရောက်ရမည်ဟု ထင်ရမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော်....

ကောင်းလော့မှာမူ မိန်းကလေး၏လက်ချက်ဖြင့် အိမ်ထိန်း ကြီးသာ ဒုက္ခရောက်သွားမည်ဟု နားလည်ထားလေသည်။

သူထင်မှတ်ထားသည့်အတိုင်းပင်....

‘သွားစမ်း....’

မိန်းကလေးက အော်ငေါက်ကာ ပြန်လည်တိုက်ခိုက်လိုက် သည်နှင့်....

‘ဝုန်း....’

‘အား....’

အိမ်ထိန်းကြီးသည် အဝေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့၏။

ရဟတ်ရဲတိုက်မှ အစောင့်အကြပ်များသည် အိမ်ထိန်းကြီး ကိုယ်တိုင် ခံလိုက်ရသည်ကို တွေ့ရလျှင် ပိဋိတိတ်လန့်တုန်လှုပ် သွားကြလေသည်။

ခပ်ဇော်ဝေးသို့ရောက်သည့်တိုင် နောက်ဆုတ်လိုက်ကြလေ တော့သည်။

‘ဖြောင်း....ဖြောင်း....ဖြောင်း’

လက်ခုပ်တီးသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ လေသည်။

ကောင်းလော့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ....

ရဲတိုက်ထဲမှ မုတ်ဆိတ်ရှည်လူပုဂ္ဂိုလ်အတိုင်းအတန်လုံ လှမ်းထွက် ရာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

.... ၀

၁၀၆ စ တက္ကသိုလ်သီဟဘောင်

တန်လုံ ထွက်လာပြီဖြစ်သည်။

ကောင်းလုံသည် မိန်းကလေး အတွက် စိုးရိမ်သွားလေသည်။

ထို့ကြောင့်....

သတိပေးဖို့ ချေ့သို့လှမ်းထွက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်....

မိန်းကလေးသည် သူ့ထက်အလျှင် တန်လုံထံသို့ လှမ်းသွားလိုက်သည်ကို တွေ့ရသည်။

သူမသည် တန်လုံ သက်ခုပ်ဘီးနေသည်ကို ကြည့်ကာ....

‘ခစ်...ခစ်...ခစ်’

သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။

သူမ၏ရယ်မောပုံမှာ တန်လုံကို လှောင်ပြောင်လိုက်သလို ဖြစ်နေပါသည်။

ကောင်းလုံ စိုးရိမ်သွားသည်။

ဒုက္ခရောက်တော့မှာပဲ’

ဟု ညှိုးလိုက်မိလေသည်။

မိန်းကလေးက ရယ် မော လိုက်ခြင်းကြောင့် တန်လုံ၏ မျက်နှာ ခက်ထန်တင်းမာသွားသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ၁၀၇

‘မင်းက ကျုပ်ကို လှောင်ကာပေါ့လေ....ဟုတ်လား’
ဟု မေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

လှောင်ပြောင်တာတော့ မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ ရယ်ချင်လို့ ရယ်တာပါ။

‘ဘာပြောတယ်’

‘ရယ်ချင်လို့ ရယ်တာလေ’

တန်လုံ နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

‘မင်းက ကျုပ်ကို ရယ်စရာ သတ္တဝါ တစ်ကောင်လို့ သဘောထားနေတာပေါ့လေ’

‘ဪ...ဒီလိုလဲမဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ ကျွန်မက အကြောင်းတစ်ခုနဲ့ ရဟတ်ရဲတိုက်ကို လာခဲ့တာပါ။ ရဟတ်ရဲတိုက်ပိုင်ရှင်တာ ခုလို လူပုလေးတစ်ယောက် ဖြစ်နေမယ်မထင်မိလို့ပါ’

တန်လုံက....

‘ကျုပ်က လူပုလေးဆိုတော့ကော ဘာဖြစ်သလဲ’
ဟု အော်လိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက ပြုံးစိစိဖြင့်....

‘သမ္မုမဖြစ်ပါဘူးရှင်’

၁၀၈ တက္ကသိုလ်သီတအောင်

တန်လုံက....

‘မင်းက ငါ့လူတွေကို စော်ကားတဲ့အပြင် ငါ့ကိုလဲ စော်ကားတယ်၊ ဒါကြောင့် မင်းကို ငါ့ရဲ့ရဲတိုက်ထဲက ပြန်ထွက်သွားခွင့် မပြုနိုင်တော့ဘူး’

ဟု ခပ်မာမာပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

‘ကျွန်မက ဒီမှာ တစ်သက်လုံးတော့ နေနိုင်မှာမဟုတ်ဘူးရှင်’

တန်လုံက....

‘မင်း ထွက်သွားလို့ ရရင် ထွက်သွားနိုင်တယ်’

မိန်းကလေး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘စိတ်ချ၊ ကျွန်မသွားချင်တဲ့အချိန်ကျရင်တော့ သွားမှာပါ၊ ဒုတေ့မှာ မသွားသေးဘူး၊ ရှင်ကို ပြော့စရာရှိသေးတယ်’

ကောင်းလိမ့်မူ မိန်းကလေး၏သတ္တိကို မချီးကျူးဘဲမနေနိုင်ပါတော့ချေ။

တန်လုံ မျက်မှောင်ကုတ်သွားပြီး....

‘မင်းစာပြောချင်သလဲ၊ မြန်မြန်ပြောစမ်း’
ဟု ငေါက်လိုက်၏။

မိန်းကလေးက....

‘ရှင်သားကို ရှင်ကြည့်ပြီးဆုံးမထားပါ’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

တန်လုံ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

‘ဘာ...’

မိန်းကလေးက....

‘ရှင်သားအကြောင်း ပြောနေတာ’

‘ကျုပ်သား ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်၊ ရှင်သားက သိပ်ကို မောက်မာနေတယ်၊ ဒီအတိုင်းဆိုရင် သက်ဆိုးရှည်မှာမဟုတ်ဘူး၊ ရှင်သားကိုချစ်ရင် ရဲတိုက်ကိုပြန်ခေါ်ပြီး ဆုံးမထားဖို့ လာပြီးသတိပေးတာရှင်’

‘တောက်’

တန်လုံသည် မကျေမနပ်ဖြင့် တက်ခေါက်လိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးကို မျက်ထောင့်နီကြီးဖြင့်ကြည့်ကာ....

‘ငါ့သားကို ဘယ်သူက နှိပ်စက်လဲ၊ သတ္တိရှိရင် ထိပ်ရင်ထိကြည့်စမ်း’

ဟု အသံဝါကြီးဖြင့် ပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

‘ထိပ်ရင် ထိကြည့်စမ်းမလုပ်နဲ့၊ မောက်မာလှတဲ့ ရှင်သားကို ဘယ်သူက ဆုံးမလိုက်သလဲဆိုတာ သူပြန်လာရင် မေးကြည့်’

၁၁၀ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

‘မင်း...မင်း...’

တန်လုံသည် မိန်းကလေးက သူ၏သားအား ဆုံးမလိုက်သည်ဟု ထင်မှတ်သွားလေသည်။

ထို့ကြောင့်...

‘သိကြသေးတာပေါ့ကွာ’

ကြုံးဝါးရင်း မြေပေါ်ခြေဆောင့်ကာ မိန်းကလေးထံ ခုန်ဝင်တိုက်ခိုက်လိုက်သည်။

သူ၏လှုပ်ရှားမှုမှာ လျှပ်ပြက်သလို လျင်မြန်လွန်းလှပေသည်။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် လေထဲမြောက်တက်သွားပြီး ကျွမ်းတစ်ပတ်ပစ်ကာ မိန်းကလေး၏အနီးသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

ခြေထောက်နှစ်ဘက်ဖြင့် ဆက်တိုက်ကန်ကျောက်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ၊ ရင်ထိတ်သွားသည်။

တန်လုံ၏လက်ချက်ဖြင့် မိန်းကလေး ဒုက္ခရောက်တော့မည်ဟု ထင်မှတ်မိလိုက်လေသည်။

သို့သော်...

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ၁၁၁

‘ကျွန်မ သွားတော့မယ်’

မိန်းကလေးသည် ရယ်ရယ်မောမော ပြောကာ ခုန်ထွက်သွားလေသည်။

သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် မီးခိုးတန်းပမာ တိုးထွက်သွားပြီး အဝေးသို့ ရောက်ရှိသွားသည်။

‘ဟင်...’

ကောင်းလိ အံ့သြသွားသည်။

မိန်းကလေး၏ကိုယ်ပေးပညာ အလွန်ထက်မြက်နေခြင်းကို တွေ့မြင်လိုက်ရသဖြင့် ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်သွားလေသည်။

မိန်းကလေးသည် တန်လုံ၏ ထက်မြက်လှသော တိုက်ခိုက်မှုကို ပွတ်ကာသိကာ ရှောင်တိမ်းသွားနိုင်ခဲ့သည်မဟုတ်ပါလား။

ကောင်းလိ ငေးမောကြည့်နေစဉ်မှာပင်...

မိန်းကလေးသည် အဝေးသို့ရောက်ရှိသွားကာ မြင်ကွင်းမှ ကွယ်ပျောက်သွားလေတော့သည်။

... ၀ ...

၁၁၂။ စာအုပ်သစ်သစ်အောင်

မိန်းကလေး ထွက်သွားပြီဖြစ်လေသည်။

‘မပြေးနဲ့’

တစ်လုံက အော်ငေါက်ရင်း ပြေးလိုက်သွားရန် ဟန်ပြစ်
လိုက်၏။

သို့သော်....

လိုက်၍မမီမှန်းသိသဖြင့် မလိုက်တော့ဘဲ ခပ်တန့်လိုက်လေ
သည်။

‘တောက်’

တက်တစ်ချက်ခေါက်ကာ မြေပေါ်ခြေဆောင့်လိုက်လေ
သည်။

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

မိန်းကလေးသည် ရဟတ်ရဲတိုက်သို့ လာရောက်မေ့စွဲနောက်
သွားသော်လည်း လူသတ်သမား မဟုတ်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိ
လိုက်သည်။

လူသတ်သမားသာဆိုပါလျှင် တန်လုံကို ချမ်းသာပေးလိမ့်
မည် မဟုတ်ပါချေ။

လူသတ်သမားသည် မည်သူမည်ဝါဖော်မပြဘဲ မျက်နှာဖုံး
စုပ်ထားသေး၏။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၁၁၃

ကောင်းလိ တွေးတောနေမည်...

‘လက်စသတ်တော့ မင်းကခေါ်လာတာကိုး’

တန်လုံ၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ကောင်းလိ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ တန်လုံသည် သူ့
အား မျက်စောင်းကြီးခဲကာ ကြည့်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရ
လေသည်။

ကောင်းလိ ရင်ထိတ်သွားသည်။

မိန်းကလေးနှင့် ပတ်သက်ပြီး တန်လုံသည် သူ့အပေါ်
အစွဲအစပ်များနေပြီ မဟုတ်ပါလား။

တန်လုံက....

‘ပြောစမ်း၊ ငါ့ကိုစော်ကားဖို့ ဟိုမိန်းကလေးကို မင်းခေါ်
လာတာ မဟုတ်လား’

ဟု မေးလာလေသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘မဟုတ်ပါဘူးဗျာ’

‘ဘာကွ’

‘သူ ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာတောင် ကျွန်တော်မသိရသေး
ပါဘူးဗျာ’

တန်လုံက....

‘မင်းလိမ်ပြောတာ၊ မင်းက သူနဲ့အတူတူလာခဲ့တာပဲမဟုတ်
လား’

ဟု စွပ်စွဲလိုက်သည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျွန်တော်က လူသတ်သမား ဒီကိုရောက်လာရင် ခတ္တရလို
စွေရငြား လာကြည့်တာပါဗျာ’

တန်လုံသည် ကောင်းလိကို မကျေမနပ်ကြည့်ရင်း....

‘မင်း ငါ့ရဲ့ရဲတိုက်ထဲက အမြန်ဆုံးထွက်သွားစမ်း’
ဟု မောင်းထုတ်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျုပ်ကို မောင်းထုတ်စရာ မလိုပါဘူး၊ ကျုပ်က ဒီနေရာ
မှာ တစ်စက်လေးမှ နေချင်တာမဟုတ်ပါဘူး’

စကားဆုံးလျှင် ချာခနဲ လှည့်ကာ ထွက်သွားလေသည်။

တန်လုံက ကောင်းလိကို ဂရုမစိုက်တော့ပါ။

အိမ်ထိန်းကြီးဘက်သို့လှည့်ကာ....

‘အိမ်ထိန်းကြီး၊ ကျုပ်ရဲ့သားအကြောင်း ဘာများကြား
သေးသလဲ၊ အခု သူ ဘယ်ရောက်နေပြီလဲ’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက....

‘မနေ့က စာပို့စာရောက်လာပါတယ်၊ သခင်လေးဟာ
ပို့ကြမို့မှာ ရောက်နေတယ်လို့ သိရပါတယ်’

ဟု ဦးညွှတ်အရိုအသေပြုရင်း ပြောလိုက်လေသည်။

တန်လုံက....

‘ကောင်းပြီ၊ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင် ကျုပ်ရဲ့သားဆီကို လိုက်
သွား၊ ချက်ချင်းပြန်လာဖို့ ကျုပ် မှာလိုက်ငယ်ပြောပြီး ခေါ်
စားခဲ’

ဟု အမိန့်ပေးလိုက်သည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက....

‘ကောင်းပါပြီ သခင်ကြီး’

တန်လုံက....

‘ချက်ချင်း ခရီးထွက်ဖို့ပြင်ပါ၊ အမြန်ဆုံးရောက်အောင်
သွားပါ၊ အိမ်ထိန်းကြီးနောက်ကျသွားလို့ သူ တစ်စုံတစ်ခု
ဖြစ်သွားမယ်ဆိုရင် အိမ်ထိန်းကြီးကို ကျုပ် အရေးယူရမယ်’
အိမ်ထိန်းကြီးသည် ချက်ချင်းပင် ပြေးထွက်သွားလေ
သည်။

ထို့အတူ....

ရဟတ်ရဲတိုက်၏ နံရံအနီး၌ ချောင်းမြောင်းနားထောင်
နေသူတစ်ယောက်သည်လည်း မည်သူမျှမသိအောင် တိတ်
တဆိတ် ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

....၀....

ကောင်းလိမ့်မည် ရဟတ်ရဲတိုက်ကိုကျောခိုင်းကင် ထွက်လာခဲ့လေသည်။

တစ်လုံကို သူက လုံးဝ ကြည့်မရပါ။

လူသတ်သမား၏လက်ချက်ဖြင့် တန်လုံ သေဆုံးသွားလျှင်လည်း သူက ဝမ်းနည်းလိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

ကောင်းလိမ့်မည် လင်းလင်းစောင့်နေသည့် စားသောက်ဆိုင်လေးဆီသို့ ဦးကည်လာခဲ့လေသည်။

လင်းလင်းက သူ့ကို စောင့်ဆိုင်းရင်း စိတ်ပူနေလိမ့်မည် ဖြစ်ပေသည်။

ကောင်းလိမ့်မည် လင်းလင်းအကြောင်း တွေးလိုက်မိသည့်နှင့် မျက်နှာတစ်ခုလုံး ပြုံးရောင်ဘင်းလာလေတော့သည်။

သူ၏တစ်သက်တာတွင် မည်သည့်မိန်းကလေးကိုမှ စိတ်ဝင်စားဖူးခြင်းမရှိခဲ့ပါချေ။

သူက သိုင်းသမားကောင်းတစ်ယောက်ဖြစ်ရန် အပတ်တကုပ် ကြိုးစားရင်း အချိန်ကုန်ခဲ့သည်။

ယခု....

လင်းလင်းနှင့် ဆုံတွေ့လိုက်ရတော့မှ သူ၏ နှလုံးသား ထွ်ရှားလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

လင်းလင်းနှင့် သူ၏တဝမှာ အသွင်သဏ္ဌာန် တူလှပေသည်။

မိဘမဲ့တစ်ကောင်ကြွက်များဖြစ်ကြသည့်အားလျော်စွာပို၍ ယောဇဉ် တွယ်တာမိလေသည်။

ကောင်းလိမ့်မည် လင်းလင်းအကြောင်းကို စဉ်းစားရင်း ကျောက်လာခဲ့ရာ စားသောက်ဆိုင်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

သူ့ကိုမြင်လျှင် လင်းလင်း ဝမ်းသာအားရ ဖြစ်သွားပေသည်။

သို့သော်....

ဆိုင်ထဲ၌ လင်းလင်းကို မတွေ့ရချေ။

လင်းလင်းသည် သူ့အား စောနို့နေခြင်း မရှိခဲ့ပါချေ။

ယခု....

လင်းလင်းသည် ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားပြန်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလိ အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်သွားလေတော့သည်။

ထိုစဉ်....

၁၁၈ ၆ တက္ကသိုလ်ဆီဟအောင်

‘ဪ...ရှင်က ကျွန်မနောက်ကိုလိုက်လာပြန်ပြီကိုး’

စကားသံတစ်ချက်ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလိက လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ....

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းကလေးက စားပွဲတစ်လုံး၌ အခန့်သာ ထိုင်ကာ စားသောက်နေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေတော့သည်။

.....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၁၁၉

အနက်ရောင်ဝတ်ဆင်ထားသော မိန်းကလေးသည် အခန့်ထားထိုင်ကာ စားသောက်နေလေသည်။

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်မိသည်။

ထိုမိန်းကလေးနှင့်မှ ရေစက်ဆုံနိုင်လွန်းလှသည် မဟုတ်ပါလား။

မိန်းကလေးက....

‘လာလေ၊ ရှင် ဘာလုပ်နေတာလဲ’

ဟု လှမ်းခေါ်လေသည်။

ကောင်းလိသည် လင်းလင်းကို လိုက်ရှာရဦးမည်ဖြစ်ရာ....

‘နောက်မှပဲ တွေ့ကြသေးတာပေါ့ဗျာ’

ဟု ပြောကာ ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘နေပဲဦးရှင်’

ဟု ဟန့်တားပြီး ထိုင်ရာမှ ထလာလေသည်။

ကောင်းလိ စိတ်ရှုပ်သွားသည်။

‘ကျုပ်သွားစရာရှိသေးလို့ပါဗျာ’

ပြောပြော ဆိုဆို စားသောက်ဆိုက်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့လေသည်။

၁၂၀ ● တက္ကသိုလ်သီဟသောဓိ

မိန်းကလေးက သူ့အား စိတ်ဆိုးသွားလျှင်လည်း သူ
မမူတော့ချေ။

‘ကျွန်လဲ လိုက်ခဲ့မယ်’

မိန်းကလေး၏ စကားသံထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘ဟင်....’

ကောင်းလိ ရင်ထိတ်သွားသည်။

လှည့်ကြည့်လိုက်သေးအခါ မိန်းကလေးသည် စား
သောက်ခ ကျသင့်ငွေပေးချေကာ သူ့နောက်သို့ လိုက်လာ
သည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ခင်ဗျားက ဘယ်ကို လိုက်မှာလဲဗျ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

‘ရှင်သွားတဲ့နေရာကို လိုက်မှာပေါ့’

‘ဟာ....မဖြစ်ဘူး’

ကောင်းလိ ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားသည်။

ကပျာကယာ ငြင်းဆန်လိုက်လေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃), ● ၁၂၁

အကယ်၍....

သူနှင့်တကွမိန်းကလေးယှဉ်တွဲရှိသည်နေ့ကို လင်းလင်းတွေ့
မြင်သွားပါလျှင် အထင်လွဲသွားနိုင်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေ
သည်။

မိန်းကလေးက....

‘ဘာဖြစ်လို့လဲရှင်’

ဟု မေးလာလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျုပ်....ကျုပ်....’

‘ဘာလဲ၊ ရှင်နောက်ကို မလိုက်စေချင်လို့လား’

မိန်းကလေးက ကောင်းလိကို မျက်မှောင်ကုတ်၍ကြည့်
ကာ မေးလာလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျုပ်က....’

‘နေပါဦး၊ ရှင်က ဘယ်ကိုသွားမှာမို့လဲ’

ကောင်းလိသည် မိန်းကလေးလိုက်လာမည်ကို စိုးမိနေ
သည်ဖြစ်ရာ ပြေးမိပြောရာပြောချလိုက်လေသည်။

‘ကျုပ်က အပျော်ဂေဟာကို သွားမလို့ပါ’

၁၂၂ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

‘ဘာရှင့်...’

ကောင်းလီသည် မိန်းကလေးနှစ်ဦး မျက်နှာချင်းမဆိုင်ရဲ
တော့သဖြင့် မျက်နှာလွဲထားလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးမျက်နှာ နီရဲသွားလေသည်။

‘ရှင်ဟာ လူညစ်ကပ်’

ကောင်းလီကို အပြစ်တင်ကာ တချိုးတည်း ပြေးထွက်
သွားလေတော့သည်။

... ၀ ...

တုန့်ပြင်း ၄

ပိုးကြွမြို့...

ပိုးကြွမြို့သည် အလွန် စည်ကားသိုက်မြိုက်သော မြို့ကြီး
တစ်မြို့ဖြစ်ပါသည်။

ပိုးကြွမြို့၏ အနောက်ဘက်တွင် ပျော်ပွဲစားရုံများ အစီအရံ
ရှိနေသည်။

ထိုများပြားလှသော ပျော်ပွဲစားရုံများတွင် မိန်းမလူ
ကျွန်းဆိုင်သည် လူအစည်ကားဆုံး ဖြစ်လေသည်။

၁၂၇ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ဟခု....

ရဟတ်ရဲတိုက်မှ သခင်လေးသည် မိန်းမလှကျန်းဆိုင်သို့
ရောက်နေလေသည်။

....၀....

‘ဟား...ဟား.....ဟား’

ရယ်မောသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်နေလေ
သည်။

သခင်လေးသည် အားရပါးရ ရယ်မောနေလေသည်။

သူ၏အနီး၌ မိန်းကလေးများ ခိုင်းဝိုင်းလည်နေသည်။

သူ၏ သက်တော်စောင့်များက မလှမ်းမကမ်းမှ စောင့်
ကြည့်နေကြလေသည်။

သခင်လေးသည် မိန်းကလေးများ ခွံကျွေးသမျှ စား
လိုက်သည်။

မိန်းကလေးတို့တိုက်သော အရက်ကိုသောက်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၁၂၈

မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကို လက်တစ်ဘက်စီဖြင့် ခါးမှ
သိုင်းဖက်ထားရင်း သဘောကျစွာ ရယ်မောနေခြင်းဖြစ်လေ
သည်။

သခင်လေး စားမောက်နေစဉ် ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက်
သည် အနီးသို့လှမ်းလာပြီး သခင်လေးအား တစ်စုံတစ်ခု
တီးတိုးပြောလိုက်လေသည်။

သခင်လေး ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညှိတ်လိုက်သော်...

ထို့နောက်....

ထိုင်ရာမှထကာ ဆိုင်လုလင်နောက်သို့လိုက်သွားလေသည်။

ဆိုင်လုလင်က သူ့အား သီးသန့်အခန်းတစ်ခုသို့ ခေါ်
ဆောင်သွားခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အခန်းတံခါးဖွင့်လိုက်လျှင် အလွန် လှပချောမောစွာ
မိန်းကလေး တစ်ယောက်သည် အပြုံးနှင့် ဆီးကြိုနေသည်ကို
တွေ့မြင်ရလေသည်။

သခင်လေးသည် ထိုမြင်ကွင်းကိုမြင်လျှင်...

‘ဟား.....ဟား...ဟား’

သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်သည်။

အခန်းတွင်းသို့ ခြေလှမ်းကျကျဖြင့် လှမ်းဝင်လိုက်သည်။
ဆိုင်လုလင်က တံခါးပိတ်ထားလိုက်လေတော့သည်။

.....

ရဟတ်ရဲတိုက်မှ အိမ်ထိန်းကြီးသည် ပို့ကြံမြို့သို့ ရောက်ရှိ
လာပြီဖြစ်ပါသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးသည် ရဟတ်ရဲတိုက်မှ သခင်လေး မည်သည့်
နေရာ၌ ရှိနေသည်ကို ကောင်းစွာ သိထားလေသည်။

သခင်လေး၏ အကျဉ်းစံနှုန်းကိုသိလျှင် ရှာဖွေ ခက်ခဲလိမ့်မည်
မဟုတ်ပါချေ။

အိမ်ထိန်းကြီးသည် မိန်းမလှကျန်းဆိုင်သို့ ဦးတည်ကာ
သွားလိုက်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးသည် ခရီးပြင်းနှင်လာခဲ့ရသဖြင့် မိုးချုပ်မှ
ရောက်လာခြင်းဖြစ်လေသည်။

မိန်းမလှကျန်းဆိုင်သို့ အမြန်ဆုံးရောက်နိုင်ရန် လမ်းကြား
တစ်ခုအတွင်းမှ ဖြတ်လာခဲ့လေသည်။

လမ်းကြားထဲ၌ လူရှင်းကာ အမှောင်ရိပ်များ လွှမ်းမိုးနေ
ပါသည်။

အိမ်ထိန်းကြီး ခပ်သုတ်သုတ် လျှောက်လာစဉ်မှာပင်
လမ်းကြားအတွင်း၌ လူတစ်ယောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့လိုက်
ရ၏။

ထိုလူသည် လမ်းလယ်ခေါင်မှ လမ်းပိတ်ရပ်နေခြင်း ဖြစ်
လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီး ရင်ထိတ်သွားသည်။
ချက်ချင်း ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုက်သည်။

‘ဘယ်သူလဲ’
ဟု မေးလိုက်သည်။

လမ်းပိတ်ထားသောလူက ဘာမှမပြောချေ။

အိမ်ထိန်းကြီး မကျေမနပ်ဖြစ်သွားသည်။

‘ဘယ်သူလဲ’
ဟု ထပ်မေးလိုက်သည်။

၁၂၈ စ တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ယခုတစ်ကြိမ်....

လမ်းပိတ်ထားသူထံမှ စကားသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘သေမင်း’

‘ဘာ....’

အိမ်ထိန်းကြီး မျက်လုံးပြူးသွားလေသည်။

ယခုကလော ရဟတ်ရဲတိုက်အား ဂဗ္ဘမစိုက်သူများ တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပေါ်ပေါက်လာနေသည် မဟုတ်ပါလား။

လမ်းပိတ်ထားသူက....

‘သခင်လေးဘယ်မှာလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီး အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

‘မင်းမေးတိုင်း ကျုပ်က ပြောရမှာပဲ။’

ဟု ပြန်အော်လိုက်သည်။

လမ်းပိတ်ထားသူ လှုပ်ရှားလာလေသည်။

ရှေ့သို့ လှမ်းထွက်လာသည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှာပင်....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၁, ၉

အိမ်ထိန်းကြီးရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက မသုပ်မယှက်ရပ်ကာ စိုက်ကြည့်နေ၏။

ထိုလူ အနီးသို့ရောက်လာသောအခါ အနက်ရောင် ဝက်စားပြီး မျက်နှာတွင် မျက်နှာဖုံးတူတစ်ခု စွပ်ထားသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

မျက်နှာဖုံးစွပ်သည် ကလေးတစ်ယောက် ငိုယိုနေသည့် အသွင်မျိုး ဖြစ်လေသည်။

ထိုလူကိုတွေ့မြင်လိုက်ရမှ အိမ်ထိန်းကြီး ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

ကပျာကယာ နောက်ဆုတ်လိုက်မိလေသည်။

ထိုလူက....

‘သခင်လေး ဘယ်မှာလဲ’

ဟု မေးသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက လှုပ်ရှားနေသောစိတ်အစဉ်ကို ချုပ်ထိန်းရင်း....

‘မင်းမေးတိုင်း ငါက ပြောရမှာပဲ။’

ဟု ပြန်ပြောလိုက်သည်။

၁၃၀ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ထိုလူက....

‘ခင်ဗျား သေချင်ပြီထင်တယ်’

သူ၏အသံသည် ရေခဲတောင်မှထွက်ပေါ်လာသည့်အလား
အေးတိအေးစက်ဖြစ်နေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက....

‘မင်းဘယ်သူလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

ထိုလူက ...

‘ကျုပ် နောက်ဆုံးမေးမယ်၊ သခင်လေး ဘယ်မှာလဲ’

အိမ်ထိန်းကြီး၏စကားကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ခြိမ်းခြောက်လိုက်
လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက ဘာမှမပြောဘဲနေလိုက်သည်။

ထိုလူ၏မျက်နှာပုံးပွင့်အောင်မှ မျက်လုံးများသည် စူးရှ
တောက်ပြောင်နေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးကို စိုက်ကြည့်ရင်း ရှေ့တိုးလာသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးက နောက်ဆုတ်လိုက်၏။

သို့သော်....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၁၃၁

ထိုလူက လျှင်မြန်စွာတိုးလာခြင်းကြောင့် တစ်ခဏအတွင်း
အနီးသို့ ရောက်ရှိလာသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးသည် ရှောင်မလွတ်တော့မှန်း သဘော
ပေါက်လိုက်သဖြင့်....

‘မင်း သေချင်ပြီထင်တယ်’

ဟု ကြုံးဝါးကာ လက်ဝါး နှစ်ဘက်၌ အတွင်းအားစို့
စည်းကာ ရိုက်ချလိုက်သည်။

သူ၏လက်ဝါးရိုက်ချက်မှာ ပြင်းထန်လှသဖြင့်....

‘ဟူး.....’

ကျယ်လောင်သော လေတိုးသံများ ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။

အကယ်၍....

သူ၏ လက်ဝါးရိုက်ချက်သာ ထိမှန်သွားမည် ဆိုပါလျှင်
ထိုလူမှာ သက်သာမည်မကုတ်ချေ။

သို့သော်....

မျက်နှာပုံးရှင်သည် အိမ်ထိန်းကြီး၏ မြင်ကွင်းမှ လှစ်ခနဲ
ကျယ်ပျောက်သွားလေသည်။

၁၃၂ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

အိမ်ထိန်းကြီး ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။

ကယားကယာ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ရွာဖွေကြည့်လိုက်သည်။
ထိုအခါ....

မျက်နှာဖုံးရှင်သည် သူ၏နောက်ကျောဘက်၌ နီးကပ်စွာ
ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

‘ဟင်....’

အိမ်ထိန်းကြီး ကယားကယာခုန်ထွက်ကာ ရှောင်တိမ်းရန်
ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုလူက....

‘ခင်ဗျား ပြေးလို့ မရတော့ပါဘူးဗျာ’

ပြောပြောဆိုဆို လက်တစ်ဘက် ဆန့်ထုတ်ကာ အိမ်ထိန်း
ကြီး၏ပခုံးကို လက်ငါးချောင်းဖြင့် ကုတ်ဆွဲ ဆုပ်ကိုင်လိုက်
လေသည်။

‘အင့်...’

အိမ်ထိန်းကြီး မသဲမကွဲ ညည်းညူလိုက်သည်။

ထိုလူ၏ လက်ချောင်းများသည် သံမဏိပမာ အကျော
နေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၁၃၃

ပခုံးကိုကုတ်ဆွဲလိုက်သောအခါ သွေးကြောများကို ပိတ်
ထားလိုက်ပြီးဖြစ်လေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးမှာ သွေးကြောပိတ် ခံလိုက်ရခြင်းကြောင့်
လှုပ်မယှက်ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ထိုလူသည် အိမ်ထိန်းကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်လိုက်ပြီး....

‘သခင်လေး ဘယ်မှာလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

အိမ်ထိန်းကြီးမှာ သွေးကြောပိတ်ခံ ထားရသော်လည်း
စကားပြောနိုင်သေး၏။

‘ကျုပ်မသိဘူး’

အရေးနိမ့်နေပြီဖြစ်သည့်ကိုင် ခေါင်းမာနေသေး၏။

ထိုလူက...

‘ခင်ဗျား ဘာကြောင့် ခေါင်းမာနေတာလဲ၊ သေချင်ပြီ
ထင်တယ်’

ပြောပြီး လက်ချောင်းလေးတစ်ချောင်းဖြင့် အိမ်ထိန်း
ကြီး၏ သွေးကြောတစ်နေရာကို ထောက်ချလိုက်လေသည်။

‘အား....’

အိမ်ထိန်းကြီး စူးရှစွာ အော်ဟစ်လိုက် သည်။
 သူ၏ခန္ဓာကိုယ် တဆတ်ဆတ်တုန်ခါသွား၏။
 အလွန်နာကျင်သော ဝေဒနာတစ်ရပ် ခံစားလိုက်ရဟန်
 ရှိလေသည်။
 ထိုလူက....
 'သခင်လေး ဘယ်မှာလဲ'
 သူ၏ မေးမြန်းသံတွင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မည် အရိပ်
 အယောင်များ ပါလာလေသည်။
 အိမ်ထိန်းကြီး ထိတ်လန့်လာသည်။
 နဖူးပေါ်တွင် ချွေးသီးချွေးပေါက်များ စိုရွံ့လာလေ
 သည်။
 'ကျုပ်....ကျုပ်....'
 'သခင်လေး ဘယ်မှာလဲ'
 'ဟို....ဟို....'
 'ပြောစမ်း'
 အိမ်ထိန်းကြီး ဆက်ပြီး ခေါင်းမောဝံ့စေ့ပု။
 သခင်လေး၏အသက်ထက် သူ၏အသက်က အရေးကြီး
 နေသည် မဟုတ်ပါလား။
 'သ သခင်လေးဟာ 'ဟို....ဟို....'
 'ပြောစမ်း'
 'မိန်း....မိန်းမလှကျန်းဆိုင်မှာ ရှိနေပါတယ်'
 အိမ်ထိန်းကြီးသည် အမှန်အတိုင်း ဖွင့်ပြောလိုက်လေတော့
 သည်။

ထိုလူက....
 'ခင်ဗျား စောစောကပြောရင် ကျုပ်အချိန်မကုန်ဘူးပေါ့၊
 ခင်ဗျားက ခေါင်းမာခဲ့တဲ့အတွက်....'
 စကားဆုံးအောင်မပြောဘဲ လက်ဝါးဖြင့် အိမ်ထိန်းကြီး၏
 ရင်ကို ရိုက်ချလိုက်လေသည်။
 သွေးကြောပိတ်ခံစားရသော အိမ်ထိန်းကြီးမှာ မည်သို့မျှ
 မရွှေ့နိုင်ပါတော့ချေ။
 ထိုလူ၏ လက်ဝါးရိုက်ချက် ကျရောက်သွားသောအခါ....
 'ဝုန်း....'
 'အား....'
 စူးရှစွာ အော်ဟစ်ကာ မြေပေါ်ပုံလျက်သား လဲကျသွား
 လေသည်။
 တို့လူသည် အိမ်ထိန်းကြီးကိုလုံးဝဂရုမစိုက်တော့ဘဲ ခမ်း
 ကြားထဲမှ ပြေးထွက်သွားလေတော့သည်။

၁၃၆ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မိန်းမလှကျွန်းဆိုင်....

မိန်းမလှကျွန်းဆိုင်သည် မီးရောင်များ ထိန်ထိန်လင်းနေသည်။

ဝင်ထွက်သွားလာသူများဖြင့် စည်ကားသိုက်မြိုက်နေလေသည်။

‘ဟား.....ဟား.....ဟား’

ရယ်မောသံ၊ စကားပြောသံများ ကျက်ကျက်ညံ့နေသည်။

ထို မိန်းမလှကျွန်းဆိုင်အား မောင်ရိပ်တစ်နေရာမှ လူတစ်ယောက်က စောင့်ကြည့်နေသည်ကို မည်သူမျှ ချစ်မြတ်နိုးမည်မဟုတ်ပါချေ။

အနည်းငယ် ညဉ့်နက်လာသောအခါ....

‘ဟား.....ဟား.....ဟား’

‘ဟား.....ဟား.....ဟား’

ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံများနှင့်အတူ လူတစ်စု ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာကြလေသည်။

ထိုလူစုအား ဦးဆောင်လာသူမှာ ရဟတ်ရဲတိုက်မှ သခင်လေး ဖြစ်ပါသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ၁၃၇

သခင်လေးသည် သူ၏ ကိုယ်ရံတော်များ ခြံရံကာ ထွက်လာခြင်း ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် ဆိုင်အပြင်ဘက်ရောက်လျှင် တည်းခိုခန်းတစ်ခု ဦးတည်သွားလိုက်ကြလေသည်။

ယနေ့ညအဖို့....

သခင်လေးသည် အပျော်ကျူးထားသည့်အပြင် အရက်ကို အလွန်အကျွံ သောက်ထားခြင်းကြောင့်ခန္ဓာကိုယ်ဒဏ်ဒယိုင် ဖြစ်နေပါတော့သည်။

သူ့အား ကိုယ်ရံတော်များက မသိမသာ ဖေးမလာကြလေသည်။

သူတို့သည် တည်းခိုခန်းတစ်ခုဆီသို့ ဦးတည်သွားနေစဉ် မောင်ရိပ်ခိုကာ စောင့်ကြည့်နေသူသည် တိတ်တဆိတ် နောက်ယောင်ခံလိုက်သွားလေသည်။

မကြာပါချေ။

သခင်လေးတို့လူစုသည် တည်းခိုခန်းတစ်ခုသို့ ရောက်ရှိသွားကြလေသည်။

သခင်လေးတို့လူစု တည်းခိုခန်းအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်သွားကြသည်။

မောင်ရိပ်ခိုကာလိုက်လာသည့် မျက်နှာဖုံးရှင်လည်း အတန်
ကြာအောင် ချောင်းကြည့်နေပြီးနောက် ပို၍ နက်ရှိုင်းသော
အမှောင်ဆူထဲ တိုးဝင်ကာ ကွယ်ပျောက်သွားလေတော့သည်။

.....

ညဉ့်နက်ပြီ ဖြစ်သည်။

တည်းခိုခန်း၌ မီးခောင်ကွယ်ပျောက်ကာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်
သက်နေလေသည်။

လမ်းများပေါ်၌လည်း လူသွားလူလာ ကင်းရှင်းနေ၏။

ထိုအချိန်တွင်....

‘ဝုတ်....ဝုတ်....လျှံ’

ခွေးတစ်ကောင်သည် အမှောင်ရိပ်ထဲသို့ စူးစူးဝါးဝါး
ထိုးဟောင်လိုက်ပြီး ပြေးထွက်သွားလေသည်။

မရွေးမနှောင်းမှပင်....

မောင်ရိပ်ထဲမှ လူရိပ်တစ်ခု ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုလူရိပ်သည် တည်းခိုခန်းအနီးသို့ လှစ်ခနဲ ချဉ်းကပ်
သွားလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

မြေပေါ်မှ ကျောက်ခဲတစ်လုံးကောက်ယူကာ အပေါ်
ဖိနှိ အခန်းတစ်ခု၏ ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ပစ်ပေါက်လိုက်လေ
သည်။

‘ဧါး...’

ပြတင်းတံခါးအား ကျောက်ခဲထိမှန်သွားသောအခါ ထွက်
ပေါ်လာလေသည်။

ထိုအခန်းမှာ ရဟတ်ရဲတိုက်မှ သခင်လေးငှားရမ်းနေထိုင်
သောအခန်း ဖြစ်ပါသည်။

အခန်းတွင်း၌ သခင်လေးသည် နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက်ကြီး အိပ်
မောကျနေလေသည်။

ပြတင်းပေါက်တံခါးကို ကျောက်ခဲထိမှန်သွားသောအခါ
အရက်မူးနေသည်တိုင် သိုင်းသမားပီပီ ချက်ချင်းလန့်နိုးလာ
လေသည်။

၁၄၀ စာကြည့်စာအုပ်

အသံထွက်ပေါ်လာရာ အရပ်ကိုလည်း ချက်ချင်း ချော့
ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုစဉ်....

‘ဒေါက်’

ပြတင်းပေါက်တံခါးအား နောက်ထပ် ကျောက်ခဲတစ်လုံး
ခတ်ရောက်ထိမှန်ပြန်လေသည်။

သခင်လေး မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘ဒါ ဘာသဘောလဲ’

မကျေမနပ်တွေးရင်း ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ လှမ်းသွားကာ
တံခါးကို ဖွင့်လိုက်လေသည်။

‘ကျွန်’

ပြတင်းတံခါး ပွင့်သွားလေသည်။

ထိုအခါ....

အပြင်ဘက်၌ လရောင်ဖြာကျနေပြီး ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး
တိတ်တိတ်ဆိတ်ဆိတ်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

သခင်လေးက အိပ်ချင်မှူးတူးဖြစ်နေ၍ မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်
လိုက်ရာ လရောင်အောက်တွင် လူတစ်ယောက် ရပ်နေသည်ကို
တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ရုပ်တုရုပ်သူ (၃) ၁၄၁

ထိုလူမှာ အနက်ရောင် ဝတ်ဆင်ထားပြီး မျက်နှာဖုံးစွပ်
ထား၍ ဖြစ်လေသည်။

သခင်လေး ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။

ဥအချိန်မတော် မသက်ဝန်ရာကောင်းသူ တစ်ယောက်
အား တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ကြောင်ပြီး ကြည့်နေမိလေသည်။

ထိုအချိန်တွင်....

မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသူက သူ့အား လက်ယပ်ခေါ်နေသည်
ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သခင်လေး ပိုပြီးအံ့သြသွားသည်။

‘ဒါက ဘာသဘောလဲ’

ဟုလည်း တီးတိုးရေရွတ်မိလိုက်လေသည်။

ထိုလူက အောက်သို့ဆင်းလာရန် လက်ရပ်ခေါ်နေခြင်း
ဖြစ်သည်။

သခင်လေးက မဆင်းဘဲ အကဲခတ်ကြည့်နေ၏။

မျက်နှာဖုံးရှင်သည် လက်ယပ်ခေါ်ရင်း နောက်ဆုတ်ကာ
ပြေးသွားသွားသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

သခင်လေး နှာခေါင်းရှုံ့လိုက်သည်။

၁၄၂ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ငါ့ကို ဒီလို များခေါ်လို့ ဘယ်တော့မှ မရဘူးဆိုတာ မှတ်ထား

ဟု စိတ်ထဲမှ ကြုံးဝါးလိုက်သည်။

တစ်ဖန်....

ပြတင်းတံခါးကို ပိတ်ပစ်လိုက်လေသည်။

သူ့အား တိတ်တဆိတ် လာခေါ်သည့် မျက်နှာဖုံးရှင် နောက်သို့ သူက လိုက်သွားမည်မဟုတ်ပါ။

သခင်လေးသည် ခုတင်ရှိရာသို့ ပြန်လျှောက်သွားပြီး လဲချ လိုက်လေသည်။

ညဦးပိုင်းက အရက်ကို အလွန်အကျွံ သောက်ထားသည် မို့ ခေါင်းကိုက်နေပါသည်။

အပျော်ကျူးခဲ့သေးသဖြင့် အားအင်ကုန်ခမ်းနေသည်ဟု လည်း ခံစားနေရသည်။

ထို့ကြောင့်....

ခုတင်ပေါ်မှ ပြန်ပြီး လူးလိမ့်ထလိုက်သည်။

မှားပွဲပေါ်၌ အသင့်တင်ထားသော အရက်အိုးကို ဆွဲယူ ကာ မော့သောက်လိုက်လေသည်။

ချစ်စရာနီသူ (၇) ● ၁၄၃

အရက်အတော်များများ ခိုက်ထဲဝင်သွားသောအခါ နွေး နွေးထွေးထွေးရှိသလို ခံစားလိုက်ရသည်။

ခေါင်းထဲ ကြည်လင်လာပြီး လန်းလန်းဆန်းဆန်းဖြစ်လာ သည်။

အိပ်ချင်မူးတူး မဟုတ်တော့ပေ။

ဤတွင်....

မောက်မာခက်ထန်သော စိတ်များ ပြန်လည်ဖြစ်ပေါ်လာ လာတော့သည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်က သူ့အား လာပြီးမျှားခေါ်နေပုံကို ပြန် မှည့် မြင်ယောင်လာလေသည်။

‘သူက ဘယ်သူလဲ’

ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

တစ်ကြိမ်တစ်ခါမှ မတွေ့မမြင်ဖူးသည့် လူစိမ်းတစ်ယောက်

ညအချိန်မတော် လျှို့ဝှက်စွာလာခေါ်သည်မှာ မည်သည့် ဇာတ်ရုပ်မျှ ကောင်းသောသဘော မဖြစ်နိုင်ပါ။

သခင်လေးသည် တွေးရင်း ဒေါသဖြစ်လာလေသည်။

‘သူက ဘာသဘောနဲ့ ငါ့ကို လာပြီးရန်စတာလဲ’

၁၄၄ သံသရာ: ၁၂၈၈၁၁၁၁

သူကသာ သူတစ်ပါးအပေါ် ရန်စမည်၊ စော်ကားမော်ကား ပြုလုပ်မည်ဖြစ်သည်။

သူ့အား ရန်စစော်ကားခြင်းမျိုးကို ဘယ်လောက်အခါမှ လက်ခံလိမ့်မည် မဟုတ်ပါချေ။

သခင်လေး အံ့ကြိတ်လိုက်သည်။

‘ငါက သူ့နောက်ကို လိုက်မသွားရဲဘူးဆိုတော့ ငါ့ကို သရဲဆွှေကြောင်သူတစ်ယောက်လို့ ထင်သွားမှာပဲ’

သခင်လေး ခေါ်ဝေါ်ယမ်းလိုက်သည်။

‘ဘယ်နည်းနဲ့မှ ဒီလိုအထစ်မခံနိုင်ဘူး၊ သူ့ကို ငါက အာ ဖြစ်လို့ ကြောက်နေရမှာပဲ’

မာန်မာန် သေဝင်လွှားလိုသောစိတ်က လှုံ့ဆော်လိုက်ရာ သခင်လေးသည် မှားသည် မှန်သည် စဉ်းစားမနေတော့ဘဲ ပြုတ်ပေါက်ဆီသို့ လှမ်းသွားပြီး တံခါးတွန်းဖွင့်လိုက်သည်။

ခန္ဓာကိုယ် ဖာရ်ချက်သွပ်ရှားလိုက်ရာ ပြတင်းပေါက်ကို ဖြတ်ကျော်ကာ အောက်ဘက် ပြေပြေပေါ်သို့ ညင်သာပေါ့ပါးစွာ ကျရောက်သွားလေသည်။

သခင်လေးက မြေပေါ်ခြေချမိလျှင် ဟိုဟို သည်သည် အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၁၄၅

ထို့နောက်....

မျက်နှာဖုံးရှင် ထွက်သွားရာဘက်သို့ ပြေးလွှားသွားလိုက်လေသည်။

....၀....

သခင်လေးသည် လျင်မြန်စွာ ပြေးလွှားလာခဲ့လေသည်။ လမ်းတစ်လျှောက်တွင် ပတ်ဝန်းကျင်ကို မျက်ခြည်မပြတ် ကောက်ကြည့်လာခဲ့လေသည်။

ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

ညဉ့်နက်ပြီဖြစ်ရာ တစ်မြို့လုံး နှစ်ခြိုက်စွာ အိပ်မောကျနေကြပြီ ဖြစ်လေသည်။

သခင်လေးသည် အတန်ကြာ ပြေးလွှားလာမိသည့်တိုင် မျက်နှာဖုံးရှင်၏ အရိပ်အယောင်မျှပင် မတွေ့ရသဖြင့် ဒေါသထွက်လာသည်။

၁၄၆ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

‘တောက်...ငါ့ကိုလာများခေါ်ပြီး ဒီကောင် ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်...’

ဟု တွေးမိလိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းပင်....

‘တွေ့များ တွေ့ရင်တော့ လားကွာ၊ ငါ့အကြောင်းကောင်းကောင်းကြီး သိသွားစေရမယ်’

ဟု ကြုံးဝါးလိုက်လေသည်။

ဆက်၍ပြေးလွှားလာခဲ့ပြီး အတန်ကြာသည့်တိုင် မျက်နှာဖုံးရှင်၏ အရိပ်အယောင်ကို မတွေ့ရသဖြင့် စိတ်ပျက်လားလေသည်။

ခြေလှမ်း ရပ်တန့်ပစ်လိုက်လေသည်။

ရှာမတွေ့တော့သည့်အဆုံး တည်းခိုခန်းသို့ပြန်ရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

‘နောက်တစ်ခါဆို မလွယ်ဘူး’

ဟု နှုတ်ခမ်းတလှုပ်လှုပ်ဖြင့် ကြိမ်းမောင်းလိုက်သည်။

နောက်ကြောင်းပြန်လှည့်ဖို့ ခြေလှမ်း ပြင်လိုက်စဉ်....

‘ဟဲ...ဟဲ...ဟဲ’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၁၄၇

မလှမ်းမကမ်းတစ်နေရာမှ ရယ်သံတစ်ချက်ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

‘ဟင်...’

သခင်လေး ရင်ထိတ်သွားသည်။

ခြေလှမ်း တုန်ခန် ရပ်တန့်သွားလေသည်။

ရယ်သံထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ လမ်းကြားတစ်ခုအတွင်း၌ လူတစ်ယောက်၏ အရိပ်သဏ္ဌာန်တစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ထိုလူသည် လမ်းဘေးရှိ သစ်ပင်တစ်ပင်အောက် မှောင်ရိပ်ကွယ်၌ ရပ်နေခြင်းဖြစ်လေသည်။

သခင်လေးက....

‘လက်စသပ်တော့ မင်းက ဒီမှာလာပြီးပုန်းနေတာကိုးကွ’ ဟု လှမ်းပြောလိုက်သည်။

ချက်ချင်းပင် လမ်းကြားထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်လေသည်။ သစ်ပင်အောက်မှလူသည် မလှုပ်မယှက်ရပ်နေဆဲ....

သခင်လေးက....

‘မင်းက ငါ့ကိုလာပြီး များခေါ်တာ ဘာသဘောလဲကွ၊ ပြောစမ်းပါဦး’

ဟု လှမ်းမေးလိုက်လေသည်။

၁၄၈ ● တက္ကသိုလ်သိပ္ပံအောင်

ထိုလူထဲမှ တုန့်ပြန်သံ ထွက်ပေါ်လာခြင်းမရှိချေ။

သခင်လေးက....

‘ညကြီးအချိန်မတော် မင်းက ငါ့ကိုလာပြီး နှောင့်ယှက်တာ သေချင်လို့ပဲဖြစ်မယ်’

ဟု ခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။

‘ဟဲ....ဟဲ....ဟဲ’

ထိုလူထဲမှ ရယ်သံခပ်အုပ်အုပ် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

သခင်လေး ကျွဲမြီးတိုသွားသည်။

‘ဪ.... မင်းက ငါ့ကို ဂရုမစိုက်ဘူးပေါ့လေ ဟုတ်လား’

ချက်ချင်းပင် ရှေ့သို့ လှမ်းသွားလိုက်သည်။

ထိုလူက တုတ်တုတ်မျှမလှုပ်ပါ။

သခင်လေးက....

‘မင်းဘယ်သူလဲ၊ ဘာကြောင့် ငါ့ကို လာပြီးရန်စတာလဲ၊ ပြောစမ်း’

ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

ယခုတစ်ကြိမ်....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၄) ● ၁၄၉

ထိုလူထဲမှ စူးရှအက်ကွဲသော စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

‘ခင်ဗျား အဖေမ္မာအပြစ်ရှိနေတယ်၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျား အဖေ မှတ်သားလောက်အောင် ခင်ဗျားကို ဆုံးမလိုက်ချင်လို့ပဲ’

ထိုစကားကြားလျှင်....

‘ဟား....ဟား....ဟား’

သခင်လေးက ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်သည်။

သူ၏ ရယ်မောသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုလူက....

‘ကျုပ်ပြောတာမယုံရင် အခု ခင်ဗျား ဓာတ်တောသိရလိမ့်မယ်’

စကားဆုံးလျှင်....

‘ဝှစ်....ဝှစ်....ဝှစ်’

စူးရှသော လေတိုးသံနှင့် အတူ လက်နက်ပုန်းလေးများ ဖန်လွင့်လာသည်။

၁၅၀ ● တက္ကသိုလ်ဆီကအောင်

သခင်လေး မကျေမနပ်ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ငါက မင်းကို ကြောက်နေရမှာလား’

အောင်ငေါက်ရင်း လက်ဝေ ယမ်းလိုက်သည်။

သူ၏လက်ဝေ ယမ်းမှုကြောင့် လေဝဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်လာပြီး လက်နက်ပုန်းလေးများအား ရိုက်ချလိုက်ပြီးသား ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

‘ဖုတ်....ဖုတ်....ဖုတ်’

လက်နက်ပုန်းလေးများသည် လီရာမရောက်တော့တဲ့ မြေပေါ်သို့ ကျသွားသည်။

‘ဟား....ဟား....ဟား’

သခင်လေးက ကျယ်လောင်စွာ ဟားတိုက်ရယ်မောလိုက်သည်။

အမွန်စင်စစ်....

သူသည် မျက်နှာဖုံးစုပ်ထားသူအား အထင်သေးနေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

အတန်ကြာ ရယ်မောပြီးနောက်....

‘မင်းပြီးတော့ ငါ့အလှည့်ပေါ့ကွာ’

ဟု ပြောကာ သစ်ပင်အောက်၌ ရပ်နေသူထံသို့ ချီခွန်ဝင်သွားပြီး လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

သူ၏လှုပ်ရှားမှုမှာ လျှပ်ပြက်သလို လျှပ်မြန်လွန်းလှသည်။

လက်ဝါးရိုက်ချက်မှာလည်း အရှိန်အဟုန် ပြင်းထန်လှပေသည်။

သစ်ပင်အောက်၌ ရပ်နေသူမှာ ရှောင်တိုင်းဖို့ အချိန်မရလိုက်ပါ။

သခင်လေး၏ လက်ဝါးသည် ထိုလူ၏ ရင်ဝဲသို့ တည့်တည့် မတ်မတ် ရိုက်ချမိလိုက်လေသည်။

‘ဝုန်း....’

သစ်ပင်အောက်မှလူမှာ မြေပေါ်သို့ အရပ်ကြီးပြတ်လဲကျသွားတော့သည်။

‘ဟား....ဟား....ဟား’

သခင်လေး ကျေနပ်စွာ ရယ်မောလိုက်သည်။

မြေပေါ်လဲနေသူအား....

‘သွားစမ်း...’

ဟု ငေါက်ပြီး ခြေထောက်ဖြုတ်ကျန်ကျောက်ပစ်လိုက်လေသည်။

‘ဝန်း....’

ထိုလူသည် သုံးလေးပတ်မျှလိမ့်ကံ လရောင်အောက်သို့ လွင့်စဉ်သွားလေသည်။

သခင်လေးက ခါးထောက်လိုက်ပြီး....

‘ခုတော့ မင်း ဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ’

ဟု ကြိုးဝါးလိုက်သည်။

ထိုလူကို စေ့စေ့ကြည့်လိုက်လေသည်။

လရောင်အောက် ရောက်ရှိနေပြီဖြစ်သလို ပက်လက်အနေ အထားဖြစ်နေရာ ထိုလူ၏မျက်နှာကို ကောင်းစွာ တွေ့မြင်ရလေသည်။

သခင်လေးသည် ထိုလူ၏မျက်နှာကို မြင်လျှင် ရယ်မောခြင်း ရပ်တန့်သွားသည်။

အံ့ဩတုန်လှုပ်သည့်အသွင် ပြောင်းလဲသွား၏။

မျက်လုံးများလည်း ဝိုင်းစက်ပြူးကျယ်သွားသည်။

အကြောင်းမှာ....

မြေပေါ်၌ လဲကျသေဆုံးနေသူကို ကောင်းစွာသိရှိထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပါသည်။

‘အိမ်ထိန်းကြီးပါလား’

သခင်လေး ထိတ်လန့်သွားလေသည်။

ရဟတ်ရဲတိုက်တွင် ကျန်ရစ်ခဲ့သောအထိန်းတော်ကြီးသည် အဘယ်ကြောင့် ဤနေရာသို့ ရောက်ရှိလာရပါသနည်း။

အိမ်ထိန်းကြီး သေဆုံးသွားရသည်မှာ သူ၏ လက်ချက်ကြောင့်ဖြစ်သည်ဟုတွေးကာ စိတ်ချောက်ချားသွားလေတော့သည်။

ထိုစဉ်....

အေးစက်သော အငွေ့အသက်တစ်ခုသည် သူ၏ နောက်ကျောဘက်မှ ထွက်ပေါ်လာသည်ဟု ခံစားလိုက်ရသည်။

သခင်လေး တုန်လှုပ်သွားပြီး ချာခနဲ လှည့်ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ထိုအခါ....

ငိုကြွေးနေသော ကလေးတစ်ယောက်အသွင် ရှိသူတစ်ဦးသည် ဘုရားနောက်ကျောဘက်၌ ရပ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည်။

‘ဟင်....’

သခင်လေး လှုပ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်မိသည်။

ထိုလူအား မျက်လုံးပြူးကာကြည့်ရင်း....

၁၅၄ ● တက္ကသိုလ်သိတအောင်

‘မင်း.....မင်း..’

စကားထစ်တစ်ခေါင်းငေါ့ဖြစ်ကာ ဆက်မပြောနိုင်ချေ။

မျက်နှာဖုံးချုပ်က.....

‘စကားရဲတိုက်ပိုင်ရှင်ကို သင်ခန်းစာပေးရမယ်၊ ကိုယ်ချင်း

စာနာလာတတ်စေရမယ်’

ဟု အေးတိအေးစက်ပြောလာသည်။

တစ်ဆက်တည်းပင်.....

သခင်လေး၏ရင်ဝကို လက်ဝါးဖြင့်နှိပ်ချလိုက်သည်။

ပြုံးသန်သောအင်အားတစ်ခု ရင်ဝသို့တိုးဝင်လာသည်ဟု ခံစားလိုက်ရသဖြင့် သခင်လေး ရင်ထိတ်သွားသည်။

အထူးတလှူ ကျရောက်လာတော့မည်ဖြစ်ကြောင်း သတိစင် လာပြီး ကျောက်ယာရွှာခံတိမ်းရန် ဤစားလိုက်သည်။

သို့သော် ..

လက်မတင်လေး နောက်ကျသွားပြီဖြစ်ပါသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်၏လက်ဝါးသည် သူ၏ရင်ဝသို့ တည့်တည့် မတ်မတ် ချိတ်ချမိလိုက်သည်။

‘ဝုန်း.....’

‘အား.....’

သခင်လေး စူးရှစွာအော်ဟစ်လိုက်ပြီး အဝေးသို့လွှင့်စဉ် သွားတော့သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၇) ● ၁၅၅

မျက်နှာဖုံးရှင်သည် မြေပေါ်တွင် မလှုပ်မယှက်ယဲကျနေ သော သခင်လေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သူ၏လက်ဝါးနှိပ်ချက်ကို ယုံကြည်ထားဟန်ဖြင့် သွား ထောက် စစ်ဆေးကြည့်ရှုခြင်းမပြုချေ။

တစ်ခဏတာ အကဲခတ် ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ချာခနဲ လှည့်ကာ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

အမှောင်ရိပ်ထဲသို့ ပြေးဝင်သွားရင်း မြင်ကွင်းမှ ကွယ် ပျောက်သွားတော့သည်။

.....၀.....

ကောင်းလိသည် ခြေကုန် လက်ပန်း ကျကာ လမ်းဘေး
သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်ရှိ ခုံတန်းလျားတွင် ထိုင်ချလိုက်လေ
သည်။

ထိုစဉ်....

‘ရှင်တော်တော်မောနေပြီလား’

ချိုလွင်သာယာသော စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာ
ကံညံကို ကြားလိုက်ရသည်။

‘ဟင်....’

ကောင်းလိ ရင်ထိတ်သွားသည်။

ထိုင်ရာမှ ကပျာကယာ ခုန်ထလိုက်မိသည်။

အသံထွက်ပေါ်လာရာဆီသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ
မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာထားဖြင့်
ထူထဲလှမ်းလာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

‘ဟင်....မင်း....မင်း....’

ထိုမိန်းကလေးမှာ အမြဲတမ်း ပြဿနာရှာတတ်သော
အနက်ရောင်ဝတ်မိန်းကလေး ဖြစ်နေပါတော့သည်။

ထူးထူးဆန်းဆန်း

ကောင်းလိသည် နဖူးပေါ်မှချွေးမျှားကို သုတ်လိုက်၏။
သူသည် တစ်မြို့လုံးအနှံ့ လိုက်ရှာခဲ့သော်ငြား လင်းလင်း၏
အရိပ်အယောင်မျှပင် မတွေ့ရချေ။

ထို့ကြောင့်....

အကြီးအကျယ်စိတ်မတ်ကျဆင်းနေတော့သည်။

လင်းလင်းတစ်ယောက် မည်သည့်နေရာ ရောက်ရှိသွားပါ
သနည်း။

သူ့အားမစောင့်ဘဲ အဘယ့်ကြောင့် ထွက်သွားခဲ့ရပါ
သနည်း။

သူ လုံးဝစဉ်းစား၍မရပါ။

၁၅၈ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

မိန်းကလေးက....

‘ရှင်က အပျော်ဂေဟာကို သွားတယ်ဆို၊ ခု ကြည့်ရတာ ရှင်မျက်နှာပြီးက အသုဘအိမ်က ပြန်လာတာကျနေတာပဲရှင် ခစ်....ခစ်’

ပြောရင်း သဘောကျစွာဖြင့် တခစ်ခစ် ရယ်မောလိုက် သည်။

ကောင်းလိက သူမ၏ကောင်းကြောင့် ခံပြင်းသွားသည်။

‘ခုတစ်ခါတော့ ကျုပ်က ခင်ဗျားနောက်ကိုလိုက်နေတာ မဟုတ်ဘဲ ခင်ဗျားက ကျုပ်နောက်ကို လိုက်နေတာပဲဖြစ်နေပြီ’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ရှင်ပြောတာ အမှန်ပါပဲရှင်’

ကောင်းလိက....

‘ကဲ...ပြော စမ်း ပါဦး၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်နောက်ကို ဘာကြောင့် လိုက်နေရတာလဲ’

မိန်းကလေးက....

‘ရှင်ဆီက အကူအညီတောင်းချင်လို့ပါ’

ချစ်တဲ့ချစ်သူ (၃) ● ၁၅၉

‘ဘာ....’

ကောင်းလိ အံ့သြသွားလေသည်။

မိန်းကလေး၏ သိုင်းပညာ အလွန်အစွမ်းထက်သည်ကို သူ ကောင်းစွာ သိရှိထားလေသည်။

ယခု....

သူ့ထံမှ အကူအညီတောင်းချင်သည်ဟု ဆိုနေပါသည်။

အဘယ်ကြောင့်ပါနည်း။

ကောင်းလိ နားမလည်နိုင်အောင် ဖြစ်သွားပြီး....

‘ကျုပ်က အညတရတစ်ယောက်ပဲ၊ ကျုပ်ဆီက အကူ အညီရမယ်လို့ မျှော်လင့်ထားရင် ခင်ဗျား မှားသွားလိမ့် မယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘တခြားတော့မဟုတ်ပါဘူးရှင်၊ ရှင်ဟာ ခြေသလုံးအိမ်တိုင် လျှောက်သွားနေတဲ့ လူတစ်ယောက်ဆိုတာ ကျွန်ုပ် သိထားပြီး ပါပြီ၊ ရှင်ဟာ လူကောင်းတစ်ယောက်ဆိုတာလဲ ကျွန်ုပ်

၁၆၀ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ရိပ်မိပါတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် အကူအညီတောင်းဖို့ စိတ်ကူးမိတာပါ’

ဟု ပြောလေသည်။

ခြေသလုံးအိမ်တိုင် လျှောက်သွားနေသူ တစ်ယောက်ဟု ဆိုလိုက်ခြင်းမှာ အပင်အမြင်သေးသည့်သဘော၊ စော်ကားသည့် သဘောဖြစ်သည်ဟု တွေးကာ ကောင်းလီ ဒေါပူသွားလေသည်။

‘ဒီမှာ....ကျုပ်က....’

ကောင်းလီက ရန်တွေ့ဖို့ ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ဖခင်အတွက် လူသတ်တရားခံအား လိုက်ရှာနေခြင်းဖြစ်ပြီး ခြေသလုံးအိမ်တိုင် လျှောက်သွားနေသူမဟုတ်ကြောင်း ပြောပစ်လိုက်ရန် ဖြစ်လေသည်။

လှိုသော်....

သူ၏စကားမဆုံးမီ မိန်းကလေးက ကြားဖြတ်ပြောလိုက်လေသည်။

‘ကျွန်မမှာ အခက်အခဲတစ်ခုနဲ့ ကြုံတွေ့နေရပါတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ကျွန်မကိုကူညီဖို့ မေတ္တာရပ်ခံပါတယ်ရှင်’

ယခုတစ်ကြိမ်....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၇) ● ၁၆၁

သူမသည် တည်ကြည်သောအသွင်ဖြင့် ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလီသည် သူမ၏အသွင်ကိုကြည့်ကာ အကြောင်းတစ်ခုခု ရှိရမည်ဟု တွေးလိုက်မိလေသည်။

ထို့ကြောင့်....

‘ကျွန်တော်က ဘာကူညီရမှာလဲ’

ဟု လွှတ်ခနဲမေးလိုက်မိသည်။

မိန်းကလေးက....

‘ကျွန်မရဲ့မိဘတွေက လူတစ်ယောက်နဲ့ ကျွန်မကိုအိမ်သောင် ချပေးဖို့ စီစဉ်ထားကြပါတယ်’

‘အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲဗျ’

‘ကျွန်မပြောပြပါ့မယ်၊ အဲဒီလူဟာ တော်တော်ဆိုးတယ်ရှင်’

ကောင်းလီ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘ခင်ဗျားက သူ့ကို သဘောမကျဘူးပေါ့’

ဟု မေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

၁၆၂ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ကောင်းလိက....

‘ဒါဆို ကျုပ်ကို လာပြောနေမယ့်အစား ခင်ဗျားရဲ့မိဘတွေကို ပြောပြလိုက်တာ ပိုမကောင်းဘူးလား’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

‘ကျွန်မ ပြောပြလိုက်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် လူကြီးချင်း သဘောတူပြီးသားမို့ မတတ်နိုင်ဘူးလို့ ပြောပါတယ်’

ကောင်းလိက....

‘ဘာဆိုလို့လဲ၊ လူငယ်တွေကိစ္စ လူကြီးတွေက သူတို့ သဘောကျ....’

ပြောရင် စကားတစ်ပိုင်းတစ်စဖြင့် ရပ်ထားလိုက်သည်။

အကြောင်းမှာ....

ကိုယ်နှင့်မဆိုင်ဘဲ ဝင်မပြောသင့်ကြောင်း ဆင်ခြင်မိလိုက်၍ ဖြစ်လေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘ကျွန်မလဲ ဘယ်လိုမှ မတတ်သာတဲ့အဆုံး အိမ်ကနေပြီး ထွက်ပြေးလာတာပါပဲရှင်’

ကောင်းလိ ပြုံးလိုက်သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၁၆၃

‘ဘယ်ဆိုးလို့လဲ၊ ဒီလိုဆိုတော့လဲ ခင်ဗျား သတ္တိရှိသားပဲ၊ ဒါပေမယ့် မိန်းကလေး တစ်ယောက်တည်း လျှောက်သွား မနေသင့်ဘူး၊ အနွဲ့ရာယ်များတယ်’

စေတနာနှင့် သတိပေးလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေး ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်မသိပါတယ်ရှင်၊ အိမ်ပြန်ချင်ပေမယ့် ပြန်လို့ မဖြစ်သေးလို့ပါ’

ကောင်းလိက....

‘ကဲ....ကျုပ်က ဘယ်လိုကူညီရမလဲ ပြောပါ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

‘အခု....ကျွန်မနဲ့ စေ့စပ်ထားတဲ့လူဟာ ကျွန်မကို လိုက်ရှာနေတယ်လို့ သိရပါတယ်၊ အဲဒါ....’

‘အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ’

‘မကြာခင် သူက ကျွန်မကို ရှာတွေ့သွား မယ် ဆိုတာ သေချာပါတယ်ရှင်’

ကောင်းလိ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

‘ဒါဆို ခင်ဗျား ဒုက္ခရောက်တော့မှာပေါ့’

၁၆၄ အ တက္ကသိုလ်သီတအောင်

‘ဒါကြောင့် ပြောနေတာပေါ့ရှင်’

ကောင်းလိက....

‘ဘာလဲ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကိုဝှက်ရမှာလား’

မိန်းကလေး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျွန်မ ဘယ်လိုပဲ ရှောင်ပြေးနေပေမယ့် သူက တွေ့အောင် ရှာနိုင်တယ်ရှင်’

ကောင်းလိက....

‘ဒါဆို ပုန်းခနလဲ မထူးဘူးပေါ့’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

ကောင်းလိ အနည်းငယ်စဉ်းစားလိုက်ပြီး....

‘ကျုပ် အကြံကစဉ်းပေးချင်တယ်’

‘ပြောပါရှင်’

‘ပိုက်-မြို့တော်ကြီးမှာ သီလရှင်ကျောင်း တစ်ခုရှိတယ်၊ အဲဒီကိုသွားပြီး သီလရှင်ဝတ်လိုက်ပါလား၊ ဒါဆို ခင်ဗျား အိမ်ထောင်ပြုရာ မလိုသောဘူးပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်၏။

မိန်းကလေး မျက်နှာကြီး ရှိမဲ့ သွားလေတော့သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ၁၆၅

ရှင်အကြံက မဟန်သေးပါဘူးရှင်’

ဟု ညည်းလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိက....

ဒါဆို ခင်ဗျားက ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

‘ကျွန်မမှ အကြံတစ်ခုရှိနေလို့ ရှင်ကို အကူအညီတောင်းတာပါရှင်’

‘အင်းလေ ခင်ဗျားရဲ့အကြံကို ပြောဦးမှပေါ့’

‘ဒီလိုပါရှင်’

သူမသည် ထိုသို့အချီးပြီး ရှေ့ဆက် မပြောနိုင်တော့ဘဲ ရပ်တန့်သွားလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဘယ်လိုလဲဗျ’

‘ဟို....ဟို....’

‘ခင်ဗျားမှာ ဘယ်လိုအကြံရှိတယ်ဆိုတာ ကျုပ်ကိုပြောဦးမှပေါ့’

‘ကျွန်....ကျွန်မ....’

‘ဘာလဲ ခင်ဗျားအကြံက ရယ်စရာကြီး ပြစ်နေလို့လား’

‘အို...ရယ်စရာဘော့ မဟုတ်ပါဘူးရှင်’

‘ဒါဖြင့် ပြောလေ’

‘ကျွန်မ စဉ်းစားထားတာက....’

သူမသည် မျက်နှာလေးနီရဲကာ ခေါင်းငုံ့ထားလိုက်ပြီး....

‘ကျွန်မဟာ တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ပြီးပြီဆိုရင် သူတို့ ဘာမှ တတ်နိုင်ကြတော့မှာမဟုတ်ဘူးလို့ ထင်လို့ပါ’ ဟု ပြောလေသည်။

ထိုစကား ကြားလျှင် ကောင်းလိ သဘောကျသွားလေ သည်။

ဦးခေါင်းတဆတ်ဆတ် ညိတ်လိုက်ပြီး....

‘ဟာ....သိပ်ကောင်းတဲ့ အကြံပဲ၊ ခင်ဗျား အမြန်ဆုံးသာ လက်ထပ်လိုက်ပေတော့’ ဟု ပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

‘ကျွန်မ လက်ထပ်ဖို့ဆိုတာ....’

ကောင်းလိက....

‘ခင်ဗျားမှာ ချစ်သူရှိနေတယ်မ’ ဟုတ်လား၊ သူနဲ့ အမြန်ဆုံး လက်ထပ်လိုက်ပေါ့ဗျာ’

မိန်းကလေး ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျွန်မမှာ ချစ်သူမရှိဘူးရှင်’

ကောင်းလိ ခေါင်းကုပ်လိုက်သည်။

‘ဒါဆိုရင်တော့ နည်းနည်းခက်မယ်၊ တွေ့ကုန်လို့ သွား ပြီး လက်ထပ်လို့လဲ မဖြစ်သေးဘူး’

ဟု ညည်းလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက ကောင်းလိကို မော့ကြည့်လာပြီး....

‘ဒါကြောင့် ရှင်ကို အကူအညီတောင်းရတာပေါ့ရှင်’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျုပ်လဲ ကူညီချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားကို တစ်ယောက်ယောက်နဲ့ လက်ထပ်ပေးဖို့ ဆိုတာ မလွယ်ဘူး၊ အတော် ကိုရှုပ်ထွေးတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုဖြစ်နေတယ်ဗျ’

မိန်းကလေးက....

‘တခြားတစ်ယောက်ယောက်ကို လိုက်ရှာနေစရာ မလိုပါ ဘူးရှင်’

‘ဟင်....ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်မလဲ’

‘ရှင် တော်တော်နားဝေးတာပဲ၊ ကျွန်မက ရှင်ကိုလက်ထပ် မလို့’

‘ဟာ....’

ကောင်းလိ လွှတ်ခနဲအော်ပြီး ထခုန်လိုက်လေသည်။

မျက်လုံးကြီးပြူးထွက်လာပြီး မိန်းကလေးကိုကြည့်ကာ....

‘ကျုပ်....ကျုပ်ကို ဟုတ်လား’

ထစ်ထစ်ငေါ့ငေါ့ မေးလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘ဟုတ်ပါတယ်ရှင်’

ယခုမှ....

မိန်းကလေးဆိုလိုသည့် အနီးကောင်းလိ ကောင်း
ကောင်းကြီး သဘောပေါက်သွားနေပြန်သည်။

ချက်ချင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်...

‘မဖြစ်ဘူး၊ ဒီကိစ္စဟာ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျ’

ဟုလည်း အော်ပြောလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘ရှင်ကျေးဇူးကို ကျွန်မ ဘယ်တော့မှမမေ့ပါဘူး၊ ကျွန်မကို
ကူညီပါရှင်’

ဟု တောင်းပန်လေသည်။

ကောင်းလိက....

‘ဟာ ...ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်ဘူးဗျ’

‘ဘာကြောင့် မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲရှင်’

‘ကျုပ်မှာ ချစ်သူရှိနေလို့ပေါ့’

‘ကောင်းလိကလေရှင်၊ ဒါမှ ပိုလို့တောင် ကောင်းသေး
တယ်’

မိန်းကလေးသည် အမှန်ပင် သဘောကျသွားသည့်အလား
လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးကာ ရယ်မောလိုက်သည်။

ကောင်းလိက မကောင်းဖြစ်....

‘ခင်ဗျားသွားမလို့လဲ... မလောက်တောင် သဘောကျနေ
ရတာလဲ... နောက်မှလိုက်’

‘ကောင်းလိ ခေါ်လေသည်။’

မိန်းကလေးက တခစ်ခစ်ရယ်မောရင်း....

‘ရှင်မှာ ချစ်သူရှိတယ်ဆိုတော့ ကျွန်မအတွက် အကောင်း
ဆုံးပေါ့ရှင်၊ ရှင်ကို စိတ်ချသွားရတာပေါ့’

‘ဘာဆိုလို့လဲဗျ’

‘ဆိုတာပေါ့ရှင်၊ ရှင်က ကျွန်မနဲ့ ဟန်ဆောင်လာက်ထပ်ရ
လိမ့်မယ်လေ၊ ရှင်မှာ ချစ်သူရှိတယ် ဆိုတော့ ကျွန်မအတွက်

၁၇၀ • တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ရှုစို့ကို ပိုပြီး စိတ်ချလို.ရတာပေါ့၊ နို့မဟုတ်ရင် ရှင်မှာ မရိုး
မသားစိတ် ဖြစ်ပေါ်လာရင် ကျွန်မ အခက်ကြုံနေရဦးမယ်
မဟုတ်သား

‘ဟာ...’

ကောင်းလိင်္ဂအသံ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာလေ
သည်။

မျက်နှာတစ်ခုလုံး နီမြန်းသွားအောင် ဒေါသထွက်သွား
လေသည်။

မိန်းကလေးအား မျက်ထောင့်နီကြီးဖြင့်ကြည့်ကာ...

‘မင်း...မင်း စော်ကားလှချည်လား’ ကောင်းလ
ဟု ငေါက်လိုက်သည်။

သူ၏ ဒေါသစိတ်ကို အချိန်မီ ချ...
မိန်းကလေးအား ထိုးကြိတ်မိလိမ့်မည် ဖြစ်လေသည်။

‘ခစ်...ခစ်...ခစ်’

မိန်းကလေးက ကောင်းလိင်္ဂဒေါသဖြစ်နေသည်ကိုကြည့်ကာ
သဘောကျစွာ ရယ်မောနေလေသည်။

ကောင်းလိင်္ဂ...

‘မင်း ပါးစပ် ပိတ်ထားလိုက်စမ်း’

ဟု အော်လိုက်ပြန်သည်။

ချစ်တဲ့ချစ်သူ (၃) • ၁၇၁

မိန်းကလေးက...

‘ရှင် ငြင်းလို့မရဘူး၊ ကျွန်မကို ကူညီရမယ်ရှင်’
ဟု ထပ်ပြောလေသည်။

ကောင်းလိင်္ဂအံကြိတ်လိုက်သည်။

သူမနှင့် ရှေ့ဆက်ပြောဆိုနေလျှင်လည်း အကြောင်းထူး
မရှိမဟုတ်ကြောင်း သဘောပေါက်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့်...

သူမကို ဘာမှမပြောတော့ဘဲ ချာမနဲလှည့်ကာ ထွက်လာခဲ့
လေတော့သည်။

မိန်းကလေးက...

‘ရှင် ဘယ်သွားမလို့လဲ’

မေးရင်း နောက်မှလိုက်လာလေသည်။

ကောင်းလိင်္ဂ ခြေလှမ်းရပ်လိုက်သည်။

မိန်းကလေးကို လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး...

‘ကျုပ် ဆက်ပြီး သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး၊ ကျုပ်နောက်ကို
လိုက်လာမယ်ဆိုရင် ကျုပ် အဆိုးမဆိုနဲ့’

ဟု ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးသည် ကောင်းလိင်္ဂ အလွန် ခက်ထန်တင်းမာ
သည့်အသွင်ကိုမြင်လျှင် စိုးရွံသွားပုံရလေသည်။

၁၇၂ ❁ တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ကောင်းလီ လှည့်ထွက်သွားသောအခါ နောက်မှ လိုက်
မလာတော့ချေ။

ကောင်းလီသည် မိန်းကလေးနှင့် ဝေးရာသို့ အမြန်ဆုံး
ထွက်သွားလေတော့သည်။

....၀....

ရည်ရွယ်ပါ

ကောင်းလီ အကြီးအကျယ် စိတ်ဓာတ် ကျဆင်းနေပါ
သည်။

လင်းလင်းအား ရှာမတွေ့၍ ဖြစ်လေသည်။

လင်းလင်းတစ်ယောက် မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်ရှိနေပါ
သည်။

ကောင်းလီသည် တစ်မြို့လုံးအနှံ့ကို လက်လံရှာဖွေပြီးနောက်
လင်းလင်းသည် ဤမြို့လေး၌ မရှိတော့ဘဲ ထွက်သွားပြီဟု
ကြည်လိုက်လေသည်။

ထို့သော်လည်း ရဟတ်ရဲတိုက်ပိုင်ရှင် တန်လုံကိုလည်း စိတ်မဝင်
တော့ပါ။

၁၇၄ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

သူ့လိုက်ရှာနေသည့် လူသတ်သမားကိုလည်း စိတ်မဝင်စား
တော့ပါ။

လင်းလင်း ပျောက်ဆုံးသွားခြင်းကြောင့် ရူးသွပ်မတတ်
ခံစားနေရလေသည်။

ကောင်းလိသည် မြို့လေးကို ကျောခိုင်းကာ ထွက်လာခဲ့
လေသည်။

လင်းလင်း ထွက်သွားမည်ထင်သည့်နေရာသို့ မှန်းဆရမ်း
တောလမ်းအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့လေသည်။

အတန်ကြာ လျှောက်လာခဲ့ပြီး တစ်နေရာသို့ အရောက်
တွင်း....

‘ဝုန်း.....’

‘အား.....’

‘အမယ်လေး.....’

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြား
လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလိ ခြေလှမ်းတုန့်ခနဲ ရပ်သွားသည်။

တောအုပ်ထဲ၌ တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပေါ်နေကြောင်း ထင်
ရှားနေသည့် မဟုတ်ပါလား။

ချစ်စရာချစ်သူ (၇) ● ၁၇၅

တိုက်ပွဲ။

သိုင်းလောကသားတို့သည် အချိန် မရွေး နေရာမရွေး
တိုက်ပွဲဆင်နွှဲလေ့ရှိကြပေသည်။

ထိုခလေ့ရှိက်ကို ကောင်းလိစိတ်ပျက်လာသည်။

ကောင်းလိသည် တိုက်ပွဲကို ရှောင်ကွင်းသွားရန် ဆုံးဖြတ်
လိုက်သည်။

သစ်ပင် ချုံနွယ်များကြားမှ ကွေ့ပတ်ကာ ခပ်ဝေးဝေးမှ
ထွက်သွားလေသည်။

သို့သော်....

အတန်ကြာ လျှောက်သွားပြီးလျှင် ခြေလှမ်းတုန့်ခနဲ ရပ်
တန့်သွားသည်။

အကြောင်းမှာ....

တိုက်ပွဲသည် တရားမျှတသော တိုက်ပွဲတစ်ခု ဆိုပါလျှင်
အကြောင်းမဟုတ်သော်လည်း တရားမျှတမှု ကင်းမဲ့သည့်တိုက်
ပွဲဆိုပါက သူ့အနေနှင့် လျစ်လျူရှုသွားရန်မသင့်ဟု တွေး
တောမိလိုက်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလိသည် အတန်ကြာ တွေးတော စဉ်းစားပြီးမှ
တိုက်ပွဲဖြစ်ပွားနေသော နေရာဆီသို့ ဦးတည်ကာပြန်လျှောက်
သွားလိုက်လေသည်။

၁၇၆ ● တက္ကသိုလ်သီတင်းသင်

မကြာပါချေ။

တောအုပ်အပြင်ဘက်ရှိ တောင်ကုန်းတစ်ခု၏ ခြေရင်း၌
တိုက်ပွဲတစ်ခု ဖြစ်ပွားနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်သည်။

ကောင်းလီက သစ်ပင်တစ်ပင် နောက်ကွယ်မှနေပြီး တိုက်
ပွဲကို အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ....

အဝါရောင် ဆင်တူ ဝတ်ဆင်ထားကြသူ တစ်စုံသည်
မိန်းကလေးတစ်ယောက်အား ဝိုင်းရံတိုက်ခိုက်နေကြသည်ကို
တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

အဝါရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူများသည် တံငါသည်များ
အသုံးပြုလေ့ရှိသည့် မှိန်း၊ ခက်ရင်းခွ၊ ပိုက်ကွန်များလက်
နက်များကို ကိုင်ဆောင်အသုံးပြုကာ တိုက်ခိုက်နေကြခြင်း
ဖြစ်သည်။

အချို့သည် ငြာသံပေးကာ ခြောက်သွန်း တိုက်ခိုက်
ကြပြီး အချို့က ပိုက်ကွန်များအသုံးပြုကာ လက်ရဖမ်းဆီး
ရန် ကြိုးစားနေကြလေသည်။

ထိုလူများနှင့် ရင်ဆိုင်နေရသူမှာ တစ်ယောက်တည်း ဖြစ်
သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၇) ● ၁၇၇

ကောင်းလီသည် ထိုလူအား သေသေချာချာတွေ့မြင်လိုက်
ရလျှင်....

‘ဟာ....’

လွှတ်ခနဲ အော်လိုက်မိလေသည်။

အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော်....

အဝါရောင်ဝတ် လူထူးဆန်းများနှင့် ယှဉ်ပြိုင် တိုက်ခိုက်
နေသူမှာ အမြဲတမ်း ပြဿနာရှာကတ်ပြီး သူ့အား အတင်း
အကျပ် ဟန်ဆောင် လက်ထပ်ခိုင်းသည့် အနက်ရောင်ဝတ်
မိန်းကလေးဖြစ်နေခြင်းကြောင့်တည်း။

ထိုမိန်းကလေးနှင့်မှ လာပြီး ရေစက် ဆုံရပြန်သဖြင့်
ကောင်းလီ စိတ်ပျက်သွားလေသည်။

‘ငါတော့ ဒုက္ခပါပဲ’

ဟုလည်း ညည်းသွားမိလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင်....

‘ဝုန်း....’

‘အား....’

‘အမယ်လေး....’

၁၇၀ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

စူးရှသော အော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက်ထွက်ပေါ်လာပြန်လေသည်။

မိန်းကလေး တိုက်ခိုက်မှုကြောင့် အဝါရောင် ဝတ်ထားသူများ ဖရိုဖရဲ ဖြစ်သွားကြသည်ကို တွေ့ရသည်။

ကောင်းလဲ့ ဖင့်သက်ရှိက်လိုက်သည်။

အခြေအနေအရ....

အဝါရောင် ဝတ်ဆင်ထားကြသူများ အင်အား ကောင်းနေသော်လည်း မိန်းကလေးကို ခိုင်အောင်တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုနိုင်ဘဲရှိနေပါသည်။

သို့ဖြစ်၍....

သူ့အနေနှင့် ပါစင် ကူညီစရာလိုတော့မည် မဟုတ်ချေ။

ကောင်းလဲ့ စိတ်သက်သာရာရသွားလေသည်။

ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်သွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ်....

‘ဟာ.....ဟား.....ဟား’

ကျယ်လောင်သော ရယ်မောသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၇) ● ၁၇၉

ရယ်သံသည် လိုက်သံပါနေသဖြင့် ရယ်သံရှင်မှာအတွင်းအား အလွန်ကောင်းသူတစ်ယောက် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားပေါ်လွင်နေပါသည်။

ကောင်းလဲ့ ရင်ထိတ်သွား၏။

ထွက်မသွားဖြစ်သေးဘဲ လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ လူတစ်စု ရောက်ရှိလာကြသည်ကို တွေ့ရ၏။

ကောင်းလဲ့ ထွက်မသွားနိုင်တော့ပါ။

သစ်ပင်နောက်ကွယ်သို့ ပြန်ဝင်ကာ အခြေအနေ စောစိုက်ကြည့်နေလိုက်လေတော့သည်။

.....

လူတစ်စု ရောက်ရှိလာကြသည်။

ထိုလူစု ရောက်လာသည်ကိုမြင်လျှင် အဝါရောင် ဝတ်ဆင်ထားသူများ ချက်ချင်း နောက်ဆုတ်လိုက်ကြလေသည်။

၁၈၀ ● တက္ကသိုလ်သံဟာအောင်

အစ်ကိုလေးကို အချီအသေပြုပါတယ်’

ဟုလည်း တညီတညာတည်း ပြောလိုက်ကြသည်။

သူတို့ သံပြိုင်ပြောလိုက်ကြသော အသံများသည် မိုးချုန်းသံပမာ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ကောင်းလိကြည့်လိုက်သောအခါ ထိုလူစုအား ဦးဆောင်လာသူမှာ အစိမ်းရောင် ပိတ်သားပေါ်တွင် ဘော်ကြယ်များထိုးကာ ခန့်ငြားသပ်ရပ်စွာ ချုပ်လုပ်ထားသည့် အဝတ်အစားဝတ်ဆင်ထားသော လူငယ်တစ်ယောက်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေသည်။

ထိုလူငယ်သည် မင်းညီမင်းသားတစ်ပါးပမာ ချောမော ခန့်ငြားသော ရုပ်သွင်ရှိသည်။

မိန်းကလေးများ စွဲလန်းနှစ်သက်လေ့ရှိသော ရုပ်သွင်ပိုင်ရှင်လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းလိ အနီခတ်ကြည့်နေစဉ်မှာပင်....

‘ညီမက မိုးအဆုံးမြေအဆုံး ပြေးချင်ရာကိုပြေးပါ။ ကျုပ်ကတော့ ရကောင်လိုက်ရှာမှာပဲ’

လူငယ်၏ စကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကားလိုက်ရလေသည်။

ချစ်တဲ့ရင်ချ (၄) ၁၈၀

မိန်းကလေးက....

‘ရှဇီကိုယ်ရှင် သိပ်လဲအထင်ကြီးမနေစမ်းပါနဲ့၊ ကံကောင်းလို့ ကျွန်မကို ရွာတွေ့သွားတာပါ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

‘ဟား.....ဟား.....ဟား’

လူငယ် သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

‘ညီမက ခုထိ ဇွဲမလျော့သေးဘဲကိုး၊ ထားပါတော့လား၊ အခု ကျုပ်က ညီမကို တွေ့အောင်ရှာနိုင်ခဲ့ပြီ၊ ဒါကြောင့် ညီမပေးထားတဲ့ ကတိအတိုင်း ကျုပ်နောက်ကို လိုက်ခဲ့ရမယ်’

ဟု တောင်းဆိုလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘ဘာဖြစ်လို့ လိုက်ရမှာလဲ’

လူငယ်က....

‘ညီမပဲ တွေ့အောင်ရှာနိုင်ရင် ကျုပ်နဲ့ လက်ထပ်မယ်လို့ ကတိပေးခဲ့တယ်မဟုတ်လား’

‘အို....ဒါက....’

မိန်းကလေးက စောဒကတက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

လူငယ်က လက်ကားပြလိုက်သည်။

‘ညီမ လူကြီးတွေကလဲ ညီမရဲ့စိန်ခေါ်မှုကို သဘောကျပါတယ်၊ လက်ခံ သဘောတူကြပါတယ်၊ ညီမကို တွေ့အောင် ရှာနိုင်မှု ဖြစ်မယ်သို့ သူတို့က ကျုပ်ကို ပြောခဲ့ကြပါတယ်’

မိန်းကလေးက....

‘ဒါက လူကြီးတွေဟာ ...’

‘ညီမ အားလုံး သဘောတူထားကြပြီးပါပြီ၊ ညီမရဲ့ ဆန္ဒအတိုင်း ကျုပ်က ညီမကိုတွေ့အောင် လိုက်ရှာနိုင်ခဲ့ပါပြီ၊ မငြင်းပါနဲ့တော့၊ ကျုပ်နောက်ကို လိုက်ခဲ့ပါတော့’

ဟု ပြောလေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘ကျွန်မ ဘာဖြစ်လို့ လိုက်ရမှာလဲ’

ဟု ခပ်မာမာ ပြန်ပြောလိုက်သည်။

‘ညီမ....’

လူငယ်သည် မိန်းကလေးအား ဖျောင့်ဖျဉ်း ကြိုးစားလိုက်သည်။

ထိုစဉ်....

လူငယ်နှင့် အတူပါလာသည့် အဖြူရောင် ဝတ်ထားသူ တစ်ယောက်က ကြားဝင်ပြောလိုက်လေသည်။

‘အစ်ကိုလေးပြောနေတာ အချိန်ကုန်ပါတယ်၊ သူ့ကို တစ်ခါတည်း ဖမ်းခေါ်သွားကြတာပေါ့’

ထိုစကားကြားလျှင် မိန်းကလေးက....

‘သတ္တိရှိရင် ကြိုးစားလိုက်ကြပါလား၊ ကျွန်မကို ဖမ်းခေါ်သွားလို့ ရမယ်မရဘူးဆိုတာ ရှင်သိသွားစေရမယ်’

ဟု နှုတ်လှန်ထိုးလိုက်လေသည်။

လူငယ်သည် အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူ ဝင်ပြောလိုက်သည့် စကား ကြားသောအခါ....

မင်းပါးစပ် ပိတ်ထားလိုက်စမ်း’

ဟု ငေါက်ပြီး ထိုလူ၏ပါးပြင်ကို ဖြန့်ခနဲမြည်အောင် ရိုက်ချပစ်လိုက်လေသည်။

အဖြူရောင်ဝတ်ထားသူသည် လူငယ်၏ သစ္စာရှိ လူယုံ တစ်ယောက် ဖြစ်ပုံရလေသည်။

လူငယ်က ပါးရိုက်ခံလိုက်ရသော်လည်း ဘာမှမပြောဘဲ ခေါင်းငုံ့ကာ နောက်ဆုတ်လိုက်လေသည်။

လူငယ်က မိန်းကလေးကို ပြုံးပြလိုက်သည်။

၁၀၄ စက္ကနိုလ်သံတေးကောင်

‘ညီမ ကျုပ်ရဲ့လူက စကား ပြော မတတ်လို့ ကျုပ်
တောင်းပန်ပါတယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေး နှုတ်ခမ်းစုလိုက်သည်။

‘ရှင်ကိုယ်တိုင် စားရင်တောင် ကျွန်မကို ဖမ်းလို့
မရဘူးဆိုတာ မှတ်ထားစမ်းပါ’

ဟု အော်လိုက်လေသည်။

လူငယ် ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်က ညီမကို အတင်းအကြပ်ဖမ်းဆီးဖို့ ဘယ်တော့မှ
မကြိုးစားပါဘူးဗျာ’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

‘ဒါဖြင့် ရှင်က ဘာလုပ်နေတာလဲ’

‘ဪ...ညီမကို တွေ့အောင်ရှာနိုင်တယ်ဆိုတဲ့ သဘောကို
လက်တွေ့ပြတာပါ’

‘ဘာရှင်...’

‘ညီမကို တွေ့အောင်ရှာနိုင်ရင် လက်ထပ်ဖို့ သဘောတူမယ်
ဆိုလို့ ကျုပ်က တွေ့အောင်ရှာတာပါ’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) - ၁၀၅

မိန်းကလေး မျက်နှာပျက်သွားလေသည်။

‘ကျွန်မက....’

‘ညီမ ဘာမှမပြောပါနဲ့တော့! အခု ကျုပ်က ညီမကို
တွေ့အောင် ရှာနိုင်ပြီကွယ်’

‘အို...ဒါက....’

မိန်းကလေးသည် ဘေးကျပ်နံ့ကျပ်ဖြစ်သွားလေရာ ဟိုဟို
သည်သည် ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

ထိုအခါ....

မမျှော်လင့်ဘဲ သစ်ပင်နောက်ကွယ်မှ ခေါင်းဖြူကြည့်နေ
သည့် ကောင်းလိအား တွေ့မြင်သွားလေသည်။

ဤတူင်....

၀....

‘ခပ်...ခပ်...ခပ်’

မိန်းကလေး သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ရုတ်တရက်....

သူမသည် အသွင်သဏ္ဌာန် ပြောင်းလဲသွားခြင်းကြောင့် လူငယ် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွား၏။

စောစောကပင်....

မိန်းကလေးသည် ထောင်ချောက်ထဲ ပိတ်မိနေသူပမာ ဘေးကျပ်နံကျပ် ဖြစ်နေခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ယခုတော့....

သူမသည် သဘောကျစွာ ရယ်မောနေ၏။

အဘယ့်ကြောင့် ထိုသို့ ပြောင်းလဲသွားရပါသနည်း။

လူငယ်သည် မိန်းကလေးအား မသိမသာ အကဲခတ် ကြည့်နေလိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးသည် အတန်ကြာသည့်တိုင် သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်ပြီးမှ....

‘ရှင်ဟာ တော်တော်ရယ်စရာကောင်းတဲ့ လူတစ်ယောက် ပါလဲလား’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

လူငယ် မျက်မှောင်ကုတ်သွား၏။

‘ညီမ ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ’

‘ဪ...ရှင်ကိုယ်ရှင် တော်လှပြီ တတ်လှပြီ ထင်နေတာ ကို ပြောတာပါရှင်’

‘ဘာ...ဘယ်လို...’

‘ရှင်ကိုယ်ရှင် ဟုတ်လှပြီလို့ ထင်နေတယ်မဟုတ်လား’

‘ညီမ...မင်း ဘာတွေပြောနေတာလဲ’

မိန်းကလေးက....

‘ကျွန်မကိုတွေ့အောင် ရှာနိုင်တယ်လို့ ရှင်ကိုယ်ရှင် ထင် နေတာကို ပြောတာပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

လူငယ်က....

‘ဒါ အမှန်ပဲလေ’

‘ဘယ်က မှန်ရမှာလဲ’

‘ညီမ...လယ်ပြင်မှာ ဆင်သွားသလို ထင်ရှားနေတဲ့ ကိစ္စ တစ်ခုကို မငြင်းချင်စမ်းပါနဲ့’

မိန်းကလေးက...

‘အဲဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့၊ တကယ်ဆိုရင် ကျွန်မက တမင်အစောင့်လိုသလို ရှင်က ကျွန်မကို ခုလို တွေ့ရတာပဲ ဆိုတာ မှတ်ထားပါရှင်’

ဟု ပြောလိုက်၏။

‘ဟင်...’

လူငယ် မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

‘ညီမ တမင်အစောင့်လိုသလို ကျုပ်က ခုလိုတွေ့ရတာ ဟုတ်လား’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ဟဲ ဟဲ...ဒါဆို ညီမက ကျုပ်အပေါ် စိတ်သဘောထား ပြောင်းသွားပြီပေါ့နော်’

‘အို...ဘယ်ကပြောင်းရမှလဲ၊ ရှင့်ကိုလက်ထပ်ဖို့ တစ်စက် လေးမှ စိတ်မကူးဘူးရှင်’

‘ဟင်...ဒါ...ဒါဆို...’

‘ကျွန်မက ကျွန်မနှစ်သက်တဲ့လူတစ်ယောက်နဲ့ လက်ထပ် လိုက်ပြီလေ၊ ဒါကြောင့် ရှင့်ကို လူလုံးထွက်ပြီလို့လဲဆိုတာပဲ၊ ရှင် လက်လျှော့လိုက်ပေတော့’

‘ဟေ...’

လူငယ်သည် ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး...

‘ဒါ...ဒါ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက...

‘ဘာလဲ...ကျွန်မ လိမ်ပြောနေတယ်လို့ ရှင် ထပ်နေတာ လားရှင်’

‘ဟုတ်တယ်’

‘ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မလက်တွေ့ပြပါမယ်၊ ကျွန်မချစ်သူဟာ ဟောဟိုသစ်ပင်ကြီးနောက်မှာ ပုန်းနေပါတယ်ရှင်’

ကောင်းလိပုန်းနေသည့်သစ်ပင်ကြီးဆီသို့လက်ညှိုးညွှန်ကာ ပြောလိုက်သည်။

ဤတွင်...

သစ်ပင်ကြီး နောက်ကွယ်၌ ပုန်းအောင်းနေသော ကောင်းလိမှ ခေါင်းနပန်းကြီးသွားသည်။

ကျောက်ရုပ်မဟာ တစ်ကိုယ်လုံး မလှုပ်မရွှားနိုင်အောင် ဖြစ်နေရသည်။

၁၉၀ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ထိုအချိန်မှာပင်....

‘ထွက်လာခဲ့စမ်း’

လူငယ်၏ အေးစက်မာကျောသော အော်ငေါက်သံ ထွက်
ပေါ်လာတော့သည်။

....

‘ထွက်လာခဲ့စမ်း’

လူငယ်က အော်ငေါက်လိုက်သည်။

ကောင်းလိ၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲတုန်ခါသွားသည်။

‘ခုမှ ဒုက္ခပဲ’

ဟု ညည်းလိုက်မိသည်။

မိန်းကလေးက....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၁၉၁

‘အစ်ကို ထွက်ခဲ့ပါရှင်’

ဟု လှမ်းပြောလေသည်။

ကောင်းလိ ချီတုံချီတုံဖြစ်သွားသည်။

ထွက်သွားရ ကောင်းနိုး၊ ဆက်ပြီး ပုန်းနေရ ကောင်းနိုး၊
ရှောင်သွားရကောင်းနိုး ဝေခွဲမရဖြစ်သွားသည်။

လူငယ်က....

‘မင်း ထွက်မလာဆေးဘူးလား’

ဟု အော်ပြောလိုက်ပြန်သည်။

မိန်းကလေးက....

‘အစ်ကို ထွက်လာခဲ့ပါ၊ အားလုံး ကျွန်မတာဝန် ထား
လိုက်စမ်းပါရှင်’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ မတတ်သာတော့ပါ။

သစ်ပင်နောက်ကွယ်မှ လှမ်းထွက်လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလိ ထွက်လာသည်ကိုမြင်လျှင် လူငယ်၏မျက်နှာ
မှောင်မည်းသွားတော့သည်။

‘အစ်ကို...ဒီကိုလာ’

၁၉၂။ အတ္တသိုလ်သီဟအောင်

မိန်းကလေးက ရယ်ရယ်မောမောဖြင့် လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းကြီးနုပါသည်။

မိန်းကလေးအခက်ကြုံနေသည်ကိုတွေ့ရသဖြင့် ကူညီလိုစိတ်ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ခြင်းကည်း။

မိန်းကလေးအားကူညီခြင်းဖြင့် အမြဲတမ်းသူ ခုကွဲရောက်ရသည်အဖြစ်ကိုမူ မေ့လျော့နေတော့သည်။

မိန်းကလေးသည် ကောင်းလိ၏ လက်မောင်းကို ဆုပ်ကိုင်ကာ ဆခေါ်ရမ်း သူမနှင့်အတူ ပခုံးချင်းယှဉ်ကာ ရပ်စေလိုက်သည်။

ကောင်းလိ မှာလည်း ယောက်ျား ပီသစွာ ချောမောခန့်ညားသောလှလင်တစ်ယောက် ဖြစ်ပါသည်။

မိန်းကလေးနှင့် ယှဉ်တွဲရပ်လိုက်သောအခါ အလွန်လိုက်စက်ညီသောစုံတွဲ ဖြစ်သွားလေသည်။

လူငယ်မှာ မိန်းကလေးကို တန်းတန်းစုံဖြစ်နေရာ ယခု တွေ့လိုက်သည့်ပြင်ကွင်းကြောင့် မခံချီမခံသာ ဖြစ်သွားလေတော့သည်။

‘ညီမ မင်း ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) • ၁၉၃

ဟု အော်လိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးက....

‘ဘယ်လိုလုပ်ရမှလဲရှုဦး ကိုယ့်ဘာသာ ရွေးချယ်ခွင့်ရှိတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပဲမဟုတ်လား ရှင့်’

‘မင်း.....မင်း.....’

‘ကဲ.....ကျွန်မက ဘာကြောင့် ရှင့်ကို အတွေ့ခံလိုက်တယ်ဆိုတာ ရှင့် သဘောပေါက်ပြီမဟုတ်လား’

မိန်းကလေးက ပြုံးစိစိဖြင့် မေးလိုက်လေသည်။

‘တောက်.....’

လူငယ် တက်ခေါက်လိုက်ပြီး.....

မြေပေါ် ခြေဆောင့်လိုက်၏။

‘ဒါ.....တမင်သက်သက်လုပ်တာပဲ’

ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ..

ချာခနဲလှည့်ကာ ပြေးလွှားထွက်ခွာသွားလေသည်။

ဤတွင်....

သူ၏လူများသည်လည်း ချက်ချင်းပင် ပြေးလွှားလိုက်ပါသွားကြသည်။

၁၉၄ ● တက္ကသိုလ်သီတစောင်

လူငယ်တို့လူစုသည် တစ်ခဏအတွင်းမှာပင် ခြင်ကွင်းမှ ပျောက်ကွယ်သွားကြလေတော့သည်။

....၀....

‘ခပ်.....ခပ်.....ခပ်’

မိန်းကလေး သဘောကျစွာ ရယ်မောလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘သူတို့ ထွက်ပြေးသွားကြလို့ ဇော်သေးတာပေါ့ဗျာ’
ဟု ပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

‘မတော်ဘူးရှင်’

‘ဟင်....ဘာဖြစ်လို့လဲ’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၇) ● ၁၉၅

‘ဘာဖြစ်ရမလဲ၊ သူက ရှင်ကို ရန်သူတစ်ယောက်လိုသဘောထားသွားလို့ပေါ့’

‘တိုက်....’

ကောင်းလိ ရင်ထိတ်သွားသည်။

မိန်းကလေး၏စကား မှန်ကန်နေပါသည်။

ရည်းစားလူလူ အူနုကျဲခတ် ဆိုသည့် စကားပုံပင်ရှိသည့် မဟုတ်ပါလား။

လူငယ်သည် မိန်းကလေးနှင့်ပတ်သက်ပြီး အကြီးအကျယ် မကျေမနပ်ဖြစ်နေမည်မှာ ထင်ရှားလှပေတော့သည်။

မိန်းကလေးက....

‘သူဟာ အင်မတန်ကြောက်စရာကောင်းတဲ့လူတစ်ယောက်ဆိုတာ ရှင် သိမှာပေါ့’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိသည် မိန်းကလေးကို မကျေမနပ် ကြည့်လိုက်မိလေသည်။

သူမကြောင့် ရန်သူတစ်ယောက်ထိုးလာပြန်ရပြီ မဟုတ်ပါလား။

ယခုမှ....

၁၉၆ ဇန်နဝါရီလ ၁၀

မိန်းကလေးအား ကူညီမိတိုင်း ပြဿနာပေါ်ပြီး၊ မိမိသာ
ဒုက္ခရောက်ရသည်ဟု ကောင်းလိ ပြန်တွေးမိလိုက်၏။

မည်သို့ဆိုစေ....

သူ အသိဝင်လာသောအခါ နောက်ကျနေပြီ ဖြစ်ပါ
သည်။

မိန်းကလေးက....

‘သူဟာ အရှေ့ပင်လယ်သိုင်းရာဇာရဲ့ တစ်ဦးတည်းသော
သားရှင်၊ ရှင်မပြောနဲ့ ကျွန်မတောင် သူ့ကို မယှဉ်နိုင်ဘူး’

ကောင်းလိ ခံပြင်းသွားသည်။

‘အဲဒါ ဘာဖြစ်သလဲ’

‘ဘာဖြစ်ရမ ချစ်မှ မယှဉ်နိုင်ဘူး၊ ခုချိန်ကစပြီး မြန်မြန်
ပြေးတာ ကောင်းမယ်’

‘ဘာ....’

ကောင်းလိက ထအောင်လိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

‘သူက ရှင်ကို ပြုံးပြလိမ့်မယ်မထင်နဲ့၊ မျက်တောင်တစ်ချက်
မဟုတ်ပါ၊ သတ်ပစ်သိုက်မှာ ဘာအောက်မေ့သလဲ’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ၁၉၇

‘တောက်....’

ကောင်းလိ တက်ခေါက်လိုက်သည်။

‘ကျုပ်ကကော ခေါင်းငုံ့ခံနေရမှာလား’

ဟု အော်လိုက်ပြန်လေသည်။

မိန်းကလေးသည် ကောင်းလိ စိတ်ဆိုးနေမှန်းသိလျှင်....

‘ကျွန်မက ရှင်အတွက် စေတနာနဲ့ပြောတာပါရှင်၊ သူဟာ
ကျွန်မကိုမရရင် ရူးတော့မလို့ဖြစ်နေတာရှင်၊ ဒါကြောင့် ရှင်ကို
သတ်ပစ်ဖို့ကြိုးစားမှာ အသေအချာပဲ’

‘ဟုတ်ပါတယ်လေ၊ ကျုပ် ဒုက္ခရောက်အောင် မင်းက
တမင်သက်သက် ဆွဲထည့်ခဲ့တာ မဟုတ်လား’

မိန်းကလေးက....

‘ကျွန်မတောင်းပန်ပါတယ်ရှင်၊ တကယ်တော့ သူဟာ
ကျွန်မအပေါ် တကယ်မေတ္တာရှိတယ် မရှိဘူးဆိုတာ သိချင်လို့
စမ်းကြည့်မိတာပါ’

‘ကောင်းဆရာပေါ့ကွာ’

မိန်းကလေးက....

‘လူကြီးချင်း သဘောတူကြပေမယ့်၊ သူက ကျွန်မအပေါ်
တကယ်မေတ္တာရှိတယ် မရှိဘူးဆိုတာ သိရဖို့လိုသေးတယ်
မဟုတ်လား’

‘အဲဒါ ကျုပ်နဲ့ဘာဆိုလို့ ဆွဲထည့်ရတာလဲ’

‘ကျွန်မလဲ စိတ်ကူးပေါက်လာတာနဲ့ လုပ်လိုက်မိတာပါရှင်’

‘သာယာစွာ ခုတော့ သူက ကျုပ်ကို ရန်မူတော့မယ်’
မိန်းကလေးက လက်ကပြလိုက်သည်။

‘မပူပါနဲ့ရှင်၊ ကျွန်မ သူ့ကို ရှင်းပြပေးပါ့မယ်’
‘တော်စမ်းပါ’

မိန်းကလေးက....

‘လာပါရှင်၊ ကျွန်မနဲ့လိုက်ခဲ့ပါ’

‘ကျုပ်က ဘာလိုက်လုပ်ရမှာလဲ’

‘သူ့ သွားတွေမယ်လေ’

ကောင်းလိ ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျုပ် လိုက်စရာမလိုပါဘူး၊ မင်းဘာသာရှင်းပြလိုက်ရင်လဲ ရတာပဲ’

မိန်းကလေးက....

‘ဒါဆိုလဲ ပြီးတာပါပဲလေ’

သူမသည် ကောင်းလိကို စိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး

‘တစ်ခုတော့ ကျွန်မ သတိပေးလိုက်ပါရစေရှင်’

‘ပြောပါ’

‘ကျွန်မ သူနဲ့မတွေ့သေးခင် ရှင်က သူနဲ့ မတွေ့အောင် ရှောင်နေတာ ကောင်းပါလိမ့်မယ်ရှင်’

ကောင်းလိ ဘာမှမပြောဘဲ ငြိမ်နေလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက....

‘ကျွန်မပြောတာ ရှင်သဒ္ဓါပေါက်ပါသန့်နာ’

ဟု ထပ်မေးသည်။

ထိုအခါမှ....

ကောင်းလိက စိတ်မပျက်ပါဖြင့် ခေါင်းညိတ်လိုက်လေသည်။

‘ကျုပ် သဘောပေါက်ပါတယ်’

‘ဒါဖြင့် ကျွန်မသွားတော့မယ်’

ကောင်းလိ၏စိတ်ထဲမှ....

‘မြန်မြန်သွားစမ်းပါ’

ဟု ရေရွတ်လိုက်လေသည်။

မိန်းကလေးသည် ကောင်းလိကို နှုတ်ဆက်ကာ သွက်သွားလေသည်။

၂၀၀ ❁ စက္ကနိုလ်သီဟအောင်

ကောင်းလိသည် အခက်အခဲအန္တရာယ်တစ်ခုမှ လွတ်မြောက်
သွားခဲ့ပြန်ပြီ ဖြစ်လေသည်။

သို့တိုင်....

ဘယ်ရပ်ဘယ်ဝယ် ရောက်နေပြီမသိသော လင်းလင်းအား
လိုက်ရှာရေးအတွက် ရင်လေးနေမိလေတော့သည်။

....၀....

စက္ကနိုသားကောင်

ရဟတ်ရဲတိုက်....

လျှမ်းလျှမ်းတောက် ထင်ရှားသော ရဟတ်ရဲတိုက်သည်
ယခုရက်ပိုင်းအတွင်း ရှုပ်ထွေးသော ပြဿနာများနှင့် ကြုံတွေ့
ခဲ့ရလေသည်။

ရဟတ်ရဲတိုက်ပိုင်ရှင် တန်လုံသည် စာဖတ်ခန်း အတင်း၌
ခေါက်တုန့်ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်နေသည်။

မျက်မှောင်ကြီးကြွတ်ကာ မျက်နှာထား တင်းမာခက်ထန်
နေလေသည်။

‘တောက်....အိမ်ထိန်းကြီးဟာ တော်တော် ကို အသုံးမကျ
တာပဲ၊ သူပြန်ရောက်တာရင် အပြစ်ပေးရမယ်’

မသိသိုဝ် အိမ်သိမ်းကြီးကို အပြစ်တင်လိုက်လေသည်။

ဟေ့...

သိုဝ်းလောကသို့ အလည်အပတ်ထွက်နေသော သူ၏သား အဘွက် စိုးရိမ်ပူပန်နေခြင်း ဖြစ်လေသည်။

ထိုက်စန်းတောင်ဖြစ်ရပ်....

ထိုက်စန်းတောင် ဖြစ်ရပ်သည် ကောင်းလိပြောသလို သူ့ အား ခြိမ်းခြောက်နေပြီဖြစ်သည်။

တန်လုံ၏မျက်စိထဲ၌ အတိတ်မှ ဖြစ်ရပ်များကို ကွက်ကွက် ကွင်းကွင်း ဖြစ်ယောင်လာသည်။

ထိုစဉ်ကသာ နောင်တစ်ချိန်တွင် ယခုလိုဖြစ်ပျက်လစမည် ဟု သိနိုင်ခဲ့မည်ဆိုပါလျှင်....

....၀....

‘ခွပ်....ခွပ်....ခွပ်....ခွပ်’

မြင်းခွာသံများ ကျယ်လောင်စွာ ထွက်ပေါ်နေသည်။

မြင်းစီးသမား ငါးယောက်သည် မိုးထိမြင့်မားလှသော မိုးညိုညို တောင်ကြီးတစ်လုံးကို နောက်ခံပြုကာ ခုန်းစိုင်း နှင်နေကြလေသည်။

ထိုမြင်းစီးသမား ငါးယောက်မှာ သိုဝ်းလောက၌ ကျော် ကြားနေသော အာဇာနည်ငါးဖော် ဖြစ်လေသည်။

အာဇာနည် ငါးဖော်သည် ထိုက်စန်း တောင်ပေါ်တွင် ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမားနှင့် ယှဉ်ပြိုင်တိုက်ခိုက်ခဲ့ကြပါသည်။

ထိုတိုက်ပွဲတွင်....

ကောင်းယုံကျင်း၊ ရွှေဘေးမူရုံစန်း၊ ရှမ်းကုတ်၊ လွေကျောင်း နှင့် တန်လုံဟူသည့် အာဇာနည်ငါးဖော်သည် ရွှေပင့်ကူသိုင်း သမားအား အကောက်အကြံကာ ဝိုင်းဝန်းတိုက်ခိုက်ကြလေ သည်။

ထို့ကြောင့်....

ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမား မရှုမလှ ရှုံးနိမ့်သွားခဲ့ရလေသည်။

ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမားသည် သေလုမျှောပါးဒဏ်ရာကြီးနှင့် ထွက်ပြေးရှောင်တိမ်းသွားလေသည်။

သို့ဖြစ်၍....

အာဇာနည် ငါးဖော်သည် ရွှေပင့်ကူ သိုင်းသမားအား
တပြုံးတိုင် သုတ်သင်ရှင်းလင်းပစ်ရန် လိုက်လံရွာဖွေနေခြင်း
ဖြစ်ပေသည်။

ငါးယောက်သား မြင်းဖုန်းစိုင်းနှင်လာရင်း အရှေ့ဘက်
တွင် ရွာလေးတစ်ရွာရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

တန်လုံက....

‘သတင်းအရတော့ ရွှေပင့်ကူခိုအောင်းနေတာ ရွှေကရွာ
လေးပဲကွ’

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

အားလုံး တက်တက်ကြွကြွ ဖြစ်လာကြလေသည်။

‘ဒီတစ်ခါတော့ သူ့ကို အလွတ်ပေးလို့ မဖြစ်တော့ဘူး’

‘ဟုတ်တယ်ကွ၊ သူလွတ်သွားရင် နောက်နောင် တို့အတွက်
လွယ်မှာမဟုတ်ဘူး’

‘တို့တတွေ ပြောင်ကျကျ ရွာထဲဝင်သွားရင် ရွှေပင့်ကူ
ရိပ်မိပြီး ထွက်ပြေးသွားနိုင်တယ်၊ ဒါကြောင့် လူခွဲပြီး တိတ်
ကဆိတ် ဝင်သွားကြတာ မကောင်းဘူးလား’

‘အေး....ဒီအကြံ ကောင်းတယ်’

သူတို့အားလုံး သဘောတူလိုက်ကြသည်။

ရွာကလေးနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် မြင်းများကို ရပ်တန့်
လိုက်ကြပြီး လူခွဲကာ ရွာထဲဝင်သွားကြလေသည်။

မကြာပါချေ။

သူတို့လူနဲ့သည် ရွှေပင့်ကူ ခိုအောင်းနေသော အိမ်ကလေး
အား ဝိုင်းရံမိလိုက်ကြလေတော့သည်။

....၀....

အိပ်ထဲ၌ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေလေသည်။

ဆေးကျိုချက်သည့် အနံ့အသက်များ လွင့်ပျံ့နေ၏။

အခန်းတစ်ခုအတွင်းရှိ ခုတင်တစ်လုံးပေါ်၌ လူတစ်ယောက်
လှဲလျောင်းနေသည်။

ထိုလူမှာ ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမား ဖြစ်လေသည်။

ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမားသည် ဒဏ်ရာပြင်းထန်စွာရရှိလာခဲ့ပြီး နောက် သူနှင့်ပညာသင်ဘက် ညီအစ်ကိုဖြစ်သူ လင်းဟုန်ထံသို့ ပြေးလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

လင်းဟုန်သည် ကျေးတောသူလေး တစ်ယောက်နှင့် အိမ်ထောင်ကျပြီး သမီးတစ်ယောက် မွေးဖွားပြီးနောက် သိုင်းလောကကို ကျောခိုင်းစွန့်ခွာလိုက်သည်။

လယ်သမား ယာသမားဘဝဖြင့် အေးချမ်းစွာ နေထိုင်ခဲ့လေသည်။

ရွှေပင့်ကူ သိုင်းသမားသည် ဒဏ်ရာပြင်းစွာ ရထားခြင်းကြောင့် လင်းဟုန်တို့ ဇနီးမောင်နှံက ဂရုစိုက်ကုသပေးကြပါသော်လည်း သက်သာလာခြင်း မရှိတော့ချေ။

ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမားက....

‘အစ်ကိုကြီးလင်းဟုန်၊ အာဇာနည်ငါးဖော်ဟာ တကယ်လူယုတ်မာတော့ပါ။ သူ့သို့ကြောင့် သိုင်းလောကမှာ ဒုက္ခဧကန်ရသူ မနည်းတော့ဘူး၊ သူတို့ကို ဆုံးမပေးစေချင်ပါတယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

လင်းဟုန်က....

‘ညီလေး၊ ကျုပ်က သူတို့ကို ဆုံးမလိုက်ပါ့မယ်’
ဟု ကတိပေးလိုက်သည်။

ထိုစဉ်....

‘အမယ်လေး’

ဆေးကျိုချက်နေသော လင်းဟုန်၏ ဇနီးသည်၏ စူးရှသော အော်ဟစ်သံ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ငြားလိုက်ရလေသည်။

လင်းဟုန် ရင်ထိတ်သွားသည်။

‘ညီလေး ခဏနေဦး’

ဟု ပြောရင်း လျင်မြန်စွာ ပြေးထွက်သွားလေသည်။

အခန်းတွင်းမှ ပြေးထွက်လိုက်လျှင်....

ကလေးချီကာ ပြေးလာသည့် ဇနီးသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

လင်းဟုန်က....

‘ဘာဖြစ်တာလဲ’

သူ၏ အမေးစကားမဆုံးမီ....

‘ဝုန်း....’

‘ဝုန်း....’

အိမ်နံရံတွင် အပေါက်ကြီးများ ဖြစ်ပေါ်လာသည်။

လူတစ်စုသည် အိမ်ထဲသို့ ခုန်ဝင်လာကြလေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ...

‘အဲဒါ အာဇာနည်ငါးဖော်ဆိုတဲ့ လူယုတ်မာတွေပဲ’
ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမား၏အသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လင်းဟန် လှည့်ကြည့်လိုက်သောအခါ ရွှေပင့်ကူ သိုင်း
သမားသည် ဒုတိယယိုင်ဖြင့် အိမ်ထဲမှ ထွက်လာသည်ကို တွေ့
လိုက်ရလေသည်။

‘ညီလေး အခန်းထဲမှာပဲနေ’

လင်းဟန်က စိုးရိမ်တကြီး အော်ပြောလိုက်၏။

မည်သို့ဆိုစေ...

ထူသည် ရွှေ ပင့်ကူသိုင်းသမားအား အကာအကွယ် ပေး
နိုင်စွမ်း မရှိတော့ပါချေ။

သူ၏ဇနီးနှင့် သမီးကို ကာကွယ်ဖို့ပင် ခက်ခဲနေပြီ မဟုတ်
ပါလား။

အကြောင်းမှာ...

‘တစ်ယောက်မှ မလွတ်စေနဲ့ဟေ့’

အာဇာနည်ငါးဖော်က ငြာသီပေးကာ တစ်ဟုန်ထိုး တိုက်
ရိုက်လာကြခြင်းကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

လင်းဟန်သည် ဓားတစ်လက်ဆွဲကာ ခုခံတိုက်ခိုက်ရင်း...

‘ပြေး...ပြေး...ညီမ၊ လွတ်အောင်ပြေး’

ဇနီးသည်ကို ပြေးခိုင်းလေသည်။

လင်းဟန်၏ဇနီးသည် သည်လည်း သမီးငယ်ကို ချီပိုးကာ
ထွက်ပြေးလေသည်။

လင်းဟန်က အာဇာနည်ငါးဖော်နှင့် ရင်ဆိုင်လိုက်သည်။
ပြင်းထန်သော တိုက်ပွဲတစ်ခု ရုတ်ခြည်း ဖြစ်ပေါ်လာလေ
သည်။

‘ဝုန်း...’

‘အား...’

‘အမယ်လေး...’

ဦးရှကျယ်လောင်သောအသံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်
လာလေတော့သည်။

...၀...

၂၁၀ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

‘ဝင်း...’

‘အား...’

‘အမယ်လေး’

စူးရှသောအော်ဟစ်သံများ တစ်ခဲနက် ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

လင်းဟုန်၏ဇနီးသည်မှာ စုစုဖြစ်သည်။

စုစုသည် အိမ်ထဲမှပြေးထွက်လာပြီး တောအုပ်ထဲ ဝင်ပြေးသွားလေသည်။

သူမသည် ချုံပုတ်ကြီးတစ်ခုအတွင်း၌ ဝင်ပုန်းရင်း အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။

သူမ၏ရင်ထဲ တယိတ်ထိတ်ခနဲနေလေသည်။

လင်းဟုန်နှင့် ရွှေပင့်ကူတို့ ဘာမှ မဖြစ်ကြပါစေနှင့် ဟု ဆုတောင်းနေမိလေသည်။

ထိုစဉ်....

‘အား...’

‘အမယ်လေး...’

စူးရှသော အော်ဟစ်သံနှစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထို့နောက်....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၂၁၁

အသံဗလံများ... တိတ်ဆိတ်ကွယ်ပျောက်ကာ ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ငြိမ်ကျသွားလေသည်။

စုစု ဇောချွေးပျံ့လာသည်။

‘အစ်ကိုတို့ အခြေအနေမှကောင်းရှဲ့လား’

သူမကွေးနေစဉ် တောတိုးလာသောအသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ၏။

စုစုက ချုံပုတ်ထဲမှ ခေါင်းပြုကြည့်လိုက်သည်။

ဤတွင်....

‘ဝါး...’

သူမ၏သမီးလေးက ဝါးခနဲ ထင်လိုက်လေသည်။

‘ဟိုရှေ့က ချုံပုတ်ကြီးထဲမှာဟေ့’

အော်ဟစ်သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ယခု....

ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမီးနှင့် လင်းဟုန်တို့ ကံဆိုးသွားကြပြီဖြစ်ကြောင်း စုစု သိလိုက်သည်။

သူမသည် ချုံပုတ်ထဲမှတိုးထွက်ကာ တစ်ဟုန်ထိုးပြေးထွက်သွားသည်။

‘ပြေးပြီ...လိုက်ကြဟေ့’

၂၁၂ ● တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

အာဇာနည်ငါးဖော်က တချကြမ်းပြေးလိုက်လာကြသည်။

စုစုက တောင်ကုန်းပေါ်တက်ပြေးသည်။

အာဇာနည်ငါးဖော်မှာ ကိုယ်ဖော့ပညာကို အသုံးပြုပြီး
လိုက်လာကြရာ စုစုပြေးမလွတ်တော့ချေ။

သူမသည် အံတင်းတင်းကြိတ်လိုက်ပြီး...

‘ရန်သူ လက်ချက်နဲ့တော့ အသေမခံဘူး’

ဟု ဆုံးဖြတ်ကာ ချောက်ကမ်းပါးနှုတ်ခမ်းဆီသို့ပြေးသွား
ပြီး ချောက်ကဲသို့ ခုန်ချလိုက်လေတော့သည်။

‘ဝါး...’

ကလေးငိုသံသည် ဝန်းကျင်ဘစ်ခုလုံး ပဲ့တင်ထပ်သွား
တော့သည်။

...၀...

တန်လုံ သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ရွှေပင့်ကူသိုင်းသမားနှင့် မင်းဟုန်တို့ သေဆုံးသွားခဲ့ကြပြီ
ဖြစ်ပါသည်။

လင်းဟုန်၏ဇနီးသည်နှင့် ကလေးငယ်တို့မှာကား ချောက်
ကမ်းပါးထဲ ခုန်ချသွားကြသည်။

သူတို့လည်း သေဆုံးသွားကြမည်သာဖြစ်သည်။

ထို ထိုက်စန်းတောင်ခြေမှ အဖြစ်အပျက်နှင့် ပတ်သက်ပြီး
လူသတ်သမားတစ်ယောက် ပေါ်လာသည်ဆိုလေရာ...

တန်လုံ ဘွေးဘောစဉ်းစားစဉ်မှာပင်...

‘ရပ်လိုက်စမ်း...’

‘ဟီး...ဟီး...ဟီး...’

အော်ငေါက်ဟန်တားသံများ၊ မြင်းဟီးသံများ ထွက်ပေါ်
လာသည်ကို ကြားလိုက်ရသည်။

တန်လုံ စိတ်လှုပ်ရှားသွားသည်။

‘ဘာတွေဖြစ်နေတာလဲ’

တွေးရင်း ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ လှမ်းသွားလိုက်သည်။

ပြတင်းပေါက်မှ ငုံ့ကြည့် လိုက်သောအခါ မြင်းလှည်း
တစ်စီးသည် အခေါင်းတစ်လုံးတင်ဆောင်ကာ ရဲတိုက်အား ငါး
သို့ ပင်ရောက်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

တန်လုံ မနေနိုင်တော့ပါ။

ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် အောက်ဘက်သို့ ခုန်ဆင်းလိုက်သည်။

တစ်ခဏအတွင်းမှပင်....

အခေါင်းထင်ထားသောမြင်းလည်းရှေ့သို့ ရောက်ရှိသွားတော့သည်။

တန်လုံက....

‘ခါက ဘာသဘောလဲ၊ မင်း သေချင်လို့လား’

မြင်းလည်းမောင်းသမားကို ငေါက်လိုက်သည်။

မြင်းလည်းမောင်းသမား ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေပါသည်။

‘ကျုပ်....ကျုပ်ကို အပြစ်မတင်ပါနဲ့၊ လူတစ်ယောက်က ဒီအခေါင်းကို ရဟတ်ရဲတိုက် ရောက်အောင် ပို့မပေးဘူးဆိုရင် ကျုပ်ကိုသတ်ပစ်မယ်ပြောလို့ ကြောက်တာနဲ့ လာပို့ရတာပါ’

တန်လုံက....

‘အဲဒီလူက ဘယ်သူလဲ’

ဟု မေးလိုက်သည်။

မြင်းလည်းသမားက....

‘မိန်းကလေးတစ်ယောက်ပါ၊ ဘယ်သူ့ ဘယ်ဝါ ဆိုတာတော့ မသိပါဘူး’

တန်လုံက....

‘အခေါင်းထဲမှာ ဘာပါသလဲ’

အလောင်းတစ်လောင်းပါတယ်လို့ ပြောပါတယ်’

‘အလောင်း...’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘ဘယ်သူ့အလောင်းလဲ’

ရဟတ်ရဲတိုက်က သခင်လေးရဲ့အလောင်းလို့ ပြောပါတယ်ခင်ဗျာ’

‘တာ....’

တန်လုံ အထိတ်တလန့်အော်လိုက်သည်။

ချက်ချင်းပင်...

မြင်းလည်းပေါ်ခုန်တက်ကာ အခေါင်းအဖုံးကို လက်ဝါးဖြင့် ရိုက်ဖွင့်လိုက်သည်။

‘ဝုန်း...’

အခေါင်းအဖုံးမှာ သံချက်များပြွယ်ကာ အဝေးသို့ လွှင့်စဉ်သွားတော့သည်။

တန်လုံက အခေါင်းထဲ ခေါင်းငုံ့ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုအခါ....

အခေါင်းထဲ၌ လူသေအလောင်းတစ်လောင်းရှိနေသည်ကို တွေ့မြင်ရသည်။

‘သား....’

တန်လုံ အသံကုန်ဟန်ခေါ်လိုက်မိသည်။

အခေါင်းထဲမှအလောင်းမှာ သူ့သားအလောင်းဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

သူ၏သားသည် ရန်သူ့ လက်ချက်မိသွားပြီဖြစ်သည်။

တန်လုံက....

‘လူသတ်ကောင်....မင်းကို ငါ့ဘယ်တော့မှမကျေတူးဟေ့’ ဟု အော်ဟစ်ကြုံးဝါးလိုက်သည်။

ထိုစဉ်....

အခေါင်းထဲမှအလောင်းသည် လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်လာသည်ကို တွေ့ရသည်။

တန်လုံ မျက်လုံးပြူးသွားသည်။

‘သား....’

သူက အလောင်းကိုပွေ့ဖက်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုအခိုက်မှာပင်....

အလောင်းအောက်မှလက်ထစ်ဘက် ထွက်ပေါ်လာ၏။

ထိုလက်ထဲ၌ ဓားတစ်လက်ကိုင်ထားသည်။

ဓားဦးသည် တန်လုံ၏ ရင်ဝကို ထိုးစိုက်လိုက်လေသည်။

တန်လုံ မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ မရှောင်နိုင်တော့ပါ။

‘အား....’

စူးရှစွာ အော်ဟစ်ရင်း နောက်ပြန်လဲကျသွားလေသည်။

ထိုအခါ....

အလောင်းကောင်သည် အပေါ်သို့ မြှောက်တက်သွားပြီး အောက်ဘက်မှ လူတစ်ယောက်ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

ထိုလူမှာ မျက်နှာဖုံးစွပ်ထားသော လူသတ်သမား ဖြစ်ပါသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်က....

‘တန်လုံ ရှင် ဘာတတ်နိုင်သေးသလဲ၊ ထိုက်စန်းတောင်ခြေက အပြစ်အပျက်ကို အမှတ်ရဦးမှာပေါ့’

ဟု ပြောလိုက်၏။

တန်လုံသည် မြေပေါ်မှ ယူးလိမ့်ထရမ်း....

‘မင်း....မင်း....’

ဒေါသတကြီးဖြင့် တိုက်ခိုက်ရန်ဟန်ပြင်လိုက်၏။

သို့သော်....

‘ဝိုင်း....’

၂၁၈ ● တက္ကသိုလ်သီဟစောင်

လုံးဝ မဟန်နိုင်တော့ဘဲ မြေပေါ်လဲကျကာ အသက် ပျောက်သွားလေသည်။

တန်လုံသေဆုံးသွားသည်ကိုမြင်လျှင် ရဟတ်ရဲတိုက်မှ လူ များသည် စူးရှစွာအော်ဟစ်လိုက်ကြပြီး ဒရော့ယောပျံ ပြေး လွှားသွားကြလေတော့သည်။

....၀....

သားကောင်

ဆယ့်ငါးရက်။

ကောင်းလိသည် လင်းလင်းအား လိုက်လံရှာဖွေခဲ့သည်မှာ ဆယ့်ငါးရက်ရှိသွားပြီ ဖြစ်လေသည်။

သို့သော်....

လင်းလင်း၏ အရိပ်အယောင်ပင် မတွေ့ရပေ။

ကောင်းလိ စိတ်ဓာတ်ကျဆင်းလာလေတော့သည်။

စိတ်ညစ်ညစ်နှင့် လမ်းဘေးအရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်သို့ ဝင်ကာ အရက်သောက်လိုက်သည်။

တစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် ဆင့်သောက်ရင်း ကြာသော် မူးယစ်လာလေသည်။

ထိုအချိန်တွင်....

‘မင်းက အရက်သောက်လို့ စိတ်ညစ်တာ ပျောက်သွားမလား၊ ပြောစမ်းပါဦး’

စကားသံတစ်ချက် ထွက်ပေါ်လာသည်ကိုကြားလိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလီ လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ....

အဘိုးအိုတစ်ယောက်သည် သူးထံသို့ တည့်တည့်မတ်မတ် လမ်းလာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလီသည် ထိုအဘိုးအိုကိုမြင်လျှင် ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘ဪ... ဦးပါလား’

ထို အဘိုးအိုသည် ပြဿနာရှာသော မိန်းကလေးထံတွင် သိုင်းပညာသင်ရန် တိုက်တွန်းခဲ့ဖူးသော အဘိုးအို ဖြစ်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘မင်းဟာ မိဘတွေကို လုပ်ကြံသွားတဲ့ တရားခံကို ဖော်ထုတ်ရဦးမယ်မဟုတ်လား၊ ခုလို အရက်သောက်နေလို့ ပြီးမှလား’

ဟု ပြောလေသည်။

ထိုစကားကြားလျှင် ကောင်းလီ သတိဝင်လာလေတော့သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ၊ ကျွန်တော်ဟာ အသိခေါက်ခက် အဝင်နက်သလို ဖြစ်သွားပါတယ်’

ဟု ဝန်ခံလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘မင်းအဖေကိုသတ်တဲ့လူသတ်တရားခံ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါလဲဆိုတာ ဖော်မထုတ်ချင်ဘူးလား’

‘ဟာ....ဖော်ထုတ်ချင်တာပေါ့ဗျာ’

‘ကဲ....ဒါဆို ငါနဲ့လိုက်ခဲ’

‘ဗျာ....’

ကောင်းလီ ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားလေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘မင်းပဲ လူသတ်သမားကို ဖော်ထုတ်ချင်တယ်ဆို’

၂၂၂ ● တက္ကသိုလ်သိဟအောင်

‘ဟုတ်...ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျာ’

‘ဒါဖြင့် ငါနဲ့လိုက်နဲ့’

စကားဆုံးလျှင် ခပ်သွက်သွက် လှမ်းထွက်သွားလေသည်။

ကောင်းလိလည်း ထိုင်ရာမှထကာ ကောက်ကောက်ပါ
အောင် လိုက်ပါသွားလေတော့သည်။

....၀....

ဘု’ကျောင်းပျက်လေး....

အဘိုးအိုသည် ကောင်းလိအား ဘု’ကျောင်းပျက်လေး
တစ်ခုသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေသည်။

ဘု’ကျောင်းပျက်ထဲသို့ ရောက်လျှင် စားသောက်ဖွယ်ရာ
များ၊ အရက်များ အဆင်သင့်ပြင်ဆင်ထားသည်ကို တွေ့ရ
လေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၇) ● ၂၂၃

ကောင်းလိ အံ့သြသွားသည်။

‘ဦးဟာ ဒီနေရာကိုလာဖို့ အစကတည်းက အစီအစဉ်ရှိတာ
ပေါ့ ဟုတ်လား’

ဟု မေးလိုက်လေသည်။

အဘိုးအို ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်က ဒီနေရာမှာ လူတစ်ယောက်နဲ့တွေ့ဖို့
ချိန်းထားတယ်လေ’

ကောင်းလိက....

‘ဘယ်သူများလဲဗျာ’

အဘိုးအို လက်ကပြလိုက်သည်။

‘အချိန်တန်တော့ မင်း သိရမှာပေါ့၊ ကဲ....ထိုင်ဦး’

‘ဟုတ်ကဲ့’

သူတို့နှစ်ယောက် မျက်နှာချင်းဆိုင် ထိုင်ချလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက ကောင်းလိအတွက် အရက်တစ်ခွက် ငွေပေး
လိုက်ပြီး....

‘ရော့....သောက်’

‘ကျေးဇူးပါပဲ’

ကောင်းလိက အရက်သောက်လိုက်သည်။

www.burmeseclassic.com

၂၂၄ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

အသင့်ရှိနေသောစားသောက်ဖွယ်ရာများ စားသောက်
လိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘ကောင်းလိ အခုရဟတ်ရဲတိုက်ရဲအခြေအနေဘယ်လိုရှိတယ်
ဆိုတာ မင်း သိသလား’

ဟု ကောက်ကာငင်ကာ မေးလေသည်။

‘ဗျာ....’

ကောင်းလိ ရင်ထိတ်သွားသည်။

လူသတ်သမားသည် ရဟတ်ရဲတိုက်ပိုင်ရှင် တန်လုံအား
လုပ်ကြံဖို့ ကြိုးစားမည် မဟုတ်ပါလား။

အဘိုးအို၏စကားကြားလိုက်ချလျှင် ရဟတ်ရဲတိုက်အခြေ
အနေ မဟန်တော့မှန်း ခိုပ်မိလိုက်လေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘ရဟတ်ရဲတိုက်ပိုင်ရှင်တန်လုံဟာမကြာသေးခင်ကပဲလုပ်ကြံ
ခံလိုက်ရတယ်’

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ တစ်ကိုယ်လုံး ထောင့်တင်းသွားလေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၂၂၅

သူက လင်းလင်းအား လိုက်လံရှာဖွေနေချိန်တွင် တန်လုံ
လုပ်ကြံခံလိုက်ရခြင်းဖြစ်သည်။

တမလွန်ဘဲရောက်နေသော မိဘများကား ထိုအကြောင်း
ကို သိနိုင်ကြမည်ဆိုပါလျှင် မိဘထက် ချစ်သူကို ဦးစားပေး
သည်ဆိုကာ ပြစ်တင်ပြောဆိုခြင်းခံရမည်မှာ သေချာလှပေ
တော့သည်။

ယခု....

အာဇာနည်ငါးဖော်တွင်လေးယောက်လုပ်ကြံခံလိုက်ရပြီး
တစ်ယောက်သာလျှင်ကျန်တော့သည်။

ထိုတစ်ယောက်သည် လုပ်ကြံခံရပြီးပြီဆိုလျှင် လူသတ်
သမားအား မည်သို့မျှ ရှာတွေ့နိုင်တော့မည် မဟုတ်ချေ။

ကောင်းလိ စိုးရိမ်ပူပန်လာလေတော့သည်။

‘ဒါဆို အာဇာနည်ငါးဖော်မှာ လွေ့ကျောင်းတစ်ယောက်
ပဲ ကျန်တော့တာပေါ့’

ဟု လွှတ်ခနဲ ရေရွတ်လိုက်သည်။

အဘိုးအိုက....

‘မှန်တပေါ့ကွာ’

‘လွေ့ကျောင်းလုပ်ကြံခံလိုက်ရရင်တော့ လူသတ်သမားကို
ဘယ်တော့မှ ရှာလို့ တွေ့နိုင်တော့မှာ မဟုတ်ဘူး’

၂၂၆ ဇာတ်ကားအစ

‘ဒါလဲ မှန်တာပဲ’

ကောင်းလိ မတ်တတ်ရပ်လိုက်သည်။

‘ကျွန်တော် ထိုင်နေလို့ မဖြစ်တာဘူး’

သူက လူသတ်သမားအား လိုက်ရှာဖို့ အချိန်မဖြုန်းနိုင်
တော့ပေ။

အဘိုးအို ပြုံးလိုက်သည်။

‘မင်းက ခုချက်ချင်း လူသတ်သမားကို လိုက်ရှာတော့
မယ်ပေါ့ ဟုတ်လား’

ဟု မေးသည်။

ကောင်းလိ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘နေပါဦး၊ လူသတ်သမား ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ မင်း
သိလို့လား’

‘ဗျာ....’

ကောင်းလိ ငိုငိုသွားသည်။

အဘိုးအိုက....

‘မင်းက လူသတ်သမားကို တွေ့ချင်တယ်ဆိုရင် ကျုပ်ရဲ့
စကားကို နားထောင်မှ ဖြစ်မယ်’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ၂၂၇

ကောင်းလိသည် အဘိုးအိုအား နားထောင်နိုင်စွာ ကြည့်
လိုက်မိသည်။

အဘိုးအိုက တည်ကြည်သော မျက်နှာထားဖြင့်....

‘ငါ့ပြောတာ ဘယ်လို သဘောရသလဲ’

ဟု မေးလာသည်။

ကောင်းလိက....

‘ကျွန်တော်....’

‘ငါ့စကားကို မင်းနားထောင်နိုင်မယ်ဆိုရင်တော့လူသတ်
သမားကို တွေ့ရလိမ့်မယ်လို့ ငါအာမခံတယ်’

‘ဦးက....’

‘မင်းစဉ်းစားပေါ့ကွာ’

ကောင်းလိသည် အဘိုးအို၏ စကားကို မယုံတစ်ချက် ဟို
တစ်ချက် ခဝေခဝါဖြစ်နေသည်။

အဘိုးအိုက....

‘ဒီလောက် ကျယ်ပြန့်တဲ့ လောကကြီးထဲမှာ ငါ့လိုနဲ့
လောက်မကြာခဏ ဆုံတွေ့မိကြတယ်၊ အဲဒါဟာ တူးဆွန်းတဲ့
စိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခုလို့ မင်းထင်နေသလား’

ဟု မေးသည်။

၂၂၀ • တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကောင်းလီ အပြေမပေးနိုင်ချေ။

အဘိုးအိုက....

‘ဒါဟာ တိုက်ဆိုင်တာမဟုတ်ဘဲ တမင်ဖန်တီးလို့ ဖြစ်ပေါ်လာတာဆိုရင်ကော....’

‘ဗျာ....’

‘ငါက မင်းနောက်ကို ခြေရာခံပြီး တကောက်ကောက် လိုက်နေခဲ့တယ်ဆိုတာ မင်းနားလည်ထားစမ်းပါကွာ’

ကောင်းလီ မယုံကြည်နိုင်အောင်ဖြစ်နေသည်။

အဘိုးအိုသည် အဘယ်ကြောင့် သူ၏နောက်သို့ ခြေရာခံလိုက်နေရပါသနည်း။

အဘိုးအိုက....

‘ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ မင်းသိချင်နေတယ် မဟုတ်လား’

ဟု မေးသည်။

ကောင်းလီ ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျာ’

‘အေး...ငါက မင်းခံစားနေရတဲ့ ခံစားချက်တွေကို နားလည်မိတယ်၊ ကိုယ်ချင်းစာမိတယ်၊ ဒါကြောင့် ထိုက်စန်းတောင်ခြေက ကံစွဲကို ပြောပြဖို့ စဉ်းစားမိလို့ပဲ’

‘ဟင်....’

ကောင်းလီ ပိုပြီး အံ့သြသွားလေသည်။

အာဇာနည် ငါးဖော်၏ ထိုက်စန်းတောင်ခြေမှ ကိစ္စသည် အဘိုးအိုနှင့် မည်သို့ ပတ်သက်နေပါသနည်း။

ကောင်းလီ တွေးမရနိုင်အောင် ဖြစ်နေစဉ်....

အာဇာနည် ငါးဖော်မှာ နောက်ဆုံးကျန်ရစ်ခဲ့တဲ့ လွေကျောင်းဆိုတဲ့လူဟာ ငါပဲဆိုတာ မင်းသိရင် အံ့သြတော့မှာ မဟုတ်ပါဘူးလေ’

ဟု ပြောလေသည်။

အဘိုးအိုမှာ လွေကျောင်းဖြစ်သည်ဟု သိလိုက်သောအခါ တွင်မူ ကောင်းလီသည် အခြေအနေအရပ်ရပ်ကို နားလည်စေဘောပေါက်သွားလေတော့သည်။

....၀....

အဘိုးအို (၁၇) လွေကျောင်းက...

လွေကျောင်းသည် အာဇာနည် ငါးဖော်တွင် သိုင်းပညာ အထက်ပြန်ဆုံး ဖြစ်လေသည်။

ယခု...

ကောင်းလိသည် လွေကျောင်းနှင့် ဆိုက်ဆိုက်မြိုက်မြိုက် ဆုံတွေ့လိုက်ရပြီ ဖြစ်လေသည်။

လွေကျောင်းက ...

‘အာဇာနည် ငါးဖော်ကို လိုက်ပြီး လုပ်ကြံနေတဲ့လူဟာ ထိုက်စန်းတောင်ခြေ အဖြစ်အပျက်နဲ့ ပတ်သက်နေတယ်ဆိုတဲ့ ယူဆချက်ဟာ အမှန်ပါပဲ။ သူဟာ ကျုပ်တို့ မတရားလုပ်လို့ သေဆုံးသွားခဲ့ရတဲ့ သိုင်းသမားလင်းဟုန်ရဲ့ သမီးပါပဲ’

ထိုက်စန်း တောင်ခြေတွင် ပေါ်ပေါက်ခဲ့သော အဖြစ် အပျက်များကို ကောင်းလိကား ပြောပြလိုက်လေသည်။

ယခု...

ကောင်းလိသည် သူ့အလွန်သိလိုသော အဖြစ်အပျက်များ ကို သိလိုက်ရပြီဖြစ်သည်။

သူ၏ဖခင်သည် လူကောင်းတစ်ယောက် မဟုတ်ကြောင်း လည်း ဆင်ခြင်မိလာသည်။

အဘိုးအို (၁၇) လွေကျောင်းက...

‘တကယ်တော့ ထိုက်စန်းတောင်ကိစ္စမှာ ကျုပ်တို့ မှားခဲ့ ကြတာပဲ။ အို... ဒီကိစ္စမှ မဟုတ်ပါဘူး။ တခြားအများတွေ အများကြီးရှိခဲ့ကြတာပဲ။ ကျုပ်တို့အာဇာနည်ငါးဖော် နာမည် ပျက်ခဲ့ကြတာ ကြောပဲပေါ့’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ ဘာမှမပြောနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

လွေကျောင်းက....

‘လင်းဟုန်ရဲ့သမီးနေရာမှာ မင်းဆိုရင်ကော ဘယ်လိုခံစား ရမလဲ တွေးကြည့်စမ်းပါ’

ကောင်းလိ ဘာမှမပြောနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသည်။

လွေကျောင်းက...

‘ကောင်းလိ၊ မင်းက ငါ့ကို ကတိတစ်ခု ပေးမှဖြစ်မယ်’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိက...

‘ပြောပါဦး၊ ကျွန်တော် ဘယ်လိုကတိမျိုး ပေးရမှာလဲ’

လွေကျောင်းက....

‘ပြီးခဲ့တဲ့ကိစ္စတွေ ပြီးပါစေတော့၊ လူသတ်သမားနဲ့ ရင် မဆိုင်ဘဲ နေလိုက်ဖို့ပါ’

‘ဒါ....’

‘မင်း ကတိမပေးနိုင်ဘူးလား’

ကောင်းလီ ဘာမှမပြောဘဲ နေလိုက်လေသည်။

လွေကျောင်းက....

‘မင်း ကတိမပေးနိုင်ဘူးဆိုတာ ကျုပ်သိပါ့ဟပ့်၊ ကိစ္စတော့ မရှိပါဘူး၊ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ လူသတ်သမား ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ မင်း ဘယ်တော့မှ သိနိုင်မှာမဟုတ်လို့ဘဲ’

ကောင်းလီ ခပ်တည်တည်ပင် နေလိုက်လေသည်။

လွေကျောင်းက....

‘ကဲ....မင်းသွားနိုင်ပါပြီ’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလီသည် ထွက်မသွားနိုင်ဟု ငြင်းမည်ကြံရွယ်လိုက်သည်။

သို့သော်....

သုဇ်ဦးခေါင်းထဲ အတွေးတစ်ခု ဝင်ရောက်လာသဖြင့်....

‘ကောင်းပဲပြီဗျာ’

ဟု ပြောကာ ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

အဘိုးအိုကိုပင် နှုတ်မဆက်ဘဲ ခပ်သွက်သွက်ထွက်လာခဲ့လေတော့သည်။

....O....

ကောင်းလီသည် ဘုံကျောင်းပျက်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ဘုံကျောင်းပျက်နှင့် မလှမ်းမကမ်းသို့ရောက်လျှင် သစ်ပင်တစ်ပင် နောက်ကွယ်သို့ ဝင်ပုန်းလိုက်သည်။

ထို့နောက်....

ဘုံကျောင်းပျက်လေးဆီသို့ အကဲခတ် ကြည့်လိုက်လေသည်။

လူသတ်သမားသတ္တိ နောက်ဆုံး ကျန်ရစ်ခဲ့သော လေ့ကျောင်းကို မည်သည့်နည်းနှင့်မျှ ချမ်းသာပေးမည် မဟုတ်ပါချေ။

လေ့ကျောင်းအား သုတ်သင်ရှင်းလင်းရန် ရောက်ရှိလာမည်ဟု ဖြစ်လေသည်။

လူသတ်သမားအား တွေ့လိုလျှင် လေ့ကျောင်းအား မျက်ခြည်မပြတ်စောင့်ကြည့်နေဖို့ နည်းလမ်းတစ်ခုသာရှိတော့သည်ဟု နားလည်သားပေသည်။

ကောင်းလီ အတန်ကြာ စောင့်ကြည့်နေသည့်တိုင် လေ့ကျောင်း ထွက်ပေါ်လာခြင်းမရှိချေ။

ကောင်းလီ မျက်မှောင်ကုတ်သွားသည်။

‘သူက သာကြောင့် ခုထိ သွက်မလာသေးတာလဲ’

ဟု တွေးလိုက်မိသည်။

ဆက်ပြီး အကဲခတ်ကြည့်နေလိုက်သည့်တိုင် ထွက်ပေါ်လာသည်ကို အလျဉ်းမတွေ့ရချေ။

ကောင်းလီ စိတ်လှုပ်ရှားလာလေတော့သည်။

‘တခြားတစ်ဘက်က ထွက်သွားရင်တော့ ဒုက္ခပဲ’

လေ့ကျောင်းအား မျက်ခြည်ပြတ်သွားလျှင် လူသတ်သမားကို တွေ့ရှိနိုင်တော့မည်မဟုတ်ပေ။

ကောင်းလီသည် သစ်ပင် နောက်ကွယ်မှ ထွက်ကာ ဘုံကျောင်းပျက်ဆီသို့ လှမ်းသွားရန် ဟန်ပြင်လိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်မှာပင်....

‘ဟူး...ဟူး’

အဝတ်အစားလေး သံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလီ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ အေးမူ လူရိပ်တစ်ခု ပြေးလွှားလာနေသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရသည်။

ကောင်းလီ ရင်ထိတ်သွားသည်။

သစ်ပင်နောက်ကွယ်သို့ ပြန်လည်ပြေးဝင်ကာ ပုန်းအောင်းနေလိုက်လေသည်။

မကြာပါချေ။

လူတစ်ယောက်သည် သစ်ပင်ချုံနွယ်များကြားမှ ဖြတ်သန်းကာ ပြေးလွှားလာရင်း ဘုံကျောင်းပျက်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။

ထိုလူကို တွေ့မြင်လိုက်ရလျှင် ကောင်းလီ ရင်ထိတ်သွားလေတော့သည်။

ထိုလူမှာ သူ့အလွန်တွေလိုနေသည့် လူသတ်သမားပင် ဖြစ်လေတော့သည်။

လူသတ်သမား ဆောက်ရှိလာသဖြင့် လွေကျောင်းသည် ဘုံကျောင်းပျက်ထဲ၌ပင် ငြိမ့်နိုးမည်ဟု ကောင်းလိ သဘောပေါက်လိုက်လေသည်။

လွေကျောင်းသည် လူသတ်သမားနှင့်ရင်ဆိုင်ရန် ချိန်းဆံ့ထားသည်တကား။

ကောင်းလိ စိတ်လှုပ်ရှားလာလေသည်။

ထိုအခိုက်မှာပင်.....

‘လွေကျောင်း.....အာဇာနည်ငါးဖော်မှာ ခင်ဗျားတစ်ဦးပဲ ကျန်တော့တယ်ဆိုတာ မှတ်ထားပါ၊ အခု ခင်ဗျားအလှည့်ပဲ’

ကျယ်လောင်သောစကားသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်က ပြောလိုက်ခြင်း ဖြစ်လေသည်။

မရှေးမနှောင်းမှာပင်.....

‘ဟား.....ဟား.....ဟား’

ဘုံကျောင်းထဲမှ ရယ်မောသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။

‘သတ္တိရှိရင် ဘုံကျောင်းပေါ်လာခဲ့လေ’

လွေကျောင်း၏အသံ ဖြစ်လေသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်က....

‘စိတ်ချ’

ဟု ပြောကာ မြေပေါ် ခြေတစ်ချက် ဆောင့်လိုက်လျှင် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ပေါ့ပါးစွာဖြင့် ဘုံကျောင်းပေါ်သို့ ဆောက်ရှိလွှားလေတော့သည်။

.....ဝ.....

မျက်နှာဖုံးရှင် ဆောက်လာပြီဖြစ်လေသည်။

ကောင်းလိရင်ထဲ တထိတ်ထိတ် ခုန်လာသည်။

ထိုက်စန်းတောင်ကိစ္စသည် သူနှင့် ဘာမှ သက်ဆိုင်ခြင်း မရှိပေ။

သူ၏မိဘများ လုပ်ကြံခံလိုက်ရသည့်ကိစ္စကိုသာ မျက်နှာဖုံးရှင်နှင့် စာရင်းရှင်းရမည် ဖြစ်လေသည်။

၂၃၀ ● တက္ကသိုလ်ဆီမအောင်

ထိုသို့ တွေးမိလိုက်သည်နှင့် ပုန်းကွယ်ရာမှ ထွက်ကာ ဘု
ကျောင်းပျက်ဆီးသို့ တိတ်တဆိတ် ချဉ်းကပ်သွားလိုက်သည်။

ဘုကျောင်းပျက် အတွင်းသို့ ချောင်းကြည့်လိုက်သော
အခါ မျက်နှာဖုံးရှုပ်နှင့် လွေ့ကျောင်းတို့ မျက်နှာချင်းဆိုင်
ရှုပ်နေကြသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ကောင်းလိက အခြေအနေ စောင့်ကြည့်နေလိုက်သည်။

မျက်နှာဖုံးရှုပ်၏စကားသံ ထွက်ပေါ်လာပါသည်။

‘ခင်ဗျားရှဲ့အဖော်တွေကော့ ကျုပ်ရှဲ့လက်ချက်နဲ့ သေကုန်
ကြပြီ၊ ခင်ဗျားပဲကျန်တော့တယ်’

လွေ့ကျောင်း ခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

‘ဒါတွေ ကျုပ်သိပြီးပါပြီ’

‘အင်း... ခင်ဗျားက ရဟတ်ရဲတိုက်ရဲ့ နံရံမှ ကျုပ်ကို
ဒီဘုကျောင်းပျက်မှာ စောင့်နေမယ်လို့ ချိန်းသွားတာ
သောင်ချောက်တစ်ခု ဖြစ်နေတယ် ဆိုရင်တောင် ကျုပ်က
မဖြစ်မနေ လာမှာပဲ’

လွေ့ကျောင်းက....

‘မင်းရဲ့သတ္တိ၊ မင်းရဲ့ နာကြည်းချက်ကို ငါ သိပါတယ်၊
မင်း ဘယ်လိုပဲ ရှုပ်ချက် ဟန်ဆောင်ထားပေမယ့် မင်းဟာ
သိုင်းသမားလင်းဟုန်ရဲ့သမီးဆိုတာ ငါသိပါတယ်လေ’

ချစ် ရန်သူ (၃) ၂၃၉

ဟု ပြောလိုက်၏။

မျက်နှာဖုံးရှုပ်၏ခန္ဓာကိုယ် ဆက်ခနဲတုန်ခါသွားသည်။

လွေ့ကျောင်းက....

‘တစ်ချိန်က ငါတို့ရဲ့လုပ်ရပ်ဟာ မှားယွင်းခဲ့တယ်ဆိုတာ
ခုချိန်မှာ ငါ သဘောပေါက်နေပါပြီ၊ ဒါကြောင့် မင်းကို
ချိန်းလိုက်တာပါ’

မျက်နှာဖုံးရှုပ်က ဘာမှမပြောဘဲ လွေ့ကျောင်းကို စူးရှ
တောက်ပသောမျက်လုံးအစုံဖြင့် ကြည့်နေသည်။

လွေ့ကျောင်းက....

‘ကျုပ်က မင်းကို အကောက်ကြံချင်လို့ မဟုတ်ပါဘူး၊
ကျုပ်ရဲ့အပြစ်တွေကို ဝန်ခံချင်လို့ပါ’

ဟု ပြောလိုက်၏။

‘ဟင် ...’

မျက်နှာဖုံးရှုပ် လွှတ်ခနဲရေရွတ်လိုက်သည်။

လွေ့ကျောင်းက....

‘ကျုပ်က သေရမှာကြောက်လို့ သွေးရှူးသွေးတန်းပြော
နေတာမဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်ကို သတ်ပစ်လိုက်မိပါကတယ်၊
ကျုပ်က ခုခံမှာမဟုတ်ပါဘူး’

၂၄၀ ● စက္ကန့်သံသယအောင်

မျက်နှာဖုံးရှင်က....

‘ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို မယှဉ်နိုင်မှန်းသိလို့ ခုလိုပြောနေတာဟုတ်လား’

ဟု ခန့်လိုက်သည်။

လွေကျောင်း ပြုံးလိုက်သည်။

‘ကျုပ်ဟာ အာဇာနည်ငါးဖော်မှာ အကြီးဆုံးသိုင်းပညာ အတော်ဆုံးဆိုတာ မင်း ကြားမိမှာပါ။ ကျုပ်က မင်းကို မယှဉ်နိုင်ရင်တောင် သိုင်းကွက်ဘစ်ရာအတွင်း မင်းကကျုပ်ကို နိုင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကျုပ်သေမယ်ပဲထားပါစေတဲ့ မင်းလဲ သက်သာမှာတော့မဟုတ်ဘူး’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

မျက်နှာဖုံးရှင် ဘာမှမပြောဘဲ ပါးစပ်ပိတ်ထားလိုက်၏။

လွေကျောင်းက....

‘ကျုပ် ခုလိုပြောနေတာ မင်းကိုကြောက်လို့မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ်ချင်းစာလို့ ကျုပ်က နောင်တတရား ရလာလို့ ပြီးတော့ မင်းဆီက အခွင့်အရေးတစ်ခု တောင်းချင်လို့’

မျက်နှာဖုံးရှင်က....

‘ဘာအခွင့်အရေးတောင်းချင်တာလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

လွေကျောင်းက....

‘အာဇာနည်ငါးဖော်ကို သုတ်သင် ရှင်းလင်းပြီးပြီ ဆိုရင် မင်းကျေနပ်ရမယ်။ ကောင်းလိကို ဒုက္ခမပေးရဘူး’

ထိုစကားကြားရလျှင် ကောင်းလိ၏ခန္ဓာကိုယ် ဆတ်ခနဲ တုန်ခါသွားလေသည်။

သူ၏ရင်ထဲ ဖော်မပြနိုင်သော ခံစားချက်များလည်း ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့သည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်က ...

‘ကောင်းလိက ခင်ဗျားနဲ့ဘာဆိုင်လို့လဲ’

ဟု မေးလေသည်။

လွေကျောင်း ခေါင်းခါယမ်းလိုက်သည်။

‘ကျုပ်နဲ့ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး။ ဒါပေမယ့် မင်းနဲ့လဲ ဘာမှ မဆိုင်ဘူး’

သူ၏စကားအဓိပ္ပာယ်မှာ ကျယ်ဝန်းလှပေသည်။

လွေကျောင်းက....

‘ကဲ....မင်းဘယ်လိုသဘောရသလဲ’

ဟု မေးလေသည်။

၂၄၂ ● ဇာတ္ကဏ္ဍအိမ်ထောင်

မျက်နှာဖုံးရှင် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

‘ကောင်းပြီ... ကျုပ်သဘောတူတယ်’

လွေကျောင်း ဝမ်းသာသွားလေသည်။

‘ဒါဆို... မင်းအနေနဲ့ ကျုပ်ကို ကြိုက်သလို လုပ်နိုင်ပါပြီ’
လေ

ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်က....

‘ကျုပ်က ခင်ဗျားကိုတော့ သယ်နည်းနဲ့မှ ခွင့်လွှတ်နိုင်
မှာ မဟုတ်ဘူး’

ဟု ခင်ပြတ်ပြတ်ပြောလေသည်။

လွေကျောင်းက....

‘မင်းကခွင့်လွှတ်ရင်တောင် ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ်ခွင့်လွှတ်မှာ
မဟုတ်ဘူး’

ဟု တည်ကြည်သောမျက်နှာထားဖြင့် ပြောလေသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်က....

‘အပိုတွေ ပြောမနေနဲ့၊ သတိသာထားဗေတော့’

ဟု ကြုံးဝါးကာ လွေကျောင်းထံသို့ လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်
ဝင် တိုက်ခိုက်လိုက်လေသည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၂၄၃

လုံးဝမထင်မှတ်သည့်အချိန်၌ တိုက်ခိုက်လိုက်ခြင်း ဖြစ်၏။

ကောင်းလီသည် လွေကျောင်းက ပြန်လည်ခုခံတိုက်ခိုက်
လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ထားလေသည်။

သို့သော်...

လွေကျောင်းသည် လုံးဝ ခုခံခြင်း မပြုဘဲ မလှုပ်မယှက်
ရပ်နေ၏။

ထို့ကြောင့်....

မျက်နှာဖုံးရှင် ချိတ်ချလိုက်သော လက်ဝါးသည် လူ၏
ရင်သို့ တည့်တည့်မတ်မတ်တိုးဝင်သွားလေတော့သည်။

‘ဝန်း....’

‘အား....’

စူးရှကျယ်သောင်သော အသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်။

လွေကျောင်းမှာ အနောက်ဘက် လွင့်စဉ်သွားပြီး ကြမ်း
ပြင်ပေါ် လဲကျသွားလေသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်၏ လက်ဝါးချိတ်ချက်မှာ တစ်ချက်ဆို လို
သလောက် ထိရောက်မှုရှိလှပေသည်။

လွေကျောင်းသည် ကြမ်းပြင်ပေါ် လဲကျသွားပြီးနောက်
တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်တော့ချေ။

၂၄၄ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

ကောင်းလီ သတိဝင်လာသည်။

‘လူသတ်ကောင် မင်းဘယ်ပြေးမလဲ’

ဟု အော်ငေါက်ကာ ပုန်းကွယ်ရာမှ ခုန်ထွက်ပြီးမျက်နှာ
ဖုံးရှင်ဘဲ ပြေးဝင်သွားလေသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်သည် ကောင်းလီအား ပြန်လည် တိုက်ခိုက်
ရန် ဟန်ပြင်လိုက်ပြီးမှ မည်သို့ သဘောပေါက်သွားမှန်းမသိ၊
ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်ပြေးသွားလေသည်။

ကောင်းလီ ဒေါသထွက်သွားသည်။

‘မပြေးနဲ့’

အော်ငေါက်ရင်း တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလိုက်သွားလေတော့
သည်။

.....

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၃) ● ၂၄၅

‘လေတိုးသံများ တဟူ့ဟူ့မည်ကာ ထွက်ပေါ်လာအောင်
ပင် ကောင်းလီတစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလွှားလာခဲ့လေသည်။’

သို့သော်.....

မျက်နှာဖုံးရှင်အား မိအောင်မလိုက်နိုင်ခဲ့ပါချေ။

မျက်နှာဖုံးရှင်သည် တဖြည်းဖြည်းစေးသွားပြီး မြင်ကွင်းမှ
ကွယ်ပျောက်သွားလေသည်။

လိုက်၍ မမီတော့သည့်နောက်ဆုံး.....

‘တောက်....’

ကောင်းလီသည် ခံပြင်းစွာ တက်ခေါက်ကာ ခြေလှမ်း
ရပ်လိုက်ရလေသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်သည် လွေကျောင်းအပါအဝင် အာဇာနည်
ငါးဖော်ကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းပြီးသွားပြီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်.....

နောက်ထပ် ထွက်ပေါ်လာစရာအကြောင်းမရှိတော့ချေ။

ကောင်းလီသည် တွေးရင်း တွေးရင်း မျက်နှာဖုံးရှင်အား
သုတ်သင်ရှင်းလင်းနိုင်ခြင်းမရှိသဖြင့် ကိုယ့်ကိုကိုယ် ယူကြုံးမရ
ဖြစ်လာလေတော့သည်။

www.burmeseclassic.com

၂၇၆ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

‘တောက်...ငါ့လောက်အသုံးမကျတဲ့လူ လောကပေါ်မှာ
ရှိတော့မှာ မဟုတ်ဘူး’

ကိုယ့်ကိုကိုယ် အပြစ်တင်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်...

ပြေးလွှားလာသော ခြေသံများ ထွက်ပေါ်လာသည်ကို
ကြားလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိ လှမ်းကြည့်လိုက်သောအခါ အဝါရောင်ဝတ်
ဆင်ထားကြသူများ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရ၏။

အရှေ့ပင်လယ်မှလူများ ဖြစ်လေသည်။

အနက်ရောင်ဝတ်မိန်းကလေးနှင့် စေ့စပ်ထားသော အရှေ့
ပင်လယ်သိုင်းဆရာ၏သားဖြစ်သူကို ကောင်းလိ သတိရလိုက်
လေသည်။

အရှေ့ပင်လယ်မှလူများကလည်း ကောင်းလိကို တွေ့မြင်
သွားလေသည်။

‘တွေ့ပြီဟေ့ ဟိုမှာ...ဟိုမှာ’

‘မလွတ်စေနဲ့’

‘နိဂုံးထား’

ခြာသံပေးကာ တစ်ဟုန်ထိုး ပြေးလာကြပြီး ဝိုင်းရံထား
လိုက်ကြလေသည်။

ကောင်းလိ ရင်ဆိတ်သွားသည်။

‘တွေ့လူတွေ၊ ဒါက ဘာဘတောလဲဗျ’

ဟု အော်ပြောလိုက်၏။

ထိုစဉ်...

‘မင်းကို ဆုံးမမလို့ ပေါ့ကွာ’

အေးတိအေးစက်စက်ကားသံထွက်ပေါ်လာလေသည်။

အရှေ့ပင်လယ်မှ သခင်လေး လှမ်းလာသည်ကို တွေ့မြင်
လိုက်ရလေသည်။

ကောင်းလိက...

‘ခင်ဗျားရောက်လာတာနဲ့အတော်ပဲဗျ၊ ခင်ဗျားလူတွေက
ကြည့်လုပ်စမ်းပါဦး’

ဟု ပြောလိုက်သည်။

၂၄၀ ● အတ္တသိုလ်သီတအောင်

လူငယ်က....

‘နောက်ဆုတ်လိုက်ကြမ်း’

လက်ဝေ့ ယမ်းကာ ပြောလိုက်သည်။

သူ၏လူများ ချက်ချင်းနောက်ဆုတ်လိုက်ကြလေသည်။

ကောင်းလိ ကျေနပ်သွားသည်။

‘ဒီလိုမှပေါ့ဗျာ’

အင်္ဂါရောင်ဝတ်ထားကြသူများနောက်ဆုတ်သွားကြသော်လည်း လူငယ်က ရှေ့တိုးလာလေသည်။

ကောင်းလိနှင့် မလှမ်းမကမ်းတွင် ခြေလှမ်းရပ်လိုက်ပြီး....

‘မင်းကို သိုင်းကွက်သုံးကွက်အကျောပေးလိုက်မယ်၊ ကဲ.... စပြီးတိုက်ခိုက်ပေတော့’

ဟု ပြောလေသည်။

ကောင်းလိ ကြောင်အမ်းအမ်း ဖြစ်သွားသည်။

‘ကျုပ်က အာဖြစ်လို့ တိုက်ခိုက်ရမှာလဲ’

‘စကားမရှည်နဲ့ မင်းတိုက်မလား၊ မတိုက်ဘူးလား’

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၄) ● ၂၄၉

‘ဟာ... ကျုပ် စိတ်ရှုပ်နေရတဲ့အထဲ ခပ်ဗျားကလဲတော့မောင်’

ကောင်းလိက အပြစ်တင်လိုက်သောအခါ လူငယ်ဒေါဟူ သွားလေတော့သည်။

‘ကျုပ်က အခွင့်အရေးပေးပြီးပြီ၊ မင်းဘာသာ မတိုက်တာ တော့မတတ်နိုင်ဘူး၊ ကဲ.... ကျုပ်ခွဲတိုက်ကွက်ကိုရှောင်နိုင်ရင် ရှောင်ပေတော့’

စကားဆုံးလျှင် ကောင်းလိထံ ခုန်ဝင်ကာ တိုက်ခိုက်လိုက် လေသည်။

ကောင်းလိ ရင်ထိတ်သွားသည်။

‘ခပ်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်တာလဲ’

အော်ပြောရင်း ဂဟျာကယာ ရှောင်တိမ်းလိုက်လေသည်။

သို့သော်....

လူငယ်၏ တိုက်ခိုက်မှုကို လွှတ်အောင်မရှောင်နိုင်သဖြင့်....

‘ဝုန်း....’

‘အား....’

အစေးသို့ လွင့်စဉ်သွားလေတော့သည်။

‘ခြူး’

၂၅၀ ● တက္ကသိုလ်သီတအောင်

ကျယ်လောင်သောအသံတစ်ချက်ထွက်ပေါ်လာသည်။

လူငယ်သည် ခါး၌ ချိတ်ဆွဲသားသော ဓားကို ဆွဲထုတ်
လိုက်ခြင်းဖြစ်သေးသည်။

ထို့နောက်....

ကောင်းလိမ့် ချဉ်းကပ်သွားလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိမ့် ခြေပေါ်မှ လူးလိမ့်ထလိုက်သည်။

လူငယ်က....

‘ငါ့ရဲ့အသည်းနှလုံးကို ခွဲဖို့ကြိုးစားတဲ့ကောင် သေဖို့သာ
ပြင်ထားပေတော့’

ဗု ပြောကာ ဓားဖြင့်ထိုးသွင်းလိုက်လေသည်။

ကောင်းလိမ့် ထိတ်လန့်သွားသည်။

လူငယ်၏ဓားထိုးချက်ကို မည်သို့မျှမရွှောင်နိုင်မှန်း သဘော
ပေါက်လိုက်လေသည်။

ထိုစဉ်....

လူချိပ်တစ်ခု လျှပ်တစ်ပြက် ခုန်ဝင်လာလေသည်။

ထိုလူသည် လူငယ်အား တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ ကောင်းလိမ့်
ရှေ့၌ မားမားမတ်မတ်ရပ်ကာ အကူအကူယူပြု ထားလိုက်
သည်။

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၇) ● ၂၅၁

လူငယ်ထိုးသွင်းလိုက်သည့်ဓားသည် ထိုလူ၏ရင်ဝကို ထိုး
သွင်းမိလိုက်လေသည်။

အား....

ထိုလူ စူးရှစွာအော်ဟစ်ကာ မြေပေါ် လဲကျ သွားလေ
သည်။

ထိုအချိန်တွင်....

‘မလုပ်နဲ့၊ မှားကုန်တော့မှာပဲ’

အော်ဟစ်တားဆီးသံနှင့်အတူ အနက်ရောင်ဝတ် မိန်း
ကလေး ငြိုးလွှားရောက်ရှိလာလေတော့သည်။

....၀....

အနက်ရောင်ဝတ် မိန်းကလေး ရောက်ရှိလာသည်။

သူမသည် လူငယ်အား အကျိုးအကြောင်း ငြင်းပြလိုက်
လေသည်။

အဖြစ်မှန်ကို လူငယ် သဘောပေါက်သွားပြီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်...

အားတုန့်အားနာဖြစ်သွားပြီး ကောင်းလိအား တောင်းပန်လိုက်လေသည်။

ကောင်းလိအနေနှင့်လည်း ခုဝိမလွတ်နိုင်စရာ အကြောင်းမရှိပါ။

လူငယ်၏ဓားချက် ထိမိသွားသူမှာ မျက်နှာဖုံးရှင် ဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

လူငယ်နှင့် မိန်းကလေးတို့သည် နားလည်မှု ရရှိသွားကြပြီဖြစ်၍ ကောင်းလိကို နှုတ်ဆက်ကာ ပြန်လည်ထွက်ခွာသွားကြလေတော့သည်။

...၀....

BURMESE
CLASSIC
.COM

မျက်နှာဖုံးရှင်သည် မြေပေါ်၌ လဲကျနေသည်။

ကောင်းလိက မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်သည်။

‘ကဲ...ဘယ်နှယ်ရှိ၊ ကျုပ်ကို မင်းကိုယ်တိုင် သတ်ပစ်ချင်နေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်မသိဘူး မှတ်သလား၊ သူများလက်ချက်နဲ့ ကျုပ် သေဆွားမှာကို မလိုလားလို့ မင်းက လက်ဦးအောင် သတ်ဖို့ကြိုးစားတော့ ခုလို ကြား အချောင်ခံသွားရတာပေါ့’

ဟု ရေရွတ်လိုက်သည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်မှာ တုတ်တုတ်မျှ မလှုပ်တော့ချေ။

လူငယ်၏လက်ချက်ဖြင့် အသက်ပျောက်နေပြီ ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းလိက....

‘မင်း ဘယ်သူလဲ၊ မှန်းစမ်း’

ပြောရင်း မျက်နှာဖုံးတုကို ဆွဲချွတ်လိုက်လေသည်။

ထိုအခါ....

မျက်နှာဖုံးစုပ်ကျွတ်သွားပြီး လှပချောမောသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ ရုပ်သွင်ပေါ်လွင်လာသည်။

www.burmeseclassic.com

၂၅၄ ● တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

‘လင်းလင်း’

ကောင်းလိ အသံကုန်ဟစ်အော်လိုက်သည်။

မှန်ပေသည်။

မျက်နှာဖုံးရှင်မှာ လင်းလင်းဖြစ်နေသည်။

လင်းလင်းသည် သိုင်း သ မား လင်း ဟုန် ၏ သမီး ဖြစ်ပေ
တော့သည်။

သူမသည် ကောင်းလိအား ဝင် ရောက် ကယ် တင် ခဲ့ ခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

ကောင်းလိနှင့် လင်းလင်းသည် မဟာရန်သူများ ဖြစ်ပေ
သည်။

ထို့အတူ ချစ်သူများလည်းဖြစ်ခဲ့ကြရာ ချစ်တဲ့ရန်သူဟု
ဆိုရမည်ဖြစ်ပေသည်။

ကောင်းလိသည် ကျေနပ်စွာပြုံးရင်း သေဆုံးနေသော
လင်းလင်းကိုကြည့်ကာ...

ချစ်တဲ့ရန်သူ (၇) ● ၂၅၅

‘ဒါ ဘယ်နည်းနဲ့မှ မဖြစ်နိုင်ဘူး’

ဟု စူးရှစွာ အော်ဟစ်လိုက်လေတော့သည်။

ဒုတိယပိုင်း ဇာတ်သိမ်းပြီး၏။

တက္ကသိုလ်သီဟအောင်

BURMESE
CLASSIC
.com